

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก
สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

โดย

นายมานพ พุ่มจิตรา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต^๑
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2544
ISBN 974-653-358-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH EXERCISES BASED ON LOCAL
CURRICULUM FOR MATTHAYOMSUKA 3 STUDENTS OF
NONGKAE SCHOOL UNDER THE JURISDICTION OF
THE PHETCHABURI PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION

By

Manop Poomchit

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2001

ISBN 974 – 653 – 358 - 4

บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” เสนอด้วย นายมานพ พุ่มจิตรา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปฐมญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิราวรรณ คงคล้าย)

คณบดีบันทึกวิทยาลัย

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรัตน์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม ไตรัตน์
- รองศาสตราจารย์ วัฒนา เก้าศัลย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุลยา เบญจกาญจน์)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรัตน์)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม ไตรัตน์)

...../...../.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ วัฒนา เก้าศัลย์)

...../...../.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ส่องค์ มะลิกุล)

...../...../.....

40466054 : สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำสำคัญ : แบบฝึกหัดการใช้ภาษาอังกฤษ / การพัฒนาแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษ / หลักสูตรห้องถิน

ผู้มีสิทธิ์ : การพัฒนาแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก ลังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี (THE DEVELOPMENT OF ENGLISH EXERCISES BASED ON LOCAL CURRICULUM FOR MATTHAYOMSUKA 3 STUDENTS OF NONGKAE SCHOOL UNDER THE JURISDICTION OF THE PHETCHABURI PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.บำรุง โตรัตน์, ผศ.ดร.เสงี่ยม โตรัตน์ และ รศ.วัฒนา เก้าศัลย์. 155 หน้า. ISBN 974-653-358-4

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษ แล้วเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก ลังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 26 คน โดยให้นักเรียนใช้แบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น จำนวน 10 บทเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ฯลฯ 2 คาบเรียน รวม 20 ชั่วโมงเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สงวนลิขสิทธิ์
ดำเนินการวิจัยดังนี้ ทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจำนวน 10 บทเรียน ในเวลา 10 สัปดาห์ และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแต่ละบท และทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เมื่อครบ 10 บทเรียน ทำการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวนนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่ t-test เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

- ประสิทธิภาพของแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ $83.58 / 84.42$ ถือว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
- ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ดีวิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียน

40466054 : MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

KEY WORDS : ENGLISH EXERCISES / EFL WORKBOOK DEVELOPMENT / LOCAL CURRICULUM

MANOP POOMCHIT : THE DEVELOPMENT OF ENGLISH EXERCISES BASED ON LOCAL CURRICULUM FOR MATTHAYOMSUKA 3 STUDENTS OF NONGKAE SCHOOL UNDER THE JURISDICTION OF THE PHETCHABURI PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION. THESIS ADVISORS : ASST.PROF.BAMRUNG TORUT, Ph.D., ASST.PROF. SA-NGIAM TORUT, Ph.D., AND ASSO.PROF.VATANA KAOSAL. 155 pp. ISBN 974 – 653 – 358 - 4

The purpose of this research was to develop English exercises based on local curriculum and test its effectiveness in teaching Mathayom 3 students. In addition, the change in English performance of students following the exercises were investigated along with their opinions toward the exercises.

The sample consisted of 26 students in Nongkae School under the Jurisdiction of the Phetchaburi Provincial Primary Education. The students studied the 10 units of exercises over 20 class sessions during the 10 weeks of the first academic semester of 2001.

The students were given a pretest before the exercises were administered. At the conclusion of the 10 units, the students were given a posttest. The data from the pretest and posttest were analyzed using the t-test in order to assess any change in the students' English performance. In addition, practice exercises were given to the students after the completion of each unit. The average of the 10 practice exercise scores was compared with the posttest scores in order to determine the effectiveness of the English exercises.

A questionnaire was given to the students following the 10 units. The mean and standard deviation of the questionnaire scores were used to assess the students' opinions toward the English exercises.

The findings revealed that :

1. The effectiveness of the English exercises was 83.58 and 84.42 percent for the practice exercises and posttest, respectively. This means that the English exercises were highly effective.
2. The students' English performance after using the 10 unit exercises was significantly higher at the 0.05 level.
3. The students' opinions toward the 10 unit English exercises were highly positive.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
เพาะได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี
ยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ไตรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม ไตรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา เบญจกาญจน์ รองศาสตราจารย์ ดร.สองค์ มะลิกุล และ
รองศาสตราจารย์ วัฒนา เก้าศัลย์ จึงขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของอาจารย์ทุกท่านเป็น
อย่างสูง

กราบขอบพระคุณ ดร.หลุยส์ อัมสุทธิ อาจารย์ယามีล อาวีสมาน อาจารย์สาลี
ศิลป์ษะรุ่ม ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจเครื่องมือ และขอบพระคุณ อาจารย์ศศิพร เกตุเอี่ยม
อาจารย์วาราธนา ดวงเดือน คุณ James Williams คุณ Dan Pfister คุณ Sarah Roche คุณ Frank
Akey และคุณ Ann Candle ที่กรุณابันทึกเทปและแก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและคณาจารย์โรงเรียนวัดหนองแก ที่อำนวยความสะดวกในการพัฒนาเครื่องมือและการทดลองภาคสนาม และขอบใจนักเรียนโรงเรียนวัดหนองแกที่น่ารักทุกคน
ที่ให้การต้อนรับและร่วมมือเป็นอย่างดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สถาบันภาษา
ท้ายนี้ขอขอบพระคุณกลังใจอนุบลจากเพื่อนๆ พี่ๆ สาวิชาการสอนภาษา
อังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ รวมถึงบุคลากรแวดล้อมในชีวิตทุกคน

ประโยชน์และคุณค่าอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอขอบบูชาแด่พระคุณพ่อแม่
สมาชิกในครอบครัว และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาทั้งหลายแก่ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ปัญหาการวิจัย.....	5
สมมุติฐานการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรทั่วถ้วน.....	10
ความหมายของหลักสูตรทั่วถ้วน.....	10
ความสำคัญของหลักสูตรทั่วถ้วน.....	11
การพัฒนาหลักสูตรทั่วถ้วน.....	13
ขั้นตอนการดำเนินการ.....	13
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรทั่วถ้วน.....	16
การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรทั่วถ้วน.....	19
การสร้างแบบฝึกทักษะ.....	21
บทบาทและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ.....	21
หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ.....	22

มหาวิทยาลัยศรีปทุม สงวนลิขสิทธิ์

ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะ.....	24
รูปแบบของแบบฝึกทักษะ	27
ลักษณะและรูปแบบกิจกรรมการฝึกทักษะ.....	31
การขยายโอกาสทางการศึกษา.....	35
การขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
งานวิจัยภายในประเทศ.....	39
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ขอบเขตการวิจัย.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก.....	75
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถ.....	
ในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก.....	82
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็น.....	84
5 สรุป ภาระรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
สรุปผลการวิจัย.....	91
การอภิปรายผล.....	92
ปัญหาที่พบในการวิจัย.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	98

บทที่		หน้า
บรรณานุกรmorph		100
ภาคผนวก		111
ภาคผนวก ก	แบบสำรวจความต้องการหัวข้อที่เกี่ยวกับท้องถิ่น.....	111
ภาคผนวก ข	ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ.....	117
ภาคผนวก ค	แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ.....	129
ภาคผนวก ง	แบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ.....	141
ภาคผนวก จ	แบบสำรวจความเหมาะสมของหัวข้อที่เกี่ยวกับท้องถิ่น.....	144
ภาคผนวก ฉ	แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ.....	146
ภาคผนวก ช	ตารางออกแบบข้อสอบ.....	148
ภาคผนวก ชช	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง แยกตามทักษะ.....	152
ประวัติผู้วิจัย		155

มหาวิทยาลัยธีสปาร์ส สอนอิเล็กทรอนิกส์

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ค่าเฉลี่ยลำดับที่ความต้องการหัวข้อที่เกี่ยวกับท้องถิ่น.....	51
2 ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น.....	56
3 แสดงการวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาสาระ.....	58
4 ผลคะแนนจากการทำทดสอบและแบบฝึกหัดหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นทดลองรายบุคคล.....	76
5 ผลคะแนนจากการทำทดสอบและแบบฝึกหัดหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นทดลองกลุ่มย่อย.....	77
6 ผลคะแนนจากการทำทดสอบและแบบฝึกหัดหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นทดลองภาคสนาม.....	79
7 สรุปผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้อังกฤษ.....	81
8 คะแนนความสามรถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ.....	82
9 เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ.....	83
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ.....	85
11 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมและด้านกระบวนการเรียนการสอน.....	87

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันโลกมีความเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอย่างมาก และในอนาคตความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ก็จะเพิ่มมากขึ้น การจัดการศึกษาจึงควรดำเนินการให้มีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตในอนาคต ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ความว่า “ประเทศไทยของเรา จะเจริญหรือเสื่อมลงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนแต่ละคนเป็นสำคัญ ผลของการศึกษาอบรมในวันนี้ จะเป็นเครื่องกำหนดอนาคตของชาติในวันหน้า” ดร.รุ่ง แก้วแดง (2541 : 1) ยังได้กล่าวว่าความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นและความสำคัญของการศึกษาว่า “โลกไร้พรมแดน” และ “ยุคข้อมูลข่าวสาร” การแข่งขันทางธุรกิจในสังคมโลกทำให้แต่ละภูมิภาคมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน การศึกษาจึงมีบทบาทและความสำคัญอย่างมากต่อวิถีชีวิตของคนในสังคม โดยเฉพาะการเตรียมคนเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นการกิจของ การศึกษาโดยตรง

ด้วยเหตุนี้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือการสำคัญคือหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอน อาจกล่าวได้ว่าปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาบรรลุผลสมความมุ่งหมายคือหลักสูตร ซึ่งเป็นข้อกำหนดและแนวทางปฏิบัติให้บรรลุความสำเร็จ เมื่อประเทศไทยต้องการที่จะสร้างคุณลักษณะของประชากรในชาติให้เป็นอย่างไร รัฐบาลก็สามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหา วิชาที่จะพัฒนาและสร้างสรรค์ให้เยาวชนเป็นไปตามที่ชาติต้องการ

จากกล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษาและเป็นตัวกำหนดทิศทางของการจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียน อีกทั้งเป็นตัวนำในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

ลักษณะภูมิศาสตร์ของโลกเรานั้น แต่ละส่วนแต่ละภูมิภาคของโลกมีความแตกต่างกัน ไปตามสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติ ทางสังคม และทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะในแต่ละประเทศ แต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกันออกไปทั้งในเรื่องของภูมิศาสตร์ สังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ดังนั้นการจัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรเดียวแก่ทุกคนก็คงไม่เหมาะสมทั่วประเทศย่อมมีทั้งข้อดี และข้อบกพร่องอยู่หลายประการ ทั้งนี้ความต้องการที่หลากหลายของแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกันไปตามบริบท อาจเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งที่เกิดจากการนำหลักสูตรไปใช้ ฉะนั้นการพัฒนาหลักสูตรจึงควรกำหนดให้มีทั้งหลักสูตรแกนกลางสำหรับคนทั้งประเทศและหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับคนในแต่ละท้องถิ่น ให้หลักสูตรยืดหยุ่นได้ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกันออกไป(กรุณากากร 2540 : 23)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ได้ให้ความสำคัญกับท้องถิ่นและชุมชน โดยให้มีโอกาสในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมสมสอดคล้อง กับสภาพปัจจุบันและความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนมากขึ้น โดยกำหนดว่า การก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่และการรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศ หรือภายนอก ต้องประสบความคู่กับความเข้าใจและตระหนักรู้ในคุณค่าของภูมิปัญญา ภาษาและวัฒนธรรมดั้งเดิมของตน (สำนักงานคณะกรรมการปัจจุบันฯ 2535 : คำนำ)

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ครุภัสร์สอนควรปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมและชุมชน เพื่อที่ผู้เรียนจะได้สามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงอันจะนำไปสู่การตระหนักรู้ความสำคัญของภาษาอังกฤษและในขณะเดียวกันก็มีความรักและภูมิใจในท้องถิ่นของตน

ในปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าในทุกทาง ทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารกันอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว ใน การติดต่อสื่อสารกันนั้นภาษาเป็นเครื่องมือที่มุ่งเน้นใช้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และภาษาที่มุ่งเน้นใช้มากที่สุดภาษาหนึ่งคือ ภาษาอังกฤษ ดังที่ไนบิต(Naibitt 1994 : 26) ได้กล่าวว่า ทุกวันนี้ชาวโลกมากกว่าหนึ่งพันล้านคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ และปัจจุบันภาษาอังกฤษได้เข้ามายึด主导地位ต่อชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ดังเห็นได้จากป้ายประกาศ โฆษณา คำอธิบายเครื่องมือต่างๆ ฉลากยา หนังสือ วารสาร เพลง ภพยนตร์ ตลอดจนตำราวิชาการต่างๆ ในด้านโอกาสในการทำงานนั้น คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษ หรือสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีก็จะมีโอกาสทำงานและได้รับการสนับสนุนในงานอาชีพมากกว่าเช่นเดียวกัน (Setthasetian 1995 : 1)

ประเทศไทยได้ตระหนักรถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในการเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศมาเป็นเวลานาน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีทางวัฒนธรรมของชาติต่างๆ และถือเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะไขเข้าไปสู่ประตูแห่งวิทยาการทุกแขนง ภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาทุกระดับ รัฐบาลเห็นความจำเป็นที่ต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ มีความเข้าใจสารสนเทศต่างๆ ได้ดี กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยจัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษ ปีพุทธศักราช 2539 เพื่อให้มีการเรียนการสอนต่อเนื่องตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา (ศึกษาธิการ 2540 : 1-2)

จากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาพบว่าผลลัพธ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ กล่าวคือ นักเรียนยังไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้เท่าที่ควร(สุมิตรา อัจฉริยะ นกูล 2537 : 106 -107 เฉลิมพล ดาวเรือง 2539 : 55) ข้อสรุปนี้แสดงถึงกับงานวิจัยของมาลินี จันทร์วิมล (2535 : 16 -21) กล่าวคือผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในแต่ละระดับยังไม่ได้เท่าที่ควร และยังไม่เอื้ออำนวยต่อการนำไปประกอบอาชีพ ในด้านการนำภาษาอังกฤษไปใช้ จากรายงานวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟังและพูดของนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาที่ทำงานในธุรกิจท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในระดับหนึ่ง กล่าวคือ สามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาท่าทางประกอบแต่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์(สาลี ศิลปสมรรถ : 2536) ปัญหาดังกล่าวเกิดจากการที่นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่ใกล้ตัว จึงไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ (สุดสายใจ ชาญณรงค์ 2540 :2)

จากสภาพปัจจุบันดังกล่าว หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษปีพุทธศักราช 2539 จึงเปิดโอกาสให้จัดการเรียนการสอนให้สามารถยึดหยุ่นได้ตามสภาพการณ์และสภาพของห้องถิน โดยที่ห้องถินสามารถพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอนได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับห้องถินและมีความเหมาะสม ในส่วนของเนื้อหาหลักสูตรได้ระบุว่าให้เน้นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียน อันเป็นเรื่องที่พับเห็นหรือเป็นเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจของชุมชนและสังคม(กรมวิชาการ 2539 : 33)

สำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษานั้นแม้จะใช้หลักสูตรเดียวกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัดกรมสามัญศึกษา แต่ด้วยลักษณะของนักเรียนเหล่านี้ กล่าวคือ มีความด้อยโอกาสทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในชนบทห่างไกล(นิตยา ทองประเสริฐ 2540 : 81) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีอุปสรรค เมื่อพิจารณาในด้านผลลัพธ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษาแห่งชาติ มีสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคิดเป็นร้อยละ 43.33 อญฯ ในเกณฑ์อ่อนมาก (แนวรัตน์ ทองคำ : 2539) ในส่วนของการดำเนินการด้านหลักสูตร ชาลี ทิวาวงษ์ (2536) ได้ศึกษาการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบร่างครุร้อยละ 84.9 ยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้ปกครองคงมีความต้องการให้จัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาส โดยต้องการให้บุตรหลานได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้ รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง โดยเน้นการสอนทั้ง 4 ทักษะและการพูดเพื่อการสื่อสาร(บุบผา บุญธรรม : 2539 : บทคัดย่อ)

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จึงต้องมีการปรับปรุงเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ให้สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้

จังหวัดเพชรบุรี เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ มีเอกลักษณ์ทางศิลปะ วัฒนธรรม มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน ซึ่งในจังหวัดเพชรบุรีประกอบไปด้วยภูมิปัญญาที่ทรงคุณค่าต่อการศึกษา นอกจากนี้จังหวัดเพชรบุรีได้รับการสนับสนุนให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดในภาคตะวันตกของประเทศไทย จึงได้รับการส่งเสริมทั้งทางรัฐบาลและเอกชนร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ(สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี ม.ป.ป. : 49) และจาก การที่รัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อหารายได้เข้าสู่ประเทศทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากทั้งภายในและต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ในส่วนของจังหวัดเพชรบุรีที่กำลังจะมีปริมาณผู้เข้าพักแรมในปี 2541 ทั้งหมด 1,057,960 คน มีอัตราเพิ่มร้อยละ 35.53 ชาวด่างชาติที่สำคัญได้แก่ เยอรมันนี สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส ตามลำดับ(สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เขต 2 2542 : 1)

การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรทั้งถ้วน จึงเป็นการจัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับสภาพทั้งถ้วน เป็นการใช้ภูมิปัญญา และสิ่งใกล้ตัวนักเรียนมาใช้ในการเรียนการสอน อันเป็นแนวทางในการช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้่ายั้ง และการเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมรับการขยายตัวของอาชีพที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น อาชีพที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งนี้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานั้นเป็นการศึกษาในปีสุดท้าย เมื่อนักเรียนจบการศึกษา

แล้วจะได้สามารถนำความรู้และทักษะในวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในการประกอบอาชีพในห้องถิน และชุมชนหรือเพื่อการศึกษาในระดับสูงต่อไป

จากแนวคิดที่กล่าวมาทั้งหมด ได้แก่ แนวคิดการจัดการศึกษา แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความสำคัญของภาษาอังกฤษ ความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน สภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และลักษณะของจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประมงศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทที่ใกล้ตัว ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะอื่นๆในระดับขั้นอื่นๆเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ รายวิชา อ 015 ตามหลักสูตรห้องถิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประมงศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
- เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความสามารถของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ปัญหาการวิจัย

- แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดได้หรือไม่
- ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก หลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหรือไม่
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแกมีความคิดเห็นอย่างไรต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมุติฐานการวิจัย

- แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75 / 75 (ชัยยงค์ พรมวงศ์ และคณะ 2520 : 134 - 138)
- ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก หลังได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สูงกว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับสูงต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ในโรงเรียนวัดหนองแก จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 46 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ในโรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านลาด สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 26 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

2.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

- การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงตัวแปรด้านความสนใจ อายุ ระดับสติปัญญา พื้นฐานการศึกษา สภาพทางเศรษฐกิจ เนื่องจากนักเรียนอยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมที่ไม่แตกต่างกันในการที่จะส่งผลถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

2. กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเป็น 75 / 75
(ขัยยงค์ พรมวงศ์ 2520 : 134 - 138) ซึ่งได้ถือความคลาดเคลื่อนในการยอมรับและไม่ยอมรับ
ประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ร้อยละ 2.5-5 กล่าวคือ

2.1 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าแบบ
ฝึกมีประสิทธิภาพดีมาก

2.2 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ
2.5 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพดี

2.3 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่า
แบบฝึกมีประสิทธิภาพพอใช้

2.4 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมากกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่า
แบบฝึกมีประสิทธิภาพต่ำ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตาม
หลักสูตรห้องถินที่ผู้จัดสร้างขึ้นตามกรอบเนื้อหาที่ได้มาจากภาควิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา
บัญชี 015 แบบเรียนที่กำหนดให้ใช้ประกอบรายวิชา และจากการตอบแบบสอบถามเพื่อสำรวจความ
ต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 10 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา^{ปีที่ 3} โรงเรียนวัดหนองแก 26 คน และบุคลากรในชุมชน 10 คน แบบฝึกทักษะการใช้ภาษา
อังกฤษตามหลักสูตรห้องถินที่ผู้จัดสร้างขึ้นเมืองลิ้น 10 บทเรียน ใช้เวลาในการเรียนการสอนบท
เรียนละ 60 นาที แต่ละบทเรียนมีเนื้อหาว่าด้วยหัวข้อที่เกี่ยวกับห้องถินในจังหวัดเพชรบุรี

2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะของนักเรียน ที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในแบบฝึกหัดรายบทในส่วนของ
กิจกรรม Extension Activity จำนวน 10 บท บthal 10 คะแนน รวม 100 คะแนน และแบบ
ทดสอบการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้จัดสร้างขึ้นซึ่งเป็น^{ปีที่ 3}
แบบทดสอบทักษะการฟัง 20 ข้อ 20 คะแนน ทักษะการพูด 5 ข้อ 20 คะแนน ทักษะการอ่าน 20
ข้อ 20 คะแนน และทักษะเขียน 2 ข้อ 20 คะแนน รวมทั้งหมด จำนวน 47 ข้อ 80 คะแนน

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษารายวิชา บัญชี 015 ใน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ในโรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี

4. แบบสอบถามความต้องการ หมายถึง แบบสอบถามความต้องการด้านหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับห้องถินของกลุ่มเป้าหมายสามกลุ่มได้แก่ นักเรียน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และบุคลากรในชุมชน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

5. แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้จัดสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้จัดสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบทักษะการฟัง 20 ข้อ 20 คะแนน ทักษะการพูด 5 ข้อ 20 คะแนน ทักษะการอ่าน 20 ข้อ 20 คะแนน และทักษะการเขียน 2 ข้อ 20 คะแนน รวมทั้งหมด จำนวน 47 ข้อ 80 คะแนน

6. ประสีทวิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดรายบทหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม สุวนิชสกอร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรห้องถิน

- 1.1 ความหมายของหลักสูตรห้องถิน
- 1.2 ความสำคัญของหลักสูตรห้องถิน
- 1.3 การพัฒนาหลักสูตรห้องถิน
- 1.4 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรห้องถิน
- 1.5 ภาระดเนื้อหาสาระของหลักสูตรห้องถิน

2. การพัฒนาแบบฝึกทักษะ

- 2.1 บทบาทและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
- 2.2 หลักในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ
- 2.3 ขั้นตอนในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ
- 2.4 รูปแบบของแบบฝึกทักษะ
- 2.5 ลักษณะและรูปแบบกิจกรรมการฝึกทักษะ
3. การขยายโอกาสทางการศึกษา
- 3.1 การขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 4.1 งานวิจัยภายในประเทศ
  - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. หลักสูตรท้องถิ่น

ความหมายของหลักสูตรท้องถิ่น

มีผู้ให้คำจำกัดความของหลักสูตรท้องถิ่นไว้-many สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 7) ผู้มีหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ว่าดังนี้ หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง รายละเอียดเนื้อหา แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน เอกสารความรู้ หนังสือประสบการณ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องเฉพาะท้องถิ่นซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวของตน ชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพและสังคมอย่างลึกซึ้งและนำไปประสบการณ์นั้นมาพัฒนาความเป็นอยู่ของชีวิต อาชีพในสังคมให้ดีขึ้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (อ้างถึงใน สุดสายใจ ชาญณรงค์ 2540 : 18) กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง เนื้อหา สาระและมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนในท้องที่หนึ่งโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาต่างๆ ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรท้องถิ่นในลักษณะอื่นๆ เช่น ใจพย์เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 15) กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาหลักสูตรแบบมาปรับ เพิ่ม ขยาย หรือสร้างหลักสูตรอยู่ในระดับท้องถิ่นขึ้นมาเสริมหลักสูตรแม่บทเพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพความจำเป็น หรือความต้องการในท้องถิ่นนั้น และรุ่งพ้า หิรัญวงศ์ (2539 : 15) ให้ความหมายของหลักสูตรท้องถิ่นว่า คือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่กรมวิชาการจัด โดยยึดสภาพท้องถิ่น ปัญหาและความต้องการจำเป็นของท้องถิ่นเป็นหลักในการจัดทำ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตน และสามารถพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นของตนเองได้

จากแนวคิดของนักวิชาการและหน่วยงานข้างต้น อาจกล่าวสรุปถึงความหมายของหลักสูตรท้องถิ่นได้ 2 ลักษณะ คือ

1. หลักสูตรท้องถิ่นตามความหมายในลักษณะของการจัดให้กับท้องที่ได้ท้องที่หนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และนำไปใช้ในชีวิตจริง
2. หลักสูตรท้องถิ่นตามความหมายของการนำหลักสูตรแม่บทมาปรับใช้ให้มีความสอดคล้องกับลักษณะของท้องถิ่นของตน

ความสำคัญของหลักสูตรท้องถิ่น

หลักสูตรที่บังคับใช้ทั่วประเทศเป็นหลักสูตรในลักษณะกว้าง กำหนดกรอบการเรียนรู้ ในลักษณะโดยทั่วไป ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สภาพสังคมและเศรษฐกิจของตนเองค่อนข้างน้อย ทำให้นักเรียนรู้จักตนเองและสังคมรอบข้างที่ใกล้ตัวค่อนข้างน้อย นอกจานี้ยังไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เต็มที่ตามสภาพของสังคมรอบตัวผู้เรียนอย่างจริงจัง ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของท้องถิ่น จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนหลักสูตรท้องถิ่น ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541 : 35 - 44) ได้กล่าวว่า แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2535 เป็นแผนแม่บทในการจัดการศึกษาในปัจจุบัน และเป็นพื้นฐานในการทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เป็นการเปลี่ยนกระบวนทัศน์การจัดการศึกษาไทย จากการเน้นสู่ความรู้สากลเพียงอย่างเดียวไปสู่การให้ความสำคัญกับภูมิปัญญา ในฐานะเป็นภูมิปัญญา ของความรู้ดังเดิมของท้องถิ่นและสังคมไทย ซึ่งเป็นฐานในการพัฒนาองค์ความรู้ที่จำเป็นเพื่อให้สังคมไทยก้าวหน้าไปสู่ความเป็นสากลได้อย่างสมศักดิ์ศรี การจัดการศึกษาของไทยที่ผ่านมาไม่ได้ให้ความสำคัญต่อหลักสูตรท้องถิ่นและภูมิปัญญา ทั้งนี้ เพราะประเทศไทยรับเอาความเป็นอารยยะ และความทันสมัยจากตะวันตกมาใช้ ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการจัดการศึกษา ทำให้เยาวชนไทยไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าของภูมิปัญญาไทย อันเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญคือ ขาดแคลนผู้ถ่ายทอดภูมิปัญญาไทย ผู้คนส่วนใหญ่ละเลย ละทิ้ง ไม่สนใจศึกษา การจัดการศึกษาจัดแบบขาดความสมดุลยทางภูมิปัญญา ขาดการสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยอย่างต่อเนื่อง และขาดนิยาม การส่งเสริมภูมิปัญญาไทย ซึ่งลักษณะดังกล่าว พบว่ามีผลกระทบต่อประเทศไทยและสังคมไทยในปัจจุบันเป็นอย่างมากดังนี้

1. คนไทยขาดความเชื่อมั่นในภูมิปัญญาของตน นั่นคือการพึงพาภูมิปัญญาต่างชาติมากเกินไป ขาดภาวะความเชื่อมั่นในการพึงพาภูมิปัญญาของไทยในการแก้ปัญหาของตนของสังคมและของประเทศไทย

2. ภูมิปัญญาใหม่ ทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

3. การดำเนินชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบันผิดปกติ

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นจึงเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดการเรียนรู้

วิชัย ประสิทธิ์มิเวช์ (2542 : 16) และใจทิพย์ เข็มรัตนพงษ์ (อ้างถึงใน สุดสายใจ ชาญณรงค์ 2540 : 16) กล่าวถึงเหตุผลที่ต้องมีการพัฒนาหลักสูตรห้องถินดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางหรือหลักสูตรแม่บทได้กำหนดมาตรฐาน เนื้อหาสาระ และ กิจกรรมกว้างๆ ทำให้ทักษะการเรียนการสอนมุ่งเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ที่เป็นหลักการทั่วๆ ไป ไม่สามารถประมวลรายละเอียดเกี่ยวกับสาระความรู้ตามสภาพแวดล้อมสังคม เศรษฐกิจ ปัญหาและความต้องการของท้องถินทุกแห่งได้ทั้งหมด จึงต้องพัฒนาหลักสูตรระดับห้องถิน เพื่อ สนองความต้องการของห้องถินให้มากที่สุด

2. การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี มีผลกระทบโดยตรงต่อทัศนคติและการดำเนินชีวิตของคนไทยทั้งในเมืองและชนบท จึง ต้องมีหลักสูตรห้องถิน เพื่อปรับสภาพผู้เรียนให้สามารถรับกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ โดย เช่นผลกระทบที่เกิดกับภูมิลำเนาห้องถินของตน เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์ไป พัฒนาตน ครอบครัวและห้องถินของตน

3. การเรียนรู้ที่ควรเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวไปยังสิ่งไกลตัว เพราะเป็นการกระบวนการ เรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถซึบซาบได้เร็วกว่า ดังนั้นควรมีหลักสูตรห้องถิน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตาม สภาพเศรษฐกิจ สังคมห้องถิน ซึ่งช่วยปลูกฝังความรักและภูมิใจในห้องถินของตน

4. หลักสูตรห้องถินสามารถบูรณาการเอาทรัพยากรห้องถินและภูมิปัญญาชาวบ้านทั้ง หลายมาใช้ในการเรียนการสอน มีผลทำให้ผู้เรียนได้รู้จักห้องถินของตนเกิดความรักห้องถินตน และสามารถใช้ทรัพยากรในห้องถินในการประกอบอาชีพได้

นอกจากนี้ กชมา วรรณ ณ อุธยา (อ้างถึงใน กรมวิชาการ 2539 : 8) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ในของพัฒนาหลักสูตรห้องถิน โดยให้เหตุผลว่า พระบาททรงจัดการเรียนการสอนโดยการ พัฒนาหลักสูตรห้องถินนั้น สามารถดำเนินการได้อย่างสะดวก เพราะคนในพื้นที่หรือห้องถินมี ความรู้และภูมิปัญญาที่หลากหลาย และจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่าครอบครัว ชุมชนของตนมี คุณค่า และสามารถดำรงอยู่อย่างได้อย่างมีปริมาณ และมวลปัญหาที่สะสมไว้มีต้องลองผิด ลองถูกใหม่ เพราะได้ผ่านกระบวนการเหล่านี้มาแล้ว การพัฒนาหลักสูตรห้องถินและใช้ภูมิปัญญา ชาวบ้าน จึงเป็นการเรียนรู้ที่ถือว่าหลักสูตรคือชีวิต ชุมชนคือห้องเรียน ทำให้เกิดการแสวงหา ความรู้ เกิดความภูมิใจในห้องถินของตน มีความสุขเมื่อได้ออกไปเรียนรู้จากชุมชน เกิดการไฝ้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่ยุ่งยากได้ด้วยตนเอง

จากแนวคิดในเรื่องความสำคัญของหลักสูตรท้องถิ่นของหน่วยงานและบุคคลต่างๆ สรุปได้ว่า หลักสูตรท้องถิ่นมีความสำคัญเนื่องด้วยเหตุผลต่อไปนี้

1. หลักสูตรระดับชาติมีความกว้างเกินไป ผู้เรียนรู้จักตนเองและสังคมรอบข้างน้อย
2. เพื่อเป็นการตอบสนองแผนพัฒนาการศึกษาชาติที่ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ประสบการณ์บางอย่างในหลักสูตรระดับชาติไม่มีความจำเป็นในบางท้องถิ่น และประสบการณ์ที่จำเป็นบางประการไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรระดับชาติ
4. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น ดำเนินการได้อย่างสะดวก เพราะเป็นความรู้ในท้องที่ สามารถเรียนรู้ได้ง่าย และมีความสุข
5. การเรียนเกี่ยวกับท้องถิ่นเป็นการปรับผู้เรียนให้มีความพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ โดยเฉพาะผลกระทบที่มีต่อชุมชน
6. ปลูกฝังเยาวชนไทยให้เห็นความสำคัญ รักและภูมิใจในท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุโขทัย

การได้เสนอแนะขั้นตอนให้ ดังนี้

กรรมวิชาการ (2534 : 15 - 21) และพะนอม แก้วกำเนิด (2533 : 35 – 38) ได้เสนอแนะขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. การสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลสนับสนุนทางด้านเศรษฐกิจ ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น ทรัพยากรมนุษย์ สภาพความต้องการของท้องถิ่น แผนพัฒนาท้องถิ่น สภาพการจัดการศึกษา และสภาพความต้องการของครูและนักเรียน ผู้ปกครองและประชาชน
2. วิเคราะห์ข้อมูลสนับสนุน เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการสร้างหลักสูตร ในเรื่องของความสำคัญของรายวิชาหรือเนื้อหาสาระนั้นๆ และปัจจัยเกื้อหนุน
3. กำหนดความเหมาะสมของนักเรียนในเรื่องของวัตถุประสงค์ วัยของนักเรียน ความยากง่าย ความมากน้อยของเนื้อหาสาระ ความจำเป็น ความต้องการ ความสนใจและความสามารถของนักเรียน ความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน
4. กำหนดความเหมาะสมกับระดับชั้นเรียนในเรื่องความต่อเนื่อง ความสอดคล้องกับน้ำหนักความสำคัญ คุณค่า ความยาก และปริมาณ

5. กำหนดความคิดรวบยอดหรือความคิดหลักหรือทางร่วมที่นักเรียนจะได้รับเมื่อเรียน
จบรายวิชาหรือเนื้อหานั้นแล้ว
6. การร่าง “รายวิชา...” หรือ “เรื่องและเนื้อหาสาระ” ในแนวทางกระบวนการเรียน
การสอน เนื้อหาสาระ วัตถุประสงค์เฉพาะรายวิชา รหัสประจำในกลุ่มวิชา
7. การวิเคราะห์บทกวณิช “รายวิชา...” หรือ “เรื่องและเนื้อหาสาระ”
8. การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชานั้น เช่น ครุภัณฑ์
สอน วิทยากร สถานที่ อุปกรณ์ เวลา และสภาพความพร้อม
9. การคำนึงถึงและการจัดปัจจัยที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนรายวิชานั้น เช่น
หนังสือ เทคนิคการสอน การแนะนำ การวิจัย การประเมินผล การนิเทศ
10. การนำร่างรายวิชาหรือเรื่องหรือเนื้อหาสาระไปทดสอบ ทดสอบ หรือนำร่อง เพื่อ
การปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์เหมาะสม

ส่วนชื่อ กฎไตร (2537 : 39) และใจพิพิธ เชื้อรัตนพงษ์ (อ้างถึงใน สุดสายใจ ชาญ
ณรงค์ 2540 : 19) ได้เสนอขั้นตอนเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นความมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานซึ่งมีประธาน
5- 8 คน และคัดเลือกจากบุคคลที่มีความสามารถในด้านเนื้อหาวิชา ด้านการสอน ด้านสภาพท้อง
ถิ่นและด้านการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ซึ่งบุคคลสำคัญในการพัฒนาได้แก่ ครุหรือผู้สอน ผู้บริหาร
โรงเรียน ศึกษานิเทศก์วิทยากรท้องถิ่นและนักวิชาการ

- ขั้นที่ 2 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
คณะกรรมการ ต้องดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานดังนี้
- 2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและความต้องการของชุมชนหรือท้องถิ่นนั้นฯ เพื่อให้
หลักสูตรที่จัดทำขึ้นเหมาะสมสมกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของท้องถิ่น
- 2.2 สำรวจสภาพและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นสอดคล้อง
กับสภาพของด้านร่างกาย สติปัญญาและจิตใจ รวมทั้งสอดคล้องกับความสนใจและความ
ต้องการของผู้เรียน
- 2.3 ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรเบื้องต้น เกี่ยวกับปรัชญา หลักการ จุดหมาย จุด
ประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน ลักษณะการสอน การวัดและประเมินผล

วิเคราะห์ศักยภาพของโรงเรียน ในด้านต่างๆ เช่น ด้านบุคลากร การบริหาร ความร่วมมือระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียน

ขั้นที่ 3 การกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรท้องถิน

ในการกำหนดจุดประสงค์ควรสอนคล้องกับจุดประสงค์กลุ่มวิชา / กลุ่มประสบการณ์ เอียงด้วยภาษาที่ชัดเจนง่าย อ่านง่าย และเป็นจุดประสงค์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ขั้นที่ 4 การกำหนดเนื้อหา

คณะกรรมการกำหนดเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับวัย และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน มีความต่อเนื่องกับรายวิชาในขั้นต้น มีความถูกต้องทันสมัย น่าสนใจและเหมาะสมกับภาคเวลา

ขั้นที่ 5 การกำหนดกิจกรรม

คณะกรรมการกำหนดกิจกรรมที่จะจัดให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์อย่างละเอียด

ขั้นที่ 6 การกำหนดควบเวลาเรียน

ในการกำหนดควบเวลาเรียน มากถือเอาโครงสร้างหลักสูตรแบ่งบทและปริมาณเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนเป็นตัวกำหนด

ขั้นที่ 7 การกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล

ควรกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้ปฏิบัติตามสามารถดำเนินการวัดและประเมินผลตรงตามเจตนาของผู้สอน

ขั้นที่ 8 การจัดทำเอกสารหลักสูตร

หลังจากสร้างหรือจัดทำหลักสูตรแล้ว ควรจัดทำเอกสารหลักสูตร เช่น แผนการสอน คู่มือครุ หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นต้น

ขั้นที่ 9 การตรวจสอบคุณภาพและการทดลองใช้หลักสูตร

ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรและวัดคุณภาพต่างๆ เพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งตัวกำหนดเป็นแบบอย่างมีขั้นตอนและระบบ

ขั้นที่ 10 การเสนอขออนุมัติใช้หลักสูตร โดยเขียนตามแบบฟอร์มที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ขั้นที่ 11 การนำหลักสูตรไปใช้ เมื่อหลักสูตรได้รับการอนุมัติแล้ว สามารถดำเนินการใช้หลักสูตรได้ทันที

ขั้นที่ 12 การประเมินหลักสูตร

ในการประเมินผลหลักสูตรจะต้องมีการวางแผนว่าจะประเมินหลักสูตรในส่วนใดบ้าง

จากแนวคิดด้านขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและนัก

การศึกษาต่างๆ พบว่า แนวคิดของกรมวิชาการ และพนอม แก้วกำเนิด มีลักษณะที่คล้ายกันที่เริ่มด้วยการสำรวจ ศึกษา และเก็บข้อมูลในท้องถิ่น และพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ ส่วนแตกต่างกันมีเพียงเล็กน้อย คือ กรมวิชาการได้กล่าวถึงขั้นตอนในการแก้ไข ปรับปรุงไว้ในตอนท้ายด้วย ส่วนใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ก็มีแนวคิดคล้ายๆ กัน แต่จะให้ความสำคัญกับขั้นตอนในการตั้งคณะกรรมการในการดำเนินการในตอนต้น และเสนอแนะในตอนท้ายว่าความมีการเสนอหลักสูตรให้กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติตัวอย่าง ในขณะที่ ชื่อม กรไกรได้กล่าวถึงขั้นตอนไว้ในแบบกว้างๆ แต่โดยภาพรวมแล้วก็มีลักษณะที่คล้ายกัน

จากการศึกษาขั้นตอนในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นข้างต้น ผู้จัดสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นนี้จะต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหาร ครู ศึกษานิเทศ และบุคลากรในท้องถิ่น อันเป็นการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

บทบาทของผู้สอน สงวนลิขสิทธิ์

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

ในการพัฒนาหลักสูตรในระดับท้องถิ่นนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น รัตนะ บัวสนธิ (2535 : 6) กล่าวว่าองค์ประกอบในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นประกอบด้วย

1. คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร บุคคลสำคัญในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นได้แก่

1.1 ครูผู้เชี่ยวชาญหรือมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรແบ່ນอย่างดี อันได้แก่ ครุวิชาการโรงเรียน หรือครุวิชาการกลุ่มโรงเรียน

1.2 ศึกษานิเทศ ได้แก่ ศึกษานิเทศประจำสำนักงานการประชุมศึกษาฯ เกอจังหวัด

1.3 วิทยากรท้องถิ่น หรือประชาชนผู้มีความรู้ ซึ่งเป็นผู้สมองในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของตน

1.4 ผู้บริหารสถาบันการศึกษาท้องถิ่น

2. ข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำหลักสูตร ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาหลักสูตรแม่บท สภาพสังคม วัฒนธรรมท้องถิ่น พื้นฐานทางเศรษฐกิจของชุมชน สภาพผู้เรียน ความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี

วิชัย ประสิทธิ์กุณิเทรา (2542 : 16) กล่าวถึง ผู้ทำหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ดังนี้

ศึกษานิเทศในท้องถิ่น อาจเป็นศึกษานิเทศระดับเขตการศึกษา ระดับจังหวัด และ ระดับอำเภอ ที่ในการพัฒนาหลักสูตรจากหลักสูตรแกนกลาง ให้มีความเหมาะสม สมบูรณ์ ล้วนกับสภาพท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น แนวการสอน คู่มือครุ สื่อการเรียนการสอน และเครื่องมือการวัดผลการเรียนรู้

ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ของแต่ละโรงเรียน น่าจะมีบทบาทในการประสาน กระตุ้นหรือ เป็นผู้นำดำเนินการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อให้หลักสูตรแกนกลางมีความเหมาะสมกับสภาพชุมชนรอบๆโรงเรียน หรืออาจพัฒนาหลักสูตรอย่างของท้องถิ่นขึ้นเองเสริมหลักสูตรแกนกลาง โดย เฉพาะรายวิชาเลือกเสริม

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ has ภารกิจเชิงพาณิชย์
ครุผู้สอน เป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะโดยหน้าที่แล้วจะต้องเตรียมการสอนให้มีความเหมาะสมกับสภาพห้องเรียนแต่ละห้อง สิ่งที่เป็นผลของการเตรียมการสอน เช่น โครงการสอน แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ ล้วนเป็นผลของการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น นอกจากนั้นยังพัฒนาสิ่งอื่นๆให้ออกตามความคิดสร้างสรรค์ ถ้าสิ่งนั้นเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ถือว่าเป็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ซึ่งคุณสมบัติของผู้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นควรมีลักษณะดังนี้

1. มีโลก관ที่กว้างขวาง เป็นบุคคลที่มีความคิดกว้างไกล ยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีประสบการณ์ต่างๆอย่างหลากหลาย
2. ให้ความรู้อยู่เสมอ ไม่อยู่นิ่ง ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ
3. รู้แจ้ง รู้จริง มีความรู้ในเรื่องใดต้องรู้อย่างแจ่มแจ้ง เกิดความคิดรวบยอด
4. ยึดมั่นในหลักวิชาการ ทำงานได้ตามที่ต้องใช้หลักวิชาการ ทฤษฎีในเชิงวิชาการ มีความน่าเชื่อถือ ข้างในได้
5. มีความทันสมัยในด้านวิชาการ มีแนวความคิดการใช้เทคโนโลยีต่างๆ
6. เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น มีมารยาทในการรับฟัง ยอมรับในเหตุผลและลิ่งที่ถูกต้อง เพราะการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นหลายอย่างต้องทำงานเป็นคณะ

7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาไฟแรงประسانงานได้ดี มีกริยาภารายาทที่ดี

8. มีความคิดสร้างสรรค์ คิดได้แปลกใหม่ ไปจากเดิม ไม่ซ้ำซาก มีความเป็นไปได้

9. มีความมั่นใจในตนเอง คิดก่อนลงมือทำ ตัดสินใจระหว่างทำแล้วต้องมั่นใจ

จะเห็นได้ว่าบุคลคลต่างๆเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรห้องถิน แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาหลักสูตรให้ดำเนินไปอย่างบรรลุผลก็คือ ครูผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งหากทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างดีแล้วก็จะเป็นการสอดคล้องกับแนวทางของแผนกวิชาศึกษาฯ พ.ศ. 2535 ซึ่งกำหนดหน้าที่ของครูผู้สอนและคุณสมบัติของผู้เรียนไว้ดังนี้

หน้าที่ของครู ครูเป็นผู้มีบทบาทนำทางความคิด เป็นผู้ประสานความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน ประสานแหล่งความรู้วิทยาการสาがらกับภูมิปัญญาห้องถิน เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดและเปลี่ยนและกระจายความรู้อย่างกว้างขวาง

คุณสมบัติของผู้เรียน

1. ผู้เรียนทุกคนต้องรู้ดึงคุณค่าภูมิปัญญาไทย

2. ชุมชนต้องสามารถเลือกสรรวุฒิภูมิปัญญาห้องถินมาแก้ไขปัญหาของตนได้อย่าง

เหมาะสม

3. ครอบครัว ชุมชน สถาบันอื่นๆ และสื่อมวลชนต้องมีบทบาทในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาห้องถิน

4. ผู้เรียนในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ต้องประยุกต์วิทยาการสาがらกับภูมิปัญญาห้องถินมาใช้ในการพัฒนาห้องถินและสังคมได้อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2541 : 35)

ดังนั้นสรุปได้ว่า ใน การพัฒนาหลักสูตรห้องถินจึงประกอบไปด้วยบุคลากร 2 ฝ่าย คือ

1. บุคลากรที่อยู่ในโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้เรียน

2. บุคลากรภายนอกโรงเรียน ได้แก่

2.1 บุคลากรจากสถาบันอื่นๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย นักวิจัย นักพัฒนาหลักสูตร

2.2 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกระดับ เช่น ผู้บริหารทุกระดับ นักวิชาการ ศึกษานิเทศ

2.3 เจ้าหน้าที่จากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง เช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เกษตรตำบล เกษตรอำเภอ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข

2.4 ตัวแทนจากประชาชน คณะกรรมการศึกษาโรงเรียน ผู้ที่ประสบความสำเร็จในแต่ละสาขาอาชีพ

การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรท้องถิ่น

ในปัจจุบันมีการส่งเสริมการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในการเรียนการสอนกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในระดับประเทศศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2539 ฉบับปัจจุบัน ทั้งในระดับประเทศศึกษาและในระดับมัธยมศึกษาจึงเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการพัฒนาหลักสูตรขึ้นใช้เอง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และความต้องการของท้องถิ่น โดยกำหนดแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรไว้ 5 แนวทาง ดังนี้

1. ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมเสริม สามารถพัฒนาได้ในรายวิชา บังคับและวิชาเลือกเสรีทุกกลุ่ม โดยไม่ต้องเปลี่ยนจุดประสงค์ เนื้อหา และคาดการณ์ที่หลักสูตรแม่บทกำหนดไว้

2. ปรับรายละเอียดของเนื้อหารายวิชา โดยลดหรือเพิ่มเติมรายละเอียดของเนื้อหา จากหัวข้อที่ระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชาของวิชาบังคับหรือวิชาเลือกเสรีทุกรายวิชา โดยไม่ทำให้จุดประสงค์ หัวข้อหรือขอบข่ายเนื้อหา และคาดเวลาเรียนเปลี่ยนแปลงไปจากที่หลักสูตรแม่บทกำหนดไว้

3. จัดทำรายวิชาหรือคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติมจากที่ปรากฏในหลักสูตรในกลุ่มวิชา เลือกและวิชาเลือกเสรี

4. ปรับปรุงและ/หรือเลือกใช้สื่อการสอน โดยปรับปรุงและเลือกสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์เนื้อหาของรายวิชาต่างๆ และสอดคล้องกับท้องถิ่น

5. จัดทำสื่อการเรียนการสอนขึ้นมาใหม่ โดยจัดทำหนังสือแบบเรียน คู่มือครู หนังสือเสริมประสบการณ์ แบบฝึกหัด หรือเอกสารประกอบการสอนขึ้นใหม่ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา และสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้สื่อการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมาใหม่นี้อาจใช้คำอธิบายรายวิชาที่มีอยู่แล้ว หรืออาจเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ก็ได้

วิชัย ประสิทธิ์ณิเวช (2542 : 20) กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดังนี้

1. การปรับปรุงหรือขยายหลักสูตรแกนกลาง

2. การสร้างหลักสูตรย่อยเสริมหลักสูตรแกนกลาง
3. การเขียนเอกสารประกอบหลักสูตร
4. การผลิตสื่อการเรียนการสอน
5. การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้

วัลลภา กันทรพย์ (2536 : 18) ได้กล่าวว่า คนส่วนใหญ่ตักเข้าใจว่า หลักสูตรท้องถิ่นหมายถึง หลักสูตรที่กำหนดให้ผู้เรียน เรียนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น งานอาชีพ หรือการจัดทำวัสดุสิ่งของเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆตามที่ชาวบ้านในท้องถิ่นทำกันอยู่ แต่ความจริงแล้วหลักสูตรท้องถิ่นมีความหมายกว้างกว่านี้ และมีทางเลือกในการพัฒนาที่หลากหลายได้แก่
ทางเลือกที่ 1 คือ การจัดทำรายวิชาหรือการจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนงานอาชีพต่างๆในท้องถิ่นหรือการจัดทำวัสดุสิ่งของเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆตามที่ชาวบ้านทำกันอยู่

ทางเลือกที่ 2 คือ การจัดทำรายวิชาหรือการจัดการเรียนการสอนในสิ่งที่จะไปเสริมหรือพัฒนาอาชีพเดิมในท้องถิ่น หรือการสร้างงานอาชีพใหม่ๆที่อาจจะเก่าจากที่อื่น แต่จะมาเสริมได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น แนวทางสร้างงานใหม่ๆในโครงการฯ ศิลปอาชีพพิเศษตามพระราชดำริฯ เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดของทางเลือกนี้

ทางเลือกที่ 3 คือ การจัดทำรายวิชาหรือการจัดการเรียนการสอนในสิ่งที่เป็นความก้าวหน้าใหม่ๆทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีหรืองานอาชีพที่เหมาะสมสมสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นๆ เช่น ในพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก รัฐบาลพัฒนาเป็นย่านอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงควรพัฒนารายวิชาหรือเนื้อหาสาระใหม่ๆที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมและกลุ่มผู้เรียนในย่านนี้โดยเฉพาะ

ทางเลือกที่ 4 คือ ไม่ต้องจัดทำรายวิชาใดๆ แต่ควรปรับปรุงการเรียนการสอนของรายวิชาที่มีอยู่แล้วในหลักสูตรกลาง โดยสอดแทรกการใช้สื่อเอกสารการสอน วัสดุอุปกรณ์ สถานที่เรื่องราว ศิลปวัฒนธรรม งานฝีมือของท้องถิ่นเข้าไปเป็นพื้นฐานหรือเสริมเนื้อหาวิชาที่มีอยู่เดิมรวมทั้งพยายามใช้ความรู้ แนวความคิดหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ใช้วิทยากรหรือผู้รู้ในท้องถิ่นให้เหมาะสมสมกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชา ทางเลือกนี้ทำได้กว้างขวางและเหมาะสมกับทุกท้องถิ่น

ในต่างประเทศมีผู้กล่าวถึงแนวทางในการจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรท้องถิ่นไว้หลายท่าน เช่น

เนสส์ (Ness 1997 : 49) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรท้องถิ่น โดยการใช้เอกสารด้านการท่องเที่ยวที่เป็นภาษาอังกฤษ เช่น แผ่นพับ หรือแผนที่ในท้องถิ่น ซึ่งอาจจัดทำได้ฟรีจากบริษัทตัวแทนนำเที่ยว หรือสถานประกอบการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

บร็อก (Brock 1990 : 22) ได้เสนอให้นำเนื้อหาของวรรณกรรมท้องถิ่น (Localized literature) ซึ่งจะกล่าวว่าวรรณกรรมท้องถิ่น หมายถึง วรรณกรรมที่ประกอบด้วยเนื้อหา สถานการณ์ ตัวละคร ตัวภาษาตลอดจนองประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและผู้เรียนคุ้นเคย โดยเลือกวรรณกรรมที่ผู้เรียนสนใจและสอดคล้องกับพื้นความรู้ด้านวัฒนธรรมของผู้เรียน ทั้งนี้แนวคิดนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของไพร์ซ (Price 1997 : 10) ที่เสนอให้ทำการสอนเนื้อหาด้านวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษ โดยใช้วรรณกรรมเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน และนวนิยาย เนื่องจากเชื่อว่า ภาษา เป็นการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งองค์ความคิดเหล่านี้ต่างหล่อหลอมมาจากค่านิยมของวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้นเอง ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศควรเรียนรู้ในบริบทของเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น พ布ว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อทางวัฒนธรรมประเภทนิทาน พื้นบ้านและนวนิยายช่วยให้ผู้เรียนคิดอย่างมีวิจารณญาณ สรวนโพสต์ และ ราเต็ต (Post and Rathet 1996 : 12) สนับสนุนให้นำเนื้อหาทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เนื่องจากช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนและส่งเสริมความกล้าแสดงออกในการสื่อภาษา

จากแนวคิดของบุคคลต่างๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ สามารถสรุปได้ว่า การจัดเนื้อหาหลักสูตรท้องถิ่นดำเนินการได้ 2 แนวทางใหญ่ๆ คือ การปรับหลักสูตรส่วนกลางให้เข้ากับท้องถิ่น โดยไม่ทำให้ขาดประสิทธิภาพ ขอบข่ายเนื้อหาและคาดเวลาเรียนเปลี่ยนแปลงไป และการสร้างหลักสูตรอยู่ในระดับท้องถิ่น เพื่อเสริมหลักสูตรกลางที่เป็นหลักสูตรแม่บท

2. การพัฒนาแบบฝึกหัดภาษา

บทบาทและความสำคัญของแบบฝึกหัดภาษา

แบบฝึกหัดภาษา หรืออาจเรียกแตกต่างกันไปว่า เอกสารประกอบการสอน เอกสารเสริมทั้งนี้ต่างเรียกว่าเป็น สื่อการสอนชนิดหนึ่ง ซึ่งหมายถึงวัสดุหรือเครื่องมือที่จัดทำขึ้น มีข้อมูลเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาเกิดทักษะกระบวนการและเกิดความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (จันตนา ใบกาญจน์ 2536 : 11) และจากแนวคิดของฮัชчинสันและウォเตอร์ส (Hutchinson and Waters

: 1989 : 107) เอกสารการสอนหรือแบบฝึกทักษะคือเครื่องมือในการกระตุ้นการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอน โดยจัดสร้างช่องทางการสื่อสารทางภาษาที่ชัดช้อน จนทำให้เกิดการเรียนรู้

เอกสารการสอนหรือแบบฝึกทักษะมีความสำคัญและจำเป็นมากในการเรียนการสอนปัจจุบัน สถาเลวิซ (Stanulewicz 1994 : 33) และ ฮัชเชินสันและウォเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989 : 106) กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของแบบฝึกและเอกสารดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนและสถานบันการศึกษาต้องใช้เอกสารการสอนที่เหมาะสมกับวิชาเฉพาะสาขา เอกสารที่จำหน่ายในห้องตลาดมีข้อจำกัดหลายประการ เนื่องจากมุ่งผลิตเพื่อจำหน่าย นำไปใช้ได้ในขอบเขตจำกัด ไม่สอดคล้องกับวิชาที่เรียนทั้งในเรื่องของจุดประสงค์ เวลาเรียน และความต้องการของผู้เรียน

2. มีตัวราชีจัดพิมพ์และจำหน่ายมากมายในห้องตลาด แต่ผู้เรียนไม่สามารถซื้อได้ เพราะมีราคาแพงเกินไปหรือตัวราชีจำหน่ายในห้องตลาดบางเล่มที่สามารถนำไปใช้ในการเรียน การสอนได้ แต่ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนต่างไม่พอใจ เนื่องจากบทเรียนล้าสมัยและไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

3. ห้องสมุดของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาของตนขาดแคลนหนังสือและขาด แคลงบประมาณในการจัดซื้อ หรือขาดแคลนเครื่องถ่ายเอกสาร

4. ตัวราชากาจงกฤษในห้องตลาดบางเล่มไม่ได้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อการศึกษา แต่ผลิตมาเพื่อโฆษณาขององค์กร หรือการพัฒนาบุคลากรเป็นสำคัญ

จะเห็นได้ว่าด้วยความขาดแคลนและข้อจำกัดของเอกสารที่มีจำหน่ายในห้องตลาดดังกล่าวข้างต้น ทำให้การสร้างแบบฝึกและเอกสารมีความจำเป็นยิ่งขึ้น พิลเบม (Pilbeam 1987, quoted in Robinson 1991 : 58) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการสร้างเอกสารดังนี้

1. มีเนื้อหาที่เฉพาะและเหมาะสมกว่าเอกสารการสอนหรือสิ่งพิมพ์ที่จำหน่ายในห้องตลาดทั่วไป

2. พ布ว่ามีความเที่ยงตรง เชิงประจักษ์สูง ในด้านภาษาและเนื้อหา

3. มีความยืดหยุ่นในการนำไปใช้มากกว่าเอกสารการสอนในห้องตลาด

4. ผู้เรียนหรือผู้สร้างเอกสารด้วยตนเอง ย่อมมั่นใจได้ว่าใช้กลวิธีการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย

จากความสำคัญและความจำเป็นข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาด้านการสอนและจัดทำเอกสารให้มีความสอดคล้องกับรายวิชาและผู้เรียน เป็นปัญหาสำคัญของครูผู้สอน ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ควรตระหนักถึงปัญหานี้ และพยายามหาทางแก้ปัญหา โดยการสร้างแบบฝึก หรือเอกสารให้สอดคล้องกับหลักสูตร ความต้องการ และความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น สังคม และวัฒนธรรม

หลักในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ

ในการสร้างแบบฝึกทักษะให้มีความเหมาะสมมีคุณภาพนั้นต้องพิจารณาความเหมาะสมด้านต่างๆ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ศัลไนเรื่องนี้ เช่น

บุญชุม ศรีสะคาด (2537, 77-78 อ้างถึงใน จุฬารัตน์ ๒๕๔๑ : ๒) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบเรียนแบบใบแกรมซึ่งคล้ายกับการสร้างแบบฝึกคือต้องยึดหลักสำคัญของการสอน ดังนี้

1. หลักการเรียนรู้เพิ่มทีละน้อย (Gradual approximation) การเรียนรู้จะเกิดได้ถ้ามีการจัดแบ่งกิจกรรมการเรียนเป็นขั้นตอนสั้นๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เป็นขั้นตอน มีความต่อเนื่อง และเข้มข้นโดยต่อไปเรื่อยๆ

2. หลักของการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง (Active participation) การเรียนรู้จะเกิดได้ด้วยดี หากผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยเฉพาะการคิดแก้ปัญหา การหาความสัมพันธ์ การใช้ทักษะ

3. หลักของการรับฟัง (Feedback) การเรียนรู้จะเกิดได้หากผู้เรียนรู้ผลการกระทำของตนว่าสิ่งที่ทำนั้นถูกหรือผิด

4. หลักของความสำเร็จ (Success experience) ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้หากผู้เรียนรู้สึกว่าตนจะได้รับความสำเร็จ ทำได้ถูกต้อง

นอกจากนี้ ชัยยศ พรมวงศ์ (2517 : 43) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างแบบฝึก โดยนำแนวคิดด้านจิตวิทยาการศึกษามาอธิบาย ดังนี้

แนวคิดที่ 1 เป็นแนวคิดตามหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำแนวคิดนี้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน การจัดการศึกษาตามเอกลักษณ์ ให้อิสระในการเรียนรู้ตามกำลังความสามารถแต่ละคน

แนวคิดที่ 2 ความพยายามที่จะเปลี่ยนการเรียนการสอนแบบเดิมที่มีครูเป็นแหล่งความรู้ เป็นการจัดประสบการณ์และสื่อปะさまที่ตรงเนื้อหาวิชา

แนวคิดที่ 3 ความพยายามที่จะจัดระบบการผลิตและใช้คุณภาพการสอนให้เป็นในรูปของสื่อผสม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยนักเรียน

แนวคิดที่ 4 เป็นแนวคิดที่พยายามจะสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม

แนวคิดที่ 5 เป็นแนวคิดที่ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนมาจัดสภาพการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพ โดยเปิดโอกาสให้แก่นักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม
2. นักเรียนได้เรียนรู้ตามขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจของตนเอง
3. ได้ทราบผลการปฏิบัติภาระของตน

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาในต่างประเทศหลายท่านได้ให้แนวคิดในการสร้างเอกสาร เช่น โรบินสัน (Robinson 1991 : 54) กล่าวว่าเอกสารการสอนควรมีความสมจริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในเชิงของตน ในสถานการณ์การทำงานที่สมจริง มีจุดประสงค์ในการเรียนที่เน้นความสมจริงของภาษา แห่งให้ผู้เรียนแสดงบทบาทที่สมจริงและสอดคล้องกับบทบาทการดำเนินชีวิต ในโลกความจริง ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานและกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานการณ์การเรียนรู้ที่สมจริง

และเพนาฟลอริดา (Penaflorida 1995 : 113) กล่าวว่าสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการพัฒนาแบบฝึกด้านอื่นๆ เช่น

1. การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน
2. การวางแผนประมวลการสอน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างกราวงแผนประมวลการสอนและการออกแบบเอกสารการสอน
4. วิธีสอนและกลวิธีในการสอน

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเมื่อครูผู้สอน ต้องสร้างเอกสารประกอบการสอนด้วยตนเอง และต้องการให้เอกสารที่สร้างนั้นมีประสิทธิภาพ แล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงนอกเหนือความต้องการของผู้เรียน รูปแบบของภาษา ขอบเขตของเนื้อหา วิชาแล้ว สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือ ความสมจริง ซึ่งความสมจริงนั้นประกอบไปด้วยความสมจริง ของภาษาและความสมจริงของข้อมูลทางภาษา

ขั้นตอนในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ

ขั้นตอนต่อไปหลังจากที่ครูได้ทราบถึงข้อที่ควรคำนึงถึงในการสร้างแบบฝึกหรือเอกสารการสอนคือ การลงมือปฏิบัติการสร้างแบบฝึกนั้นๆ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

เสจิยม ตรัวตน์ (2538 : 49) เสนอขั้นตอนการพัฒนาเอกสารการสอนโดยสรุป ดังนี้

1. วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน
2. วิเคราะห์เป้าหมายของรายวิชา
3. สำรวจเอกสารในห้องคลาด

ในขั้นตอนนี้หากมีความพอใจในแบบเรียนในห้องคลาดก็สามารถนำมาใช้ หรือปรับปรุงเพิ่มเติมได้

4. หากไม่พอใจในแบบเรียนในห้องคลาดให้พัฒนาขึ้นมาใหม่
5. พิจารณาขั้นตอนการสร้าง โดยพิจารณาถึง เวลา แหล่งข้อมูล อุปกรณ์อำนวยความสะดวก และความสามารถของตัวครู

เมื่อทราบขั้นตอนเบื้องต้นแล้ว ครูผู้สอนก็ควรลงมือสร้างโดยการแบ่งขอบเขตของเอกสารการสอนออกเป็นหน่วยการเรียน (Part) ซึ่งเสจิยม ตรัวตน์ (2538 : 53) กล่าวถึงขอบเขตของแต่ละหน่วยว่าควรประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์ของหน่วยบทเรียน
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละหน่วยบทเรียน
3. ลักษณะของกิจกรรม อาทิ การบรรยาย การแบ่งกลุ่มย่อย การทำงานคู่ เป็นต้น
4. ข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหาแต่ละบทเรียน
5. การบรรยายเกี่ยวกับขั้นตอนของกิจกรรมในบทเรียน
6. การถ่ายทอดกิจกรรมของบทเรียนไปสู่การเรียนรู้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง
7. บทสรุป (จะมีหรือไม่ก็ได้)
8. การประเมินผลของการเรียนแต่ละหน่วยการเรียน

สมพร จาธุนัญ (2532 อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2532) กล่าวว่าใน การพัฒนาเอกสารการสอนมีขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดจุดประสงค์ทั่วไป
2. การศึกษาและกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียน
3. การกำหนดและวิเคราะห์เนื้อหา

4. การกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
5. การกำหนดรูปแบบและวิธีการประเมินผล
6. การกำหนดวิธีการและแนวทางในการสอนเนื้อหา
7. การกำหนดแหล่งข้อมูลที่สนับสนุนการจัดทำสื่อการสอน
8. การทดสอบคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
9. การปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน

นูนัน (Nunan 1991 : 216) แนะนำขั้นตอนในการสร้างและออกแบบเรียนไว้

ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการเลือกหัวเรื่อง (Topic) เช่น Finding accommodation

ขั้นตอนที่ 2 รวบรวมข้อมูล (Collect data) จากแหล่งต่างๆ เช่น

เก็บทบทวนระหว่างน้ำหมากบ้านและลูกค้า

โฆษณาในหนังสือพิมพ์

รูปแสดงลักษณะบ้านแบบต่างๆ

แผ่นพับแนะนำธุรกิจเกี่ยวกับบ้าน

ขั้นตอนที่ 3 ตัดสินใจว่าผู้เรียนต้องทำอะไร จึงจะสอดคล้องกับเนื้อหาที่รวมมา เช่น
อ่านบทโฆษณาในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับบ้าน

ซักถามข้อมูลเกี่ยวกับบ้าน เช่น

พูดสนทนากับบ้านและเครื่องเรือน

หาข้อมูลจากบทความในหนังสือพิมพ์

ขั้นตอนที่ 4 สร้างกิจกรรมการสอน เช่น

ฟังแล้วจำใจความสำคัญ

บทบาทสมมติ

กิจกรรมซ่อมแซมชุด

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์เนื้อหาและกิจกรรมเพื่อกำหนดองค์ประกอบทางภาษาที่ต้องการสอน เช่น

สอน เช่น

Adjective : big, cheap, small, new, expensive

Present Continuous : who, what, where, how

ขั้นตอนที่ 6 สร้างกิจกรรมฝึกองค์ประกอบทางภาษา เช่น

แบบฝึกหัดแบบโคลส

แบบฝึกหัดเรียงรูปประโยค

แบบฝึกหัดจับคู่คำตามและคำตอบ

ขั้นตอนที่ 7 สร้างกิจกรรมฝึกทักษะหรือฝึกกลวิธีในการเรียน เช่น

ทำกิจกรรมกลุ่มย่อยเพื่อประเมินภาระงานร่วมกับภาระเพื่อหาคำตอบกับเพื่อนในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 8 สร้างภาระงานเพื่อฝึกการใช้ภาษา เพื่อถ่ายโอนภาษาที่ใช้ในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริง เช่น ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นว่าต้องการบ้านเช่าแบบใด ตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อมูลของบ้านที่ต้องการเช่า

ในขั้นตอนการสร้างแบบเรียนที่กล่าวมาข้างต้น ทุกขั้นตอนต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน โดยยึดตัวผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ ตั้งแต่ในขั้นนิเคราะห์ผู้เรียน จนถึงการพัฒนาทักษะการนำภาษาไปใช้ในขั้นตอนสุดท้าย นอกจากนี้รูปแบบของบทเรียนเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างแบบเรียน เพราะรูปแบบแบบเรียนที่ดีจะช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ดี มีผู้เสนอแนวคิดด้านการออกแบบแบบเรียนไว้ดังนี้

นอกจากนี้ พีนาฟลอริดา (Penafloida 1995 : 43 – 115) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้าง

บทเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาแพทย์ในระดับบุคลิกศึกษา ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สอนอิเล็กทรอนิกส์

ขั้นตอนที่ 1 : วิเคราะห์ความต้องการ

ขั้นตอนแรก คือ การวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มผู้เรียนโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาผู้บริหารและคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำงานเขียนของนักศึกษามาวิเคราะห์ ทำการ

สัมภาษณ์ สนทนากับนักศึกษา ร่วมกันเพื่อสำรวจปัญหาและความต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 : การตั้งจุดประสงค์

ขั้นตอนที่ 3 : กำหนดรูปแบบของบทเรียน

พีนาฟลอริดาสร้างบทเรียนทางการแพทย์โดยดัดแปลงและพัฒนามาจากรูปแบบของนักการศึกษา 2 ท่าน คือ อัชชินสัน และวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters)

ขั้นตอนที่ 4 : รวบรวม เลือกและประเมินเอกสาร หลังจากการสร้างกรอบทฤษฎีเสร็จแล้วจึงรวมและเลือกเอกสารจากแหล่งต่างๆ โดยให้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 5 : การเขียนบทเรียน

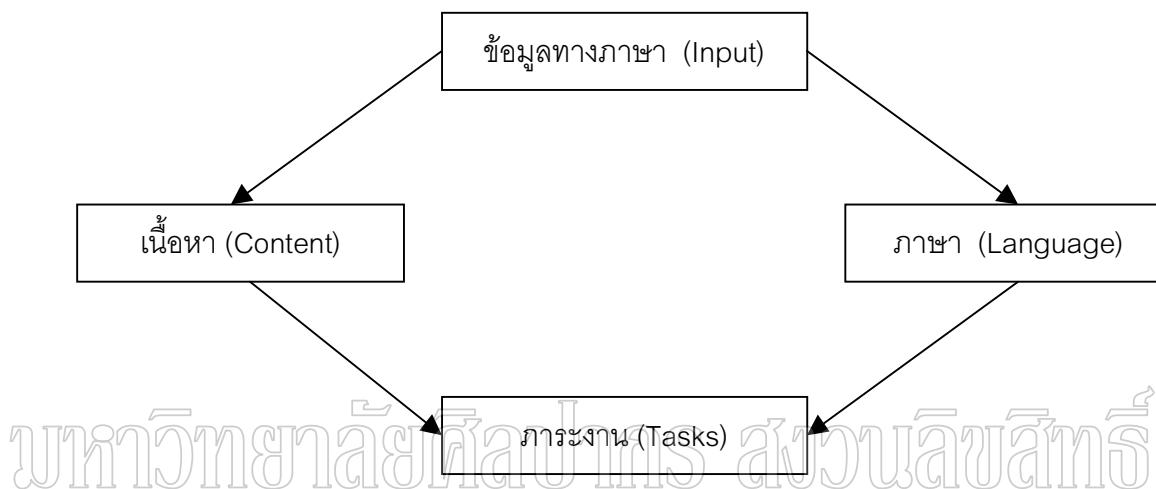
รูปแบบของแบบฝึกทักษะ

หลังจากผ่านขั้นตอนต่างๆตามลำดับขึ้นในการพัฒนาแบบฝึกทักษะมาแล้ว ขั้นตอนที่สำคัญคือการพัฒนาบทเรียนหรือแบบฝึก ซึ่งต้องคำนึงถึงแนวคิดที่เกี่ยวข้องต่างๆ รวมทั้งรูปแบบ

ของแบบฝึกที่มีความเหมาะสม น่าสนใจ จูงใจให้ผู้เรียนรู้สึกอยากรีียนและเมื่อเรียนแล้วสามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่วางไว้ มีนักการศึกษาหลายท่านที่เสนอแนะรูปแบบของแบบฝึกที่น่าสนใจ

ได้แก่

ฮัชเชินสัน และวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989 : 108) กล่าวว่าบทเรียนหรือเอกสารควรประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบของแบบเรียน

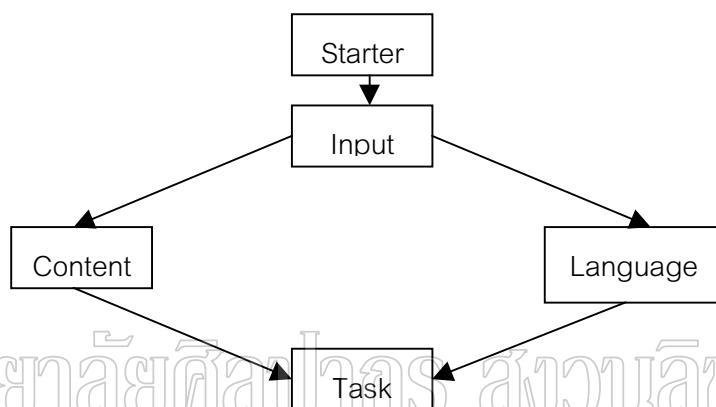
ที่มา : Thomas Hutchinson and Alan Waters, English for Specific Purpose (Cambridge : Cambridge University Press, 1989), 108 -109.

1. ข้อมูลทางภาษา อาจเป็นลักษณะของข้อความ บทสนทนา รูปภาพ แผนที่ วิดีทัศน์ แผนภูมิ หรือข้อความใดๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร ข้อมูลภาษา รูปภาพแต่ละชนิดขึ้นอยู่กับความต้องการ ซึ่งได้มาจากภาระที่ความต้องการของผู้เรียน
2. การเน้นเนื้อหา หมายถึง เนื้อหาที่เป็นสืบออกความหมาย อาจเป็นเนื้อหาทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Content) หรืออยู่ในรูปของบริบทที่ไม่เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ (Con-Linguistic Content)
3. การเน้นตัวภาษา การเน้นตัวภาษามีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษา บทเรียนที่ดีควรประกอบด้วยเนื้อหาทางภาษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกี่ยวข้องกับภาษา และสังเคราะห์ภาษา ในกิจกรรมการ

เน้นตัวภาษาなん ผู้ฝึกควรฝึกใช้ภาษาเป็นส่วนๆ โดยแยกให้เห็นภาษาเป็นส่วนๆแล้วนำมาประกอบเข้าด้วยกันแล้วนำแต่ละส่วนมาฝึก

4. ภาระงาน ภาระงานเป็นเป้าหมายสุดท้าย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้ภาษา ควรสร้างภาระงานที่เป็นภาระงานการสื่อสาร โดยภาระงานนั้นจะต้องสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านการเน้นเนื้อหา และภาษาโดยมุ่งให้ผู้เรียนผลิตภาษาโดยใช้ภาษาเป้าหมาย

นอกจากนี้ ยังชินสัน และ วอเตอร์ส ได้เสนอรูปแบบบทเรียนโดยประยุกต์เพิ่มเติม ขั้นตอน Starter หรือขั้นก่อนเข้าสู่บทเรียน หรือขั้นนำก่อนมีการเสนอข้อมูลทางภาษา ดังนี้รูปแบบของบทเรียนตามแนวคิดของทั้งสองท่าน จึงมีลักษณะ ดังนี้

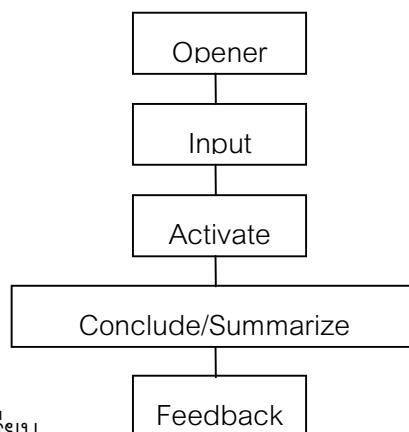

มหาวิทยาลัยธิดา Has สอนอังกฤษ

ภาพที่ 2 รูปแบบของแบบเรียน

ที่มา : Thomas Hutchinson and Alan Waters, English for Specific Purpose (Cambridge : Cambridge University Press, 1989), 108-109.

ส่วนเมเยอร์ (Maher 1988) เสนอรูปแบบ ดังนี้

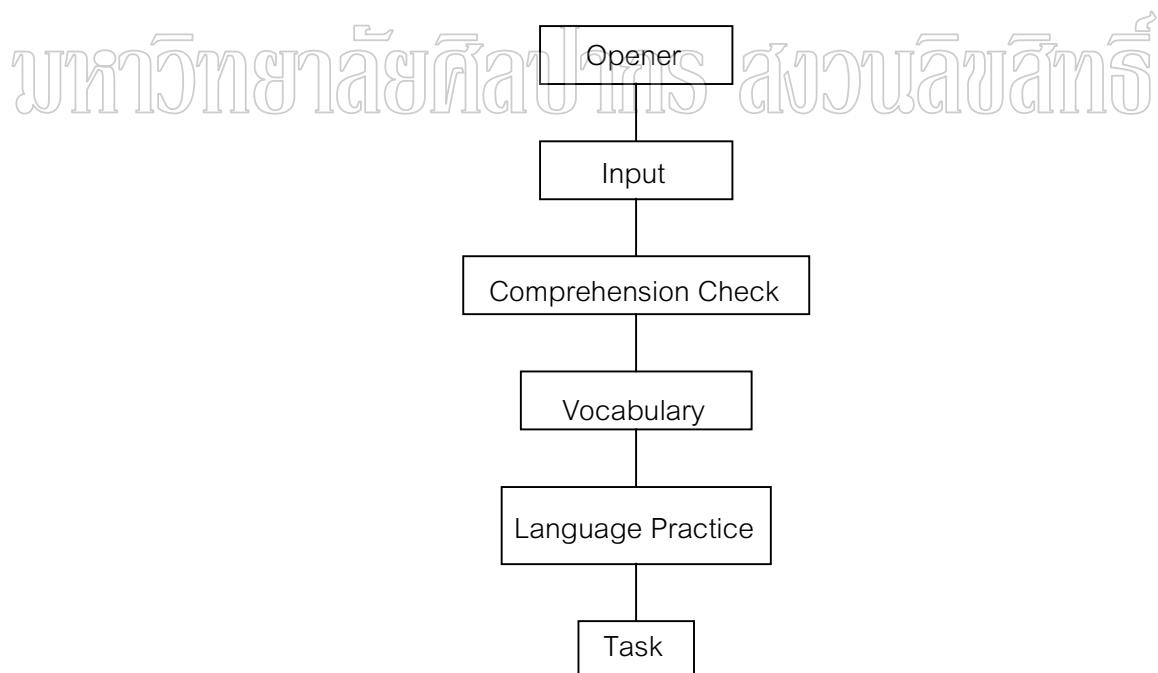

ภาพที่ 3 รูปแบบของแบบเรียน

ที่มา : Maher Peter, The Education Perspective (England : Basil Blackwell, 1988), 389.

Connect	หมายถึง การเชื่อมต่อระหว่างบทเรียนกับบทเรียนใหม่
Opener	หมายถึง ขั้นเริ่มบทเรียนด้วยการตั้งคำถามที่มีความสัมพันธ์กับข้อมูล ทางภาษา
Input	หมายถึง ข้อมูลทางภาษาที่อาจใช้เทพ แผนภูมิ บทอ่านเพื่อการสื่อสาร
Activate	หมายถึง ผู้เรียนเริ่มทำกิจกรรม แบบฝึกหัดที่ต่อเนื่องมาจาก Input กิจกรรมและแบบฝึกหัดอาจทำในชั้นเรียน หรือทำเป็นการบ้านก็ได้ ผู้เรียนต้องสามารถอธิบายลึกลงที่ทำไปแล้วได้
Conclude/Summarize	หมายถึง การสรุปย่อหรือสังเคราะห์บทเรียน
Feedback	หมายถึง ขั้นตอนสุดท้ายของบทเรียน ครุผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเรียนของตนเองและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

พีนาฟลอริดา (Penaflorida 1997) ได้พัฒนาและดัดแปลงรูปแบบบทเรียนของอัทธิน สัน และ วอเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989) มารวมกับรูปแบบของเมเยอร์ (Maher 1988) ทำให้ได้รูปแบบแบบเรียนใหม่ดังนี้

ภาพที่ 4 รูปแบบของแบบเรียน

ที่มา : Penaflorida, A.H. "The Process of Material Production for ESP : Medicin." New Perspectives on Teaching and Learning English in Asian Selected Proceedings 1997 (Bangkok : Chulalongkorn University Language Institute 1997), 108.

รูปแบบที่ดัดแปลงมาจาก ยัชชินสัน และ วอเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989) รวมกับรูปแบบของเมเยอร์ (Maher 1988) มีการเปลี่ยนแปลง คือ ขั้น Opener ก็คือ ขั้น Starter ของ ยัชชินสัน และ วอเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989) โดยรวมขั้น Connect ของเมเยอร์ (Maher 1988) ไว้ในขั้น Opener ด้วย ส่วนขั้น Activate ของเมเยอร์ (Maher 1988) ก็คือ ขั้น Comprehensive Check รวมกับขั้น Vocabulary ขั้น Language Practice และขั้น Task ซึ่งก็คือ ขั้น Content และ Language ของ ยัชชินสัน และ วอเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989) นั่นเอง

จากรูปแบบของบทเรียนในแบบต่างๆ ครูผู้สอนสามารถปรับปรุง และประยุกต์ได้ตามความเหมาะสม โดยมีหลักการว่า ผู้เรียนจะต้องเป็นศูนย์กลางและใช้กิจกรรมและรูปแบบที่เป็นจริง และบทเรียนทุกบทนั้นอาจไม่ต้องประกอบด้วยขั้นตอนครบทุกขั้นตอนก็ได้ กิจกรรมและภาระงานสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับข้อมูลทางภาษาในแต่ละบทและแต่ละขั้นตอนสามารถสลับหรือเปลี่ยนลำกันได้

ลักษณะและรูปแบบกิจกรรมการฝึกทักษะ

กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกการใช้ภาษาองค์กร ยึดหลักการของกิจกรรมการใช้ภาษา อังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ เพราะในการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ในสถานการณ์ต่างๆ ในสถานการณ์ที่เหมือนจริง กิจกรรมที่ใช้อาจเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual work) กิจกรรมคู่ (Pair work) และกิจกรรมกลุ่ม (Group work) ก็ได้ แต่จะต้องมีหลักในการจัดกิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมความมีลักษณะการสื่อความหมายใกล้เคียงกับสถานการณ์ปกติ ซึ่งก็ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1.1 กิจกรรมความมีความหมายเชิงการสื่อความหมาย (Communicative purpose)

1.2 กิจกรรมนั้นต้องอยู่ในลักษณะที่ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องสื่อความหมาย

1.3 กิจกรรมนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดหรือเขียนดิจิทัลที่ต้องการและเลือกใช้รูปแบบภาษาที่ต้องการ

1.4 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทราบผลสำเร็จหรือความล้มเหลวในการสื่อสารภาษาที่ใช้ในกิจกรรมควรเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง หมายความกับสถานการณ์

2. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการเรียนรู้

2.1 เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพราะกิจกรรมที่น่าสนใจเป็นแรงดึงดูดใจให้นักเรียนเข้าชั้นเรียนและอาจทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษต่อไป

2.2 กิจกรรมนั้นควรมีลักษณะท้าทายในระดับที่เหมาะสม กล่าวคือกิจกรรมนั้นไม่ควรง่ายเกินไป ควรมีลักษณะท้าทายกล่าวคือจากเกินกว่าระดับที่นักเรียนเรียนมาแล้วเล็กน้อย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

2.3 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ ซึ่งอาจเป็นความรู้รอบตัวหรือความรู้ในวิชาเฉพาะนำมาสัมพันธ์กับสิ่งที่เราเรียนใหม่

2.4 กิจกรรมควรเสริมสร้างการเรียนรู้ในระดับที่สูงกว่าความรู้ ความจำและความเข้าใจ ควรจะให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนในเรื่องของการตีความ การนำไปใช้ การแก้ปัญหา

2.5 กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เหมาะสมใกล้เคียงกัน

3. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการสอน ซึ่งควรคำนึงถึงต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมเข้ากับบทเรียนที่สอน คือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา ซึ่งอาจจะเป็นรูปแบบภาษาหรือหน้าที่ของภาษา แนวเรื่อง

3.2 กิจกรรมนั้นเหมาะสมกับสถานการณ์การสอน กล่าวคือต้องคำนึงถึงวัย ประสบการณ์และจำนวนนักเรียน

3.3 ความสามารถของครุในการควบคุมชั้น

3.4 นักเรียนต้องเข้าใจชัดเจนว่าตนเองต้องทำอะไรในการร่วมกิจกรรม

(รณี วงศ์เบี้ยส์จ์และวารีวรรณ เบญจพร 2527 : 1-8 อ้างถึงในกุศมา ล้านนา 2538 :48-49)

ส่วน ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981 : 17-18) กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาทั้งนี้ เพราะ

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีการฝึกการใช้ภาษาในลักษณะที่เต็มสมบูรณ์และครบวงจร (Whole-task practice) ไม่ใช่เป็นการฝึกเฉพาะส่วนย่อยของแต่ละทักษะ (Part skill) ซึ่งทำโดยการจัดกิจกรรมการสื่อสาร นักเรียนต้องลงมือทำด้วยตนเองและกิจกรรมนั้นต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน

2. ช่วยเพิ่มแรงจูงใจแก่นักเรียน (Improve motivation) เป้าหมายสูงสุดของนักเรียนคือการที่สามารถสื่อสารได้กับบุคคลอื่นๆ การที่นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพราะสภาพการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักเรียน

3. ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Natural learning) กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวของนักเรียนและเป็นไปอย่างธรรมชาติ ซึ่งการเรียนภาษาในลักษณะธรรมชาติต้องได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาจริงๆ และการจัดกิจกรรมโดยมุ่งเน้นงานปฏิบัติจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างดีและเป็นไปตามธรรมชาติ

4. ช่วยสร้างบริบท (Language in context) การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ รวมทั้งครู ความสัมพันธ์ใกล้ชิดนี้เองช่วยให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูดและมีส่วนสั่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ภาษา

จอห์นสัน (Johnson, 1982 : 163-172) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารว่าจะต้องยึดหลัก 5 ประการ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The information transfer principle) ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของการสอนเพื่อการสื่อสารคือการนำเอาสิ่งที่นักเรียนสนใจที่นักเรียนได้จากการอ่านหนังสือหรือการฟังแล้วถ่ายทอดข้อมูลนั้นให้อยู่ในรูปแบบอื่นๆ เช่น พังหรืออานบันทความบพสนทนา แล้วนำข้อมูลที่ได้มากรอกแบบฟอร์ม หรือเขียนลงตาราง กราฟ แผนภูมิ การที่นักเรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้นั้น นักเรียนต้องเข้าใจเนื้อหาที่อ่านหรือฟัง

2. หลักเติมช่องว่างของข้อมูล (The information gap principle) ยึดหลักการว่าการสื่อสารจะเกิดได้เมื่อเกิดช่องว่างของข้อมูล (Information gap) กล่าวคือนักเรียนจะได้ข้อมูลที่ไม่เต็มสมบูรณ์ นักเรียนต้องอาศัยข้อมูลจากอีกฝ่ายหนึ่งในการตัดสินใจว่าต้นควรจะพูดหรือเขียนอะไร การสร้างสถานการณ์ในลักษณะนี้ช่วยให้เกิดการสื่อสารที่แท้จริง

3. หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The jigsaw principle) หลักการนี้เดิมใช้กับการฟังคือให้นักเรียนฟังเรื่องราวด้วยคนละส่วนกันแล้ว นำมาประติดประต่อเป็นเรื่องราว การนำหลักการนี้มาใช้คือการให้นักเรียนทำกิจกรรมที่แตกต่างกันไป กิจกรรมที่ทำอาจเป็นลูกโซ่ เช่น ครูอาจให้นักเรียนก. เริ่มอ่านจดหมายสมัครงาน แล้วกรอกแบบฟอร์มสมัครงาน นักเรียน ข. อาจให้เขียนแบบฟอร์มแล้วนำมาเขียนในรูปของจดหมายสมัครงาน ทุกคนทำสับกันไป แต่ทุกคนได้ทำเหมือนกันหมด

4. หลักการพึ่งพาภาระงาน (The task dependency principle) จากหลักการนี้กิจกรรมที่ครูให้นักเรียนทำต้องอาศัยการพึ่งพาซึ่งกันและกัน เช่น เมื่อนักเรียนเขียนจดหมายก็จะเข้าใจหมายที่เขียนได้นั้นไปให้เพื่อนอีกคนหนึ่งกรอกข้อความลงในใบสมัคร การที่กิจกรรมนี้จะเสร็จ

สมบูรณ์นักเรียนแต่ละคนต้องทำในสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด เพื่อว่าเพื่อนจะได้รับข้อมูลที่ดีและถูกต้อง

5. หลักการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล (The correction for content principle) เป็นหลักการการประเมินผลกิจกรรมการสื่อสาร จะประเมินตรงจุดที่ว่า กิจกรรมต่างๆ ที่ครูให้นักเรียนทำนั้น นักเรียนสามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องหรือไม่ ถ้าการสื่อสารนั้นนักเรียนเข้าใจและทำกิจกรรมที่ครูให้ทำได้เป็นส่วนใหญ่ก็ถือว่าใช้ได้ โดยที่ครูจะไม่มาแก้ไขความผิดในเรื่องของไวยากรณ์

เรฟเวล (Revell, 1979 : 10-90) ได้เสนอเทคนิคบางประการที่สามารถนำมาใช่วิ่งกับการจัดกิจกรรมการสื่อสารดังนี้

1. การเน้นให้นักเรียนเข้าใจและรู้จักการใช้กริยาท่าทางเพราการสื่อความหมายในชีวิตจริงนั้นมีทักษะการแสดงออกทางร่างกาย กริยาท่าทางรวมทั้งน้ำเสียงซึ่งแฝงในอารมณ์และความรู้สึกด้วย

2. การนำสื่อของจริงมาช่วยสอน เช่นข่าวจากหนังสือพิมพ์ บทความจากวารสาร แผนที่รายการ อาหาร ตารางต่างๆ กิจกรรม เป็นต้น

3. ใช้บัตรที่กำหนดบทบาทให้นักเรียนแสดง โดยให้นักเรียนสองคนได้รับบัตรที่แสดงรายละเอียดหรือบทบาทที่ไม่เหมือนกัน เขายจะไม่ทราบล่วงหน้าว่าคู่สนทนากำ霹雳จะ

4. ให้นักเรียนสนทนารูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นบทสนทนาเพื่อนัน扛การ (Recreational dialogue) หรือ บทสนทนาที่กำหนดให้ (Scripted dialogue) ให้นักเรียนได้ฝึกสนทนาที่หมายให้

5. การใช้คำถาม (Yes / No question เพื่อถามความเข้าใจเรื่องที่ฟังและควรใช้ Wh question เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจดีพอแล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตัวเอง

จากหลักการและข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารข้างต้น อาจสรุปได้ว่า จุดประสงค์ของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารต่างๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตามเป้าหมายดังนี้ คือ

1. มีความสามารถในการใช้ภาษา (Use)

2. สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency)

3. สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)

ทั้งนี้เป้าหมายในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษนั้นสามารถยึดหยุ่นได้ตามความแตกต่างของผู้เรียน เช่น อายุ ระดับชั้นและระดับความสามารถ เป็นต้น

3. การขยายโอกาสทางการศึกษา

การขยายโอกาสทางการศึกษาในที่นี้หมายถึง การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษา ด้วยเป็นที่ยอมรับกันว่าการพัฒนาการศึกษา การพัฒนาเศรษฐกิจ และการพัฒนาสังคมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การพัฒนาการศึกษาทำให้คนมีความรู้ ทักษะ ความสามารถที่สูงขึ้น และนำความรู้ไปพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมให้ก้าวหน้า ในทางกลับกัน หากสังคมและเศรษฐกิจก้าวหน้ามากๆ ระบบการศึกษาต้องเตรียมมวลชน โดยเฉพาะเยาวชน ให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมสมสอดคล้องกับสภาพที่เปลี่ยนแปลงนั้น

ปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความซับซ้อนและก้าวหน้าไปมากทำให้นักวิชาการ นักบริหารการศึกษาระดับสูงมีความเห็นว่า การศึกษาระดับพื้นฐาน 6 ปี ในระดับประถมศึกษาไม่เพียงพอที่จะตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ ประกอบกับช่วงอายุของนักเรียนในระดับประถมศึกษายังเล็กเกินไป กับข้อจำกัดในการพัฒนาเยาวชนให้เกิดลักษณะที่พึงประสงค์กล่าวคือ การพัฒนาตนเอง การมีความรู้พื้นฐานที่จะประกอบอาชีพและการครองตนในสังคมอย่างปกติสุข ตลอดจนการเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวให้ทันกับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอัตราการศึกษาต่อของนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นปีที่ 6 ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด รัฐบาลให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวคือ น้ำหนักสูงและตระหนักว่าการสร้างเสริมให้เยาวชนได้รับการศึกษาชั้นพื้นฐานที่สูงขึ้น เป็นภารกิจเร่งด่วน จึงกำหนดนโยบายให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดำเนินโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ เพิ่มขึ้นอีก 3 ปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2536 : 1)

การดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมปีที่ 6 ได้มีโอกาสศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการเพิ่มการศึกษาชั้นพื้นฐานอีก 3 ปี โดยมุ่งหวังให้ประชากรของประเทศไทยมีความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ทักษะวิชาชีพชั้นสูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2538 ข 2 – 13 ข้อที่ 8 ใน นิตยา ทองประเสริฐ 2540 : 80-81)

ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการ โดยจัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย เพื่อสำรวจความสนใจและความสนใจจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเอง และสามารถหาแนวทางในการพัฒนาตนเอง สร้างเสริมให้ผู้เรียนได้มีความรู้ทางวิชาการอย่างเต็มความ

สามารถและได้มีโอกาสหาความรู้และทักษะจากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ จัดให้มีการศึกษาติดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ใน การจัดการเรียนการสอนให้ใช้วิธีผสมผสาน การให้ความรู้กับการปฏิบัติจริง โดยเน้นกระบวนการเรียนอย่างมีเหตุผลและกระบวนการกลุ่ม ให้ห้องถินปรับรายละเอียดเนื้อหารายวิชาให้สอดคล้อง กับสภาพความต้องการของห้องถิน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์งานในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆให้สอดแทรกค่านิยมและการพัฒนาจริยธรรม ในการส่งเสริมค่านิยมที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย ต้องปลูกฝังค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ขยัน ซื่อสัตย์ อดทน มีวินัย รับผิดชอบ ควบคู่ไปด้วย และในการจัดการเรียนการสอน ให้คำนึงถึงความต่อเนื่องกับหลักสูตรการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2535 : 5)

ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่รับหน้าที่ในการปฏิบัติ มีบทบาทและหน้าที่ที่ต้องดำเนินการได้แก่ พิจารณาดำเนินการการเปิดการสอนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จัดตั้งและจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์การศึกษาต่างๆ ประชุมอบรม สัมมนาบุคลากร ที่เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงแนวโน้มนโยบายการดำเนินงาน และเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการดำเนินงานส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการด้านต่างๆ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน ประเมินผล พัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน โดยในการดำเนินการในระยะแรกนั้นยังไม่สามารถดำเนินการได้ทุกโรงเรียน ในสังกัด จึงต้องดำเนินการคัดเลือกโรงเรียนโดยมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนดังนี้

1. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ห่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดอยู่แล้วไม่น้อยกว่า 5 กิโลเมตร
2. ในห้องถินนั้นมีอัตราการเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาในระดับต่ำ
3. มีความพร้อม สภาพเหมาะสมที่จะดำเนินการในระดับมัธยมศึกษา
4. มีผลความสำเร็จด้านการเรียนวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ และมีซ่องทางสนับสนุนให้นักเรียนมีรายได้ในระหว่างเรียน
5. ผู้บริหาร ครุ มีความสนใจ เสียสละให้งานบรรลุผลสำเร็จ
6. ผู้ปกครอง ประชาชนในห้องถินให้ความสนับสนุน
7. มีพื้นที่ในบริเวณโรงเรียนไม่น้อยกว่า 12 ไร่

8. เปิดโรงเรียนในลักษณะการกระจายอย่างทั่วถึงและผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาการสอนและวัฒนธรรมจังหวัด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2538 ข : 2-13 อ้างถึงใน นิตยา ทองประเสริฐ 2540 : 82-84)

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เกิดขึ้นจากแนวคิดของนักการศึกษาในระดับสูงที่ได้พิจารณาแล้วถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระดับการศึกษาของเยาวชนของชาติ ให้มีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตอย่างสอดคล้องและมีความสุขในสภาพสังคมในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทที่ห่างไกล จะได้มีโอกาสได้รับการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

ในส่วนของภาษาอังกฤษนั้นเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ในปัจจุบัน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ เน้นการสอน โดยกำหนดเป็นวิชาเลือกเสรี ชาลี ทิวาวงศ์ (2537 : 34) ได้สมภาษณ์ศึกษานิเทศ เขตประจำวิชาภาษาอังกฤษ สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 5 ผู้บริหารโรงเรียนและครู วิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ถึงเหตุผลและความจำเป็นในการเลือกวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสรี พบว่าเป็นเพราะ

1. โรงเรียนในจังหวัดที่ตั้งอยู่ในเขตการศึกษา 5 ซึ่งเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางชายทะเล แหล่งท่องเที่ยวโบราณคดีและประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ เช่น สนามกอล์ฟ รีสอร์ท เป็นต้น นักเรียนมีโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่ผ่านเข้ามา ดังนั้นการรู้ภาษาอังกฤษจะสามารถใช้ได้จะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้ทางหนึ่ง

2. ผู้ปกครองนักเรียนต้องการให้บุตรหลานของตนได้เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ศึกษาต่อสายวิชาชีพอื่นๆ ได้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานประกอบการที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ

3. ความสะดวกในการจัดการสอน โรงเรียนประถมศึกษาโดยทั่วไป เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อยู่แล้ว ครูมีประสบการณ์ในการสอนมาแล้วพอสมควร ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในระดับต่อไปจึงสามารถทำได้โดยสะดวก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนขยายโอกาสในเขตการศึกษา 5 จึงพิจารณาเลือกวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสรี จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นจังหวัดหนึ่งในเขตการศึกษา 5 ภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาหนึ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

การขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ข้อมูลเบื้องต้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ได้ดำเนินการเปิดโรงเรียนที่ทำการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาตั้งแต่ ปี การศึกษา 2533 จำนวน 1 โรงเรียน ในปีที่ 2 คือปี 2534 เปิดจำนวน 14 โรงเรียน และดำเนินการเปิดในโรงเรียนที่มีความพร้อมเรื่อยมาจนถึงในปี 2542 ได้เปิดทำการทั้งสิ้น 47 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนรายระดับดังนี้

ชั้nmัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน 1,128 คน
ชั้nmัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน 1,095 คน
ชั้nmัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 900 คน
รวม	3,123 คน

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2542 : 4)

ผลการดำเนินงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ลงนามบันทึก

ผลการดำเนินงานกิจกรรมขยายโอกาสทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2533-2540

1. ปีการศึกษา 2533 มีโรงเรียนในสังกัด เปิดขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 1 โรง สามารถรับนักเรียนที่อยู่ในเขตใกล้เคียง ซึ่งเป็นเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา หรือขาดโอกาสที่จะเข้าศึกษาในโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา จำนวน 27 คน เมื่อสิ้นปีการศึกษา นักเรียนจำนวนนี้ออกกลางคันหรือไม่มีสิทธิสอบ จำนวน 5 คน เข้าสอบ จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 81.48

2. ปีการศึกษา 2540 มีโรงเรียนในสังกัด เปิดขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 37 โรง สามารถรับนักเรียนชั้nmัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ จำนวน 1,040 คน เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2540 นักเรียนออกกลางคันหรือไม่มีสิทธิสอบ 79 คน เข้าสอบ 961 คน หรือร้อยละ 92.40 ลัสดส่วนการออกกลางคัน หรือไม่มีสิทธิสอบต่างกันร้อยละ 10.92

ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผลการดำเนินการในด้านการขยายโอกาสทางการศึกษาให้นักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษามีโอกาสเข้าศึกษาต่ออย่างมีปัญหาด้านการออกกลางคันอยู่ ทั้งนี้ บางพื้นที่ของโรงเรียนในสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ติดกับทะเล ประชาชนมีอาชีพประมง และบุตรหลานของผู้ที่มาลับจ้างออกทะเล เมื่อปีตามารดาตายที่อยู่ก็ออกโรงเรียนติดตามบิดามารดา หรือบางพื้นที่ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไปต้องย้ายที่อยู่ ป่วยฯ ด้วยเหตุนี้ การออกกลางคันจึงมีเปอร์เซ็นต์ค่อนข้างสูง ควรดำเนินการแก้ปัญหา เช่น การ

รายงานคือให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญในการศึกษามากกว่านี้ หรือครูผู้รับผิดชอบควรติดตามแก้ปัญหาดังต่อต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2542 : 14)

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

การดำเนินงานระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษายังมีอุปสรรค และปัญหาหลายประการในด้านต่างๆ ในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูต้องสอนหลายวิชาและต้องทำงานด้านอื่นๆ ทำให้การเตรียมการสอนไม่พร้อม เท่าที่ควร ขาดบุคลากรที่สอนตรงกับวิชาเอกโดยเฉพาะวิชาเอกด้านการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ และครุวิชาการบางส่วนไม่ได้รับการอบรมด้านวิชาการ สื่อและอุปกรณ์ยังไม่เพียงพอ กับสัดส่วนจำนวนนักเรียนและในบางรายวิชาขาดอุปกรณ์หรือยังไม่เพียงพอ ทำให้ผลการเรียนต่ำ ขาดหนังสือสำหรับการค้นคว้าต่างๆ ส่วนใหญ่มีแต่หนังสือสำหรับเรียน อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่จำนวนน้อยไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2542 : 49) นอกจากนี้จากการวิจัยของน่าวัตถุทองคำ (2539) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคิดเป็นร้อยละ 43.23 อยู่ในเกณฑ์ค่อนมาก และจากการสำรวจ ศึกษานิเทศในเขตการศึกษา 5 ของชาลี ทิวาวงศ์ (2536) พบว่าการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน เพราะนักเรียนมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว นักเรียนจะสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยการปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับท้องถิ่น มีความคุ้นเคยและใกล้ตัว จะเป็นแนวทางให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภาษาในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว่างานวิจัยภาษาในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้องานวิจัยครั้งนี้ พบว่ามีผู้ศึกษาในประเทศไทยต่างๆ ผู้วิจัยจึงแบ่งออกเป็น 3 ประเทศ ดังนี้คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรท้องถิ่น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

งานวิจัยเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
เนื่องจากโรงเรียนในระดับประถมศึกษาได้ดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษามา^{เป็นเวลาไม่นาน จึงยังไม่มีงานวิจัยด้านนี้มากนัก งานวิจัยที่พบส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเพื่อสำรวจสภาพปัญหาและการเรียนการสอน ดังนี้}

ชาลี ทิราวงศ์ (2536) ทำการศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5 กลุ่มประชากรคือ ผู้บริหารและครุภำพอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนดังกล่าวที่เปิดทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นวิชาเลือกเสรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 – 2535 จำนวน 154 โรง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกต พบว่า ด้านการเตรียมหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนได้เตรียมการโดยการสังเคราะห์รับการอบรม จัดครุเข้าสอนตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์และความสนใจ ได้เตรียมผู้ปักธงและนักเรียนโดยการซึ่งกันและกัน ประจำปี 2535 จัดการเรียนการสอน จัดห้องเรียนให้เพิ่มขึ้นตามจำนวนนักเรียนระดับประถมศึกษาที่เลื่อนขึ้นชั้นมัธยมศึกษา จัดหาเอกสารหลักสูตรให้ครูตลอดจนสนับสนุนด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน

ในด้านการเรียนการสอน ครุภำพอังกฤษได้ร่วมกันในระดับกลุ่มโรงเรียนเพื่อจัดทำแผนการสอน แบบทดสอบ และเครื่องมือการวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ ครุภำพมีความเข้าใจและสามารถเขียนแผนการสอนได้ แต่บางส่วนไม่ได้เขียนบันทึกการสอน และยังไม่เข้าใจหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เนาวรัตน์ ทองคำ (2539) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนทั้งสองสังกัดดังกล่าว จำนวน 12 เขตฯ ละ 1 จังหวัดฯ ละ 2 โรงฯ ละ 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 408 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ค่ามัธยมเลขคณิตของสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาคิดเป็นร้อยละ 50.13 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ค่ามัธยมเลขคณิตของสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 43.23 อยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก

เมื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองสังกัด พบว่า

นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีค่ามัธยมเลขคณิตสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บุปผา บุญธรรม (2539) ทำการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มประชากรคือ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2538 จำนวน 99 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและปลายเปิด พบว่า ด้านหลักสูตร ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพได้ เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไป โรงเรียนควรเน้นหนักวิชาภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ จัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอนเน้นทั้ง 4 ทักษะ เน้นการสื่อสาร การสนทนา ควรจัดกิจกรรมอื่นๆนอกชั้นเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่นักเรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ต้องการให้ครูผู้สอนใช้สื่อ และต้องการมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการใช้สถานที่ ต้องการให้มีห้องภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ด้านการวัดและประเมินผล ต้องการให้มีลักษณะเป็นทั้งการวัดทักษะและแบบทดสอบ และต้องติดตามผลการเรียน โรงเรียนควรทำหนังสือรายงานการเรียนให้ทราบเป็นระยะ

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นต้นสรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในระดับสูงและผู้รับผิดชอบในระดับโรงเรียนคือผู้บริหารและครูผู้สอน ต่างพยายามที่จะพัฒนาการเรียนการสอนตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้นอย่างเต็มความสามารถ แต่ยังมีอุปสรรคด้านต่างๆ เช่น การขาดแคลนงบประมาณ ขาดอุปกรณ์สื่อการสอน บุคลากร แหล่งความรู้สำหรับครูในการศึกษาค้นคว้า และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ยังอยู่ในระดับต่ำ ในส่วนของความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต่างต้องการให้บุตรหลานมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

ดังนั้นการดำเนินการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสสังค์รวมมีการพัฒนาและปรับปรุงต่อไป โดยอาศัยความร่วมมือกันของทุกระดับและทุกฝ่าย ในขณะที่ด้านการเรียนการสอนจะต้องยึดสภาพของตัวนักเรียน ความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนเป็นหลักในการจัดการศึกษาต่อไป

งานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่น

การศึกษาวิจัยด้านหลักสูตรท้องถิ่นเป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน มีผู้สนใจและให้ความสำคัญทำการศึกษาในบางแนวทาง เช่น

สุดสาญใจ ชาญณรงค์ (2540) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนบ้านเป็ด (ท่าบึงประชาสงเคราะห์) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2540 จำนวนนักเรียน 50 คน โดยสร้างเอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยสร้างแผนการสอนที่ยืดเนื้อหาที่เกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น พบร่วมกับนักเรียนทุกคนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบประจำบทเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 60 ผลการประเมินด้านความพอใจ นักเรียนมีความพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.88 ด้านประโยชน์นักเรียนคิดว่าสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.58 และด้านความยากง่าย นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.54

วุจิตร ไชยคิลป์ (2537) ทำการวิจัยโดยการสำรวจการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ประชากรได้แก่ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 1,186 คน โดยใช้แบบสอบถาม พบร่วมกับนักเรียน สำรวจความคิดเห็นของนักเรียนในชั้นเรียน คุณภาพการสอน คุณภาพการเรียน การสอนที่มีอยู่แล้ว และจัดทำสื่อขึ้นมาใหม่ ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการได้แก่ ครูที่สอนในระดับชั้นเดียวกัน ส่วนการปรับ เพิ่ม ลด รายละเอียด การจัดทำเนื้อหาขึ้นมาใหม่ มีการดำเนินการค่อนข้างน้อยและดำเนินการในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มทักษะภาษาไทยและกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์เท่านั้น

อุตสาห์ พาสกุล (2531) ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของครูประถมศึกษาเกี่ยวกับการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น ผู้ให้ข้อมูลคือ ศึกษานิเทศในจังหวัดขอนแก่น ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบร่วมกับนักเรียน คุณภาพปัญหาและคุณสมบัติของครูผู้สอนในการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นคือ ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับหลักสูตรที่ดีพอ เอกสารประกอบหลักสูตรไม่เพียงพอต่อความต้องการของครู ขาดแหล่งบริการทางวิชาการที่ครบรวมเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและ

ขาดแคลนงบประมาณ นอกจากนี้ครูส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น แต่มีบทบาทเป็นเพียงผู้ทำเอกสารประกอบหลักสูตรเท่านั้น

วรรณณ์ บางเลี้ยง (2534) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบร้า มีการดำเนินการในลักษณะของการถ่ายทอดความรู้จากสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติลงไปตามลำดับจนถึงโรงเรียน ส่วนปัญหาในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นส่วนใหญ่ได้แก่ ทักษะในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องและผู้ใช้หลักสูตรยังไม่พร้อมต่อการปรับหลักสูตรเพื่อนำไปใช้แก่ปัญหาขาดแคลนความรู้ในการพัฒนาหลักสูตร

ศรีพงษ์ นวลแก้ว (2540) ทำการวิจัยการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยศึกษากับผู้บุริหาร จำนวน 100 คน ครุวิชาการ 100 คน และประชาชนชาวบ้านจำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ พบร้า กลุ่มภูมิปัญญาชาวบ้านที่นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นมากที่สุดคือ กลุ่มศิลปะ วัฒนธรรมปะเพณ โดยนำเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่นรอบ 12 เดือน รองลงมาคือ กลุ่ม ความคิด คติ ความเชื่อ กลุ่มประสบการณ์ที่นำมาใช้พัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นมากที่สุดได้แก่ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย รองลงมาคือกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต การพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นเมื่อแยกเป็นรายลักษณะการปฏิบัติพบว่า การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมเสริมอยู่ในระดับมาก ส่วนการปรับรายละเอียดเนื้อหา การจัดทำคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม การจัดทำสื่อการเรียนการสอนขึ้นมาใหม่อยู่ในระดับปานกลาง การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ส่วนใหญ่ใช้การเชิญประชาชนชาวบ้านที่เป็นช่างเทคนิคหรือช่างฝีมือมาเป็นวิทยากร ปัญหาที่พบคือขาดงบประมาณในการดำเนินการ

มีงานวิจัยที่มีลักษณะเช่นเดียวกันนี้คือ งานวิจัยของมนติชา ชนะสิทธิ์ (2539) ซึ่งทำการศึกษากับประชากรที่ต่างกัน คือผู้บุริหาร ครู และประชาชนชาวบ้านในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา และให้ข้อค้นพบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

พชนี บูระพันธ์ (2538) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11 ประจำครึ่งปี ผู้บุริหาร หัวหน้ากลุ่ม/หมวดวิชา เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการสนับสนุนส่งเสริมการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ปัญหาที่พบ

ส่วนใหญ่ได้แก่ บุคลากรมีภารกิจการสอนมากจึงไม่มีเวลาดำเนินการ งบประมาณอาคารและสถานที่ไม่เพียงพอ ไม่มีข้อมูลในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการนิเทศติดตามผล การดำเนินการปรับหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ครูส่วนใหญ่ไม่มีการปรับกิจกรรมการเรียนการสอน จึงดำเนินการเรียนการสอนตามที่กำหนด ในหลักสูตรไม่มีการปรับรายละเอียดส่วนย่อยจึงยึดเนื้อหาในหลักสูตรแม่บท ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวกับการปรับหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นมีไม่เพียงพอ ครูไม่มีความรู้และขาดทักษะการดำเนินการ

กรมวิชาการ (2539) ทำการศึกษาเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา โดยสอบถามครูผู้สอนในภาคต่างๆ ทั้งในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษได้ใช้แบบสอบถามตามครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 26 คน พบร้า ครูผู้สอนร้อยละ 33.98 นำเรื่องเกี่ยวกับคติ ความคิด ความเชื่อ และหลักการที่เป็นพื้นฐานขององค์ความรู้ที่เกิดจากการสั่งสมถ่ายทอดกันมาสอดแทรกใน การสอนภาษาอังกฤษ เมื่อเปรียบเทียบการนำมานำเสนอระหว่างครูในภาคต่างๆ พบร้าไม่เพียงครูผู้สอนในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้นที่นำมาสอนมาก และเรื่องที่ครูหั้งสอนภาค นำมานำมาก็คือ เรื่องพิธีพิธีกรรมในวันสำคัญทางศาสนา เรื่องอื่นๆ ที่นำมาสอน เช่น เรื่องเกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ได้แก่ นิทานพื้นบ้าน เพลงพื้นบ้าน การละเล่นต่างๆ ภาษิตโบราณ ส่วนเรื่องที่ไม่มีผู้นำมาสอนคือ เรื่องการประกอบอาชีพในท้องถิ่น แนวคิด หลักปฏิบัติ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ชาวบ้านนำมาใช้ในชุมชน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรท้องถิ่น พบร้า ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเพื่อสำรวจการพัฒนาหลักสูตร และปัญหาที่พบในการพัฒนาหลักสูตร การศึกษาส่วนใหญ่จะดำเนินการในระดับประถมศึกษามากกว่าในระดับมัธยมศึกษา และพบว่าการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นที่พบส่วนใหญ่เป็นการปรับ ลด หรือเพิ่มรายละเอียดเนื้อหาหลักสูตร มีการสร้างเนื้อหาขึ้นมาใหม่น้อย ปัญหาที่พบในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นคือ ครูในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ทำ การสอนมาก ไม่ค่อยมีเวลา และขาดความรู้ความชำนาญ งบประมาณ และเอกสารประกอบการค้นคว้า ในส่วนของภาษาอังกฤษมีการดำเนินการค่อนข้างน้อย และจากการวิจัยของกรมวิชาการยัง มีเนื้อหาที่นำเสนอเจาะจงไม่มีการนำมาสอน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นำเสนอเจาะจงมีความใกล้ตัวผู้เรียนอันจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษนั้นพบว่ามีการสร้างในหลายระดับและในหลายทักษะที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้จำแนกตามระดับจากระดับปฐมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ดังนี้

จินตนา เกิดลายทอง (2536) ทำการศึกษาการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการปฐมศึกษาอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 30 ชุด พร้อมคำชี้แจงการใช้สำหรับครู ซึ่งชุดฝึกนี้ใช้เวลาในการฝึกชุดละ 20 นาที แบบสังเกตพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนขณะใช้ชุดการฝึกดังกล่าว และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนชุดฝึกนี้พบว่า นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนตลอดจนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม และนักเรียนชอบที่จะเรียนชุดฝึกนี้ เนื่องจากมีกิจกรรมและสื่อการเรียนที่หลากหลาย

ศศิธร จาภากร (2531) ได้ทำการศึกษาผลของการรวมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการฝึกกิจกรรมสูงกว่าก่อนการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกพอใจกับบรรยากาศการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย

อารีย์ สุวรรณทัศน์ (2540) ทำการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพวงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม พบร้า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า $80.3721/77.4419$ ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมาก

อภิรักษ์ ฉายสิบ (2533) ทำการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการใช้เครื่องหมายวรรคตอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคริยานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนดังกล่าว จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบฝึกการใช้และความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอนที่สร้างขึ้นโดยใช้หลักการสอนไวยากรณ์ของแฮร์เมอร์ (Harmer) และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการใช้และความเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอนจำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการใช้และความเข้าใจใน

เครื่องหมายวรรณตอนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ

ปุณพร สุวรรณ์ไตรย์ (2539) ทำการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร จังหวัดมุกดาหาร กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่ามาตรฐานที่วางไว้ และความสามารถในการอ่านของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อัญชนา ราศี (2538) ทำการศึกษาวิจัยเพื่อเบรเยบเพิ่มความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และตามแบบคู่มือครู โดยนำความรู้เกี่ยวกับการจัดการด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมและชนบทรวมเนื่องประเพณีของอำเภอชาตพนม จังหวัดนครพนม มาสร้างเนื้อหาโดยยึดจุดประสงค์ของหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษเตรียมทักษะ 1-2 (อ 021-022) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 โดยจัดเป็นสองกลุ่มได้แก่ กลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน ที่ได้รับการสอนตามหลักการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รัชนีเพ็ญ เทพหัสдин ณ อยุธยา (2533) ทำการวิจัยเพื่อสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสร้างชุดการสอนที่ใช้สอนรายวิชา ภศ. 7125 (ภาษาต่างประเทศ) พบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 96.31/82.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ เป็นการแสดงว่าชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม ที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อรพิน เลิศสัตยานุร (2531) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับเลขาธุการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก) ชั้น

ปีที่ 3 สาขaleขาณุการ ที่เรียนรายวิชาการสื่อสารทางธุรกิจ 1 (บช.456) ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2530-2531 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนกราฟสอนสำหรับการจัดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย 4 หักษะ คือ หักษะการจดบันทึกทางโทรศัพท์ หักษะการฟังคำสั่งและจดบันทึกโดยสรุป หักษะการเขียนบันทึกสั้น และหักษะการเขียนจดหมายขอร้องและสอบถามแบบทดสอบวัดผลปลายภาค และแบบทดสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน ผลการวิจัยสรุปว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหักษะการจดบันทึกทางโทรศัพท์ หักษะการเขียนบันทึกสั้น และหักษะการเขียนจดหมายขอร้องและสอบถามอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนคะแนนเฉลี่ยของหักษะการฟังคำสั่งและจดบันทึกโดยสรุปนั้นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับเด็กนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้สอนได้ดี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า มีการวิจัยด้านนี้ค่อนข้างมากและดำเนินการในหลายระดับ กล่าวคือ ทั้งในระดับประเทศ มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา พิจารณาในด้านของหักษะที่ทำการวิจัย มีการวิจัยในทุกหักษะ ไม่ว่า ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้งหักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ แต่ผู้วิจัยยังไม่พบว่ามีผู้ใดสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาหักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากนักเรียนในโรงเรียนอื่นๆ ในสังกัดอื่นๆ

งานวิจัยในต่างประเทศ

จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการสร้างหลักสูตรทั้งถาวรและ การขยายโอกาสทางการศึกษายังไม่พบ ทั้งนี้ เพราะเป็นเรื่องเฉพาะในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้นำเสนอในประเทศไทยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาหักษะการใช้ภาษาอังกฤษและการศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของความต้องการของผู้เรียนดังนี้

เบนัน (Banan 1982) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวางแผนหลักสูตรและการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบร่ว่า หลักสูตรที่ใช้ยังไม่สมบูรณ์และไม่มีรูปแบบที่แน่นอน โดยมีเหตุผลว่า เป็นเพราะความหมายของหลักสูตรไม่มีความชัดเจนและไม่เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างหน่วยของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรยังมีความสับสนอยู่ ผู้วิจัยย้ำว่า ความต้องการ (needs) ของผู้เรียนเป็นสิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงในการเรียนภาษาต่างประเทศ

โคลส (Close 1970) ทำการศึกษาพบว่าการจัดเนื้อหาวิชาให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง

กับความสนใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพราะผู้เรียนประเททนี้มักสนใจวิชาเอกของตนเป็นสิ่งสำคัญ อาจารย์ผู้สอนทางภาษาและทางวิทยาศาสตร์ จึงควรร่วมมือกันในการจัดเนื้อหาวิชา ซึ่งจะทำให้การแบ่งแยกระหว่างศิลปศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์หมดไป

โทมอน (Tomon 1977) ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศใน จีเรีย พบร่วมกันด้วยตัวเองของความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ คือความสามารถในการนำไปใช้ทางเศรษฐกิจและการติดต่อกับต่างประเทศ นอกจากนี้การรู้ภาษาอังกฤษยังเป็นความได้เปรียบและทำให้มีสถานภาพสูงกว่าผู้ที่ไม่รู้

แมคโดนัลด์ (McDonald 1973) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาและประเมินผลชุดการสอนแบบใช้สื่อประสมเพื่อเรียนด้วยตนเอง สำหรับการสอนซ่อมเสริมภาษาอังกฤษในวิทยาลัยชุมชนชานเมือง ในภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา พบร่วมกันที่เรียนจากชุดการสอนประสบผลสำเร็จในการเรียนดีขึ้นและมีทัศนคติที่ดีต่อชุดการสอนด้วย

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่กล่าวมา ทั้งจากภายในและในต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยหากมีการปรับหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม และชุมชนมากขึ้น ก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพราะสิ่งที่เรียนเป็นสิ่งที่มีความใกล้ชิดกับเด็ก สามารถเรียนรู้ได้ง่ายและการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่มีความจำเป็นต่อสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ที่ผู้เรียนจะต้องสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง การพัฒนาแบบฝึกหัดจะช่วยให้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น จึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยสนใจ อันจะก่อประโยชน์ต่อผู้เรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษา จังหวัดเพชรบุรี” เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการทำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และเสริมสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและสอดคล้องกับห้องถิน เพื่อให้นักเรียนตระหนักรถึงประโยชน์ของภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนวิจัยโดยสรุป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษา จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 46 คน ซึ่งอยู่ในชุมชนที่มีลักษณะเป็นชนบท นักเรียนมีโอกาสสัมผัสสื่อต่างๆ ค่อนข้างน้อย ครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน หรือรับจ้างทั่วไป

2. กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษา อำเภอป่าสัก สำนักงานการประดิษฐ์ศึกษา จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 26 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

3.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับห้องถิน เพื่อสร้างแบบฝึกหักษะ โดยสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านลาด และบุคลากรในชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยเลือกโดยมีเกณฑ์ในการเลือกและเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม(ดูภาคผนวก ก.)

2. แบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน จำนวน 10 บท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการสำรวจหัวข้อเกี่ยวกับห้องถิน และการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาอันได้แก่ หน้าที่ทางภาษา ศัพท์และโครงสร้าง ในรายวิชา อ 015 (ดูตัวอย่างในภาคผนวก ข.)

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบสำหรับใช้วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกหักษะ และเพื่อเปรียบเทียบวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (ดูภาคผนวก ค.)

4. แบบทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณica 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งพัฒนาและปรับปรุงจากแนวคิดของ ปนพร สุวรรณไต้วย์ (2539) ยัชชินสัน และウォเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989) นูนัน (Nunan 1995) และเบสท์ (Best 1981) (ดูภาคผนวก ง.)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือมีรายละเอียดของวิธีการดังนี้

1. การพัฒนาแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับห้องถิน เพื่อสร้างแบบฝึกหักษะ การใช้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความต้องการของ เพ็ชรรัตน์ คงเจริญ (2534) นภาเพ็ญ สุดใจ (2536)

1.2 ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบุรี จากเอกสารได้แก่ หนังสือท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี หนังสือเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านเพชรบุรี แผนพับเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบุรี แหล่งท่องเที่ยว โรงแรมต่างๆ หนังสือพิมพ์จังหวัดเพชรบุรี เป็นต้น

1.3 จัดทำแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับห้องถิน เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนวัดหนองแก จำนวน 26 คน สำหรับบุคลากรในชุมชน จำนวน 10 คน

1.4 ปรับปรุงแบบสอบถามทั้งสามฉบับ โดยนำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์พิจารณาแก้ไข แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขแล้วไปสอบถามกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแกจำนวน 26 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสังกัดสำนักงานการประ促มศึกษาอำเภอบ้านลาด จำนวน 10 คน และบุคลากรในชุมชน จำนวน 10 คน

1.5 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและจัดลำดับความสำคัญของหัวข้อ ตามความถี่ ผลการวิเคราะห์ความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับห้องถินแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ลำดับที่ความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับห้องถิน

หัวข้อ	ระดับความต้องการเฉลี่ย			ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับจากมาก-น้อย
	นักเรียน	ครูผู้สอน	บุคลากร		
1. ลักษณะทั่วไปของจังหวัด					
1.1 อำเภอต่างๆ	3.136	4.25	4.7	4.028	
1.2 ทิศทาง	2.727	3.375	3.5	3.200	
1.3 ภูเขานะนาครี	3.505	2.75	4.0	3.418	
1.4 แม่น้ำเพชรบุรี	4.272	4.50	4.5	4.424	8
2. สถานที่ท่องเที่ยว					
2.1 แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์					
ก. พระนครศรี	4.272	4.625	4.6	4.499	4

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	ระดับความต้องการเฉลี่ย			ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับจากมาก-น้อย
	นักเรียน	ครูผู้สอน	บุคลากร		
ข.พระรามราชนิเวชน์	3.590	4.50	4.4	4.163	
2.2 วัด					
ก. วัดมหาธาตุ	3.954	4.50	4.5	4.318	10
ข. วัดไหง့	3.772	4.50	4.4	4.224	15
ค. วัดเขาบันไดอิฐ์	3.863	4.25	4.2	4.104	
ง. วัดกุฎี	3.227	3.25	3.8	3.425	
จ. วัดพระนอน	3.727	3.625	4.1	3.817	
ฉ. วัดเขากลูกช้าง	2.772	3.625	4.5	3.632	
2.3 ถ้ำ					
ก. ถ้ำเขาย้อย	4.272	3.875	3.9	4.015	
ข. ถ้ำเขาหลวง	3.772	4.375	4.0	4.049	
ค. ถ้ำเขาเตาหม้อ	3.227	3.75	4.0	3.659	
2.4. ชายทะเล					
ก. ชะอำ	4.00	4.75	4.0	4.250	14
ข. ปึกเตียน	4.136	4.375	3.9	4.137	
ค. หาดเจ้าสำราญ	4.045	4.25	3.9	4.065	
2.5 สวนสัตว์/อุทยาน					
ก. แก่งกระจาน	4.227	4.625	4.4	4.417	9
ข. สวนสมเด็จฯ	4.090	4.50	4.7	4.430	7
ค. สวนสัตว์ห้วยทราย	3.090	4.125	4.3	3.838	
2.6 ที่พัก					
ก. โรงแรม	4.090	4.25	3.4	3.913	
ข. บังกะโล	2.954	3.25	3.4	3.201	
ค. วีสวอร์ท	3.909	3.5	3.3	3.569	
ง. บ้านพักHome Stay	4.227	3.625	3.2	3.684	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	ระดับความต้องการเฉลี่ย			ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับจากมาก-น้อย
	นักเรียน	ครูผู้สอน	บุคลากร		
3. ประชากรและอาชีพ					
3.1 ลาวโซ่	2.727	4.25	3.8	3.592	
3.2 กะเหรี่ยง	3.227	3.375	3.8	3.467	
3.3 มอญ	2.772	2.875	3.6	3.082	
3.4 การทำนาตามฤดูกาล	4.136	4.875	4.7	4.570	2
3.5 การปลูกสับปะรด	4.5	4.125	4.7	4.441	5
4. อาหารพื้นเมือง/ผลไม้/ขนมหวาน					
4.1 ขนมหม้อแกง	3.954	4.25	4.6	4.268	12
4.2 ทองหยิบ	4.090	3.75	4.2	4.013	
4.3 ทองหยอด	3.863	3.75	4.2	3.937	
4.4 ผอยทอง	3.909	3.75	4.2	3.953	
4.5 อะร้าว	3.045	3.625	3.9	3.523	
4.6 ข้าวเกรียบ	3.045	3.625	4.3	3.665	
4.7 น้ำบิน	3.363	3.75	3.9	3.671	
4.8 ทองม้วน	3.681	3.75	3.7	3.710	
4.9 ข้าวแซ่	3.545	4.125	4.2	3.956	
4.10 ซำพูเพชร	4.045	4.75	4.5	4.431	6
5. การละเล่นพื้นเมือง/เทศกາລ					
5.1 วัวลาน	4.227	5.0	4.5	4.575	1
5.2 งานพวนครคື່ງ	4.5	4.5	4.5	4.500	3
5.3 งานของดีท่ายาง	3.818	4.125	4.1	4.014	
6. ศิลปหัตถกรรม					
6.1. แกะสลัก/ปูนปั้น	4.363	4.125	3.9	4.129	
6.2 คุตสาหกรรมไม้ตາล	3.909	3.875	4.5	4.094	
6.3 จิตกรรวมฝ่าผนัง	4.00	4.125	4.5	4.208	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ	ระดับความต้องการเฉลี่ย			ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับจากมาก-น้อย
	นักเรียน	ครูผู้สอน	บุคลากร		
7. ตำนานนิทานพื้นเมือง					
7.1 สมเด็จเจ้าแตงโม	4.227	4.25	4.3	4.259	13
7.2 ตำนานเจดีย์แดง	4.181	4.125	3.8	4.202	
7.3 ตำนานเขาวัง	3.954	4.375	4.5	4.276	11
7.4 ใบสัณห์เมืองน้อยเมืองหลวง	3.363	4.00	3.8	3.721	
7.5 ตำนานเข้าเจ้าลาย	3.863	3.625	3.5	3.662	
7.6 ตำนานเข้าพันธุรัตน์	3.954	4.125	3.6	3.893	

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับห้องถินของกลุ่มเป้าหมายสามารถจัดอันดับหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 15 อันดับ ดังนี้

มหาวิทยาลัยศลีบากร สกุนธิชัยกิริ

- 1. วัว拉丁
- 2. การทำน้ำตาลโตนด
- 3.งานพระนครคีรี
- 4.พระนครคีรี
- 5.การปลูกสับปะรด
- 6.ชุมพรเพชร
- 7.สวนเกษตรสมเด็จฯ
- 8.แม่น้ำเพชรบุรี
- 9.แก่งกระজาน
- 10.วัดมหาธาตุ
- 11.ตำนานเขาวัง
- 12.ชนมหมักษ์แกง
- 13.สมเด็จเจ้าแตงโม
- 14.ชะคำ
- 15.วัดไหญ

เพื่อให้การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างมีหัวข้อที่ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดเพชรบุรีโดยทั่วไป ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สังคม การปักครอง ศิลป วัฒนธรรม ประชากร อาชีพ เศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว รวมทั้งเหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรม และจุดประสงค์ทางภาษาผู้วิจัยจึงตัดแปลง เพิ่มเติมและเรียงลำดับความสัมพันธ์ของหัวข้อที่เกี่ยวกับห้องถินใหม่ โดยยึดกรอบจากการสำรวจความต้องการและลำดับความสัมพันธ์ดังนี้ รวมเรื่องการทำน้ำตาลโคนดกับเรื่องขนมหม้อแกง เรื่องงานพระนครคีรีกับเรื่องพระนครคีรีและเรื่องตำนานเขาวัง เรื่องการปลูกสับปะรดกับเรื่องชนเผ่าเมืองเพชร เรื่องแม่น้ำเพชรบุรีกับเรื่องแก่งกระจาນ เรื่องสมเด็จเจ้าแตงโมกับเรื่องวัดใหญ่ สวนเรื่องชะอำได้เพิ่มเรื่องโรงเรียนและที่พักได้ด้วย เพราะผู้วิจัยเห็นว่ามีความสอดคล้องกับหน้าที่ทางภาษาในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่พัก นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เพิ่มหัวข้อใหม่อีก 2 เรื่อง เรื่องแรกคือ เรื่องข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบุรี เพราะผู้เรียนควรมีความรู้ก็ว่างๆเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบุรีก่อนที่จะเรียนหัวข้ออื่นๆและนำเรื่องวัดมหาธาตุมาเป็นหัวข้อย่อยในบทนี้ เรื่องที่สองที่เพิ่มเติมคือเรื่อง การให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางของสถานที่ต่างๆ ดังนั้นหัวข้อเกี่ยวกับห้องถินใหม่ที่นำมาสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมด 10 บท มีดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย สงวนลิขสิทธิ์

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบุรี

2. ทิศทางในจังหวัดเพชรบุรี

3. วัดใหญ่

4. พระนครคีรี

5. ชะอำ/โรงเรียนที่พัก

6. แก่งกระจาນ/แม่น้ำเพชรบุรี

7. สวนสมเด็จย่าและโครงการพระราชดำริ

8. ขนมหม้อแกงและน้ำตาลโคนด

9. ผลไม้ในเพชรบุรี (สับปะรดและชมพูเพชร)

10. วัดลาน

- 1.6 นำหัวข้อเกี่ยวกับห้องถินที่ได้จากการปรับปรุงไปให้ผู้เชี่ยวชาญในห้องถินพิจารณาความเหมาะสมของหัวข้ออีกด้วย ซึ่งประกอบด้วย ศึกษานิเทศประชำสำนักงานการประกันศึกษา จำเพาะต่างๆ 7 ท่าน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลงานดีเด่นด้านการเรียนการสอนระดับจังหวัด 3 ท่าน (ดูภาคผนวก จ.)

1.7 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC = $\frac{\sum R}{N}$ ดังแสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 2 ระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในห้องถิน

บทที่	หัวข้อ	ความถี่ระดับความเห็น			ค่า IOC
		+1	0	-1	
1	ข้อมูลที่ไว้ไปเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบุรี	10			1
2	ทิศทางในจังหวัดเพชรบุรี	10			1
3	วัดใหญ่	10			1
4	พระนครศรี	10			1
5	ชะอำ/โรงเรียนที่พัก	9	1		0.9
6	แก่งกระจาน/แม่น้ำเพชรบุรี	10			1
7	สวนสนุนเด็จป่าและโครงการพระราชดำริ	10			1
8	ขันหม้อแกงและน้ำตาลโตนด	10			1
9	ผลไม้ในเพชรบุรี (สับปะรดและชมพู่เพชร)	10			1
10	วัวลาน	10			1

จากตารางที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 1 ทุกข้อยกเว้น ข้อที่ 5 เรื่องชะอำและโรงเรียนที่พักซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.9 แต่ทั้งนี้ก็ยังอยู่ในระดับสูง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าหัวข้อที่เกี่ยวกับห้องถินทั้งหมดมีความเหมาะสมมากในกรณีพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

2. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ของกลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

จุดประสงค์รายวิชา ฝึกการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่ชัดช้อนยิงขึ้น พงบทสนทนา เรื่องเล่าและข้อความต่างๆ พูดสื่อความหมายเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ประยุยและเล่าเรื่องสั้นๆ อ่านออกเสียง อ่านบทอ่านที่มีระดับความยากง่ายที่สูงขึ้น เขียนบรรยาย

เขียนเล่าเรื่อง กรอกแบบฟอร์มและเขียนจดหมายส่วนตัว เพื่อให้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้กว้าง
ขวางเหมาะสมกับกาลเทศะ และเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษา

จากจุดประสงค์รายวิชาดังกล่าว สามารถวิเคราะห์เป็นจุดประสงค์เพื่อการเรียนรู้ได้
ดังนี้

พัฒนาและบอกรายละเอียดได้
พั่งเรื่องเล่าหรือข้อความแล้วจับใจความได้
พูดสื่อความหมายเกี่ยวกับชีวิตประจำวันได้
พูดบรรยายเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนดได้
พูดเล่าเรื่องสั้นๆได้
อ่านออกเสียงคำ ข้อความ ประโยค ตามหลักการอ่านได้
อ่านบทอ่าน ที่มีระดับความยากง่าย แล้วจับใจความได้
เขียนบรรยายเรื่องได้ เขียนเล่าเรื่องได้
เขียนกรอกแบบฟอร์มต่างๆได้
เขียนจดหมายส่วนตัวได้

นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมทางภาษาได้

2.2 ศึกษาวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาและหน้าที่ทางภาษาจาก หลักสูตร

ภาษาอังกฤษ ปีพุทธศักราช 2539 (กระทรวงศึกษาธิการ 2540 : 82) แบบเรียน Compass (สุดา
ใบแย้มและคณะ 2533 : 2) สรุปลักษณะร่วมในเนื้อหาภาษาและหน้าที่ทางภาษาได้ ดังนี้

Greeting – Leave taking

Introducing

Interruption / Thanking / Apologizing

Agreement / Disagreement

Expressing needs

Sharing wishes and hopes

Expressing satisfaction and dissatisfaction

Offering / Expressing like / Dislike

Asking for / Giving factual information

Asking for and giving intellectual information

2.3 นำหัวข้อที่ได้ มากำหนดโครงสร้างเนื้อหาสาระของแบบฝึกการใช้ภาษาอังกฤษแต่
ละบท ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาสาระ

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
1	Geographical Information of Phetchaburi	<p>Learn how to :</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Ask for and give information 	<p>Skill Components :</p> <p>Integrated 4 skills</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Functions : Asking for and giving information ● Expressions : Could you please give me some ideas about.....? ● Structure : Relative pronouns in relative clauses <p>Vocabulary :</p> <p>ancient, historical, palace , mural, statue, located</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Map ● Conversation ● Cassette ● Pictures ● Reading Passage 	<ul style="list-style-type: none"> ● Listen to the conversation then fill in the blanks and answer the questions. ● Read the passage and complete the table. ● Write a conversation and do a role play.

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
2	Directions In Phetchaburi	Learn how to: ● Ask for and give directions	Skill Components : Integrated 4 skills ● Functions : Asking for and giving directions ● Expressions : Where is .....? Could you tell me the way to .....? Could / Can / Would you tell me how to get to .....? ● Structure : Prepositions ● Vocabulary : excited, classical, get off , have a good time	● Map ● Conversation ● Cassette ● Letter	● Listen to the conversation and complete the map. ● Read the letter then answer the questions and complete the maps ● Ask for and give directions. ● Write a letter.

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
3	Wat Yai	<p>Learn how to :</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Talk about what happened in the past ● Write a story 	<p>Skill Components :</p> <p>Integrated 4 skills</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Function : Talking about what happened in the past ● Structure : Past Tense ● Pronunciation : Final sound of past form /d/, /id/, /t/ ● Vocabulary : temple hall, carved, period, abbot novice , sermon, preach 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pictures ● Cassette ● Passage 	<ul style="list-style-type: none"> ● Listen to the tape and complete the table. ● Read the passage then rearrange the sentences and answer the questions. ● Talk about what happened in the past. <p>Write a story and make a small book.</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
4	Phranakhorn Khiri	Learn how to : describe the places and objects	Skill Components : Integrated 4 skills <ul style="list-style-type: none"> ● Functions : Describing the places and objects ● Expressions : It 's ..... It has..... It contains..... There is / are..... ● Structure : Subject + V. to be + adj./V3 + n. ● Vocabulary : special, cerebrate, tribe , ceremony antique, decoration 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pictures ● Cassette ● Passage 	<ul style="list-style-type: none"> ● Listen to the conversation then answer the questions and check if the statement is true or false. ● Read the passage then categorize and answer the questions. ● Describe the places and objects. ● Write a paragraph to describe a place.

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
5	Cha – am and Accommodations	Learn how to : Ask for and give information about accommodations	Skill Components : Integrated 4 skills <ul style="list-style-type: none"> ● Functions : Asking for and giving information about accommodations ● Expressions : What kind of room do you want? Would you like a _____ room? How much ? How much will it be ? .....room, please .....baht would be all right? ● Structure : Compound nouns ● Vocabulary : single / double / twin bedded room, include, private, luxury 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pictures ● Conversation ● Cassette ● Brochure 	<ul style="list-style-type: none"> ● Listen to the conversation then fill in the blanks and complete the table. ● Read the brochure then answer the questions and check if the statement is true or false. ● Write a conversation and do a role play.

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
6	Kaeng Krachan and Phetchaburi River	Learn how to : Read newspapers Use the present perfect tense	Skill Components : Integrated 4 skills <ul style="list-style-type: none"> ● Expressions : We have used water from Phetchaburi River. We have found that the river is polluted. ● Structure : Present perfect simple ● Vocabulary : polluted, solve, crisis , reservoir, trekking, shallow , approach , ridge 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pictures ● Cassette ● Poster ● Passage 	<ul style="list-style-type: none"> ● Listen to the tape then circle the words and complete the map. ● Read the newspaper article then take notes and answer the questions. ● Make a poster.

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
7	Suan Som Dej Ya and the King's New Agricultural Theory	Learn how to : Talk about Agriculture	<p>Skill Components :</p> <p>Integrated 4 skills</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Function : Talking about agriculture. ● Expressions : There are a lot of field crops in this farm. Is there a water resource in your farm? ● Structures : There is / are ● Vocabulary : Agriculture, nature , farming , theory, harvest, resource 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pictures ● Cassette ● Diagram ● Passage 	<ul style="list-style-type: none"> ● Listen to the tape then match the sentences with the pictures and answer the questions. ● Read the passage then complete the diagram and categorize vocabulary according to it's genus group. Design a model according to the King's New Agricultural Theory and explain to class.

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
8	Palm Tree Sugar and Kanom Morkaeng	Learn how to : Give instructions	Skill Components : Integrated 4 skills <ul style="list-style-type: none"> ● Function : Giving instructions ● Expressions : Boil the mixture for 5 minutes. Pour coconut milk on top. ● Structures : Infinitive Verb Stem NP. ● Vocabulary : ingredient, recipe, mixture, container, sharp, pour , stir 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pictures ● Cassette ● Passage 	<ul style="list-style-type: none"> ● Listen to the tape then fill in the blanks and check if the statement is true or false. ● Read the passage then rearrange the pictures and answer the questions. ● Write instructions for cooking any type of food.

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
9	Fruits in Phetchaburi	Learn how to : Talk about the process Write a diagram of the process	Skill Components : Integrated 4 skills <ul style="list-style-type: none"> ● Function : Talking about the process. ● Expressions : Pineapples are cleaned and divided by size. The can is put in a high temperature oven. ● Structures : Active / Passive Voice. ● Vocabulary interesting, competition, product, prepare, plant , divide 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pictures ● Cassette ● Passage 	<ul style="list-style-type: none"> ● Listen to the conversation then circle the words and answer the questions. ● Read the passage then answer the questions and rearrange the pictures. ● Write a diagram of the processing of fruits. ● Study the processing procedure and present to class.

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Unit	Topic	Objectives	Language Components	Input	Activities
10	Ox Racing	Learn how to : Express agreeing and disagreeing	Skill Components : Integrated 4 skills <ul style="list-style-type: none"> ● Functions : Agreeing and Disagreeing ● Expressions : Exactly That's a good idea. I agree with you. I'm not sure. May be, but..... Yes, that's true, but..... ● Vocabulary : thresh, pole, cruel, preserve , culture , local, relax 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pictures ● Cassette ● Passage 	<ul style="list-style-type: none"> ● Listen to the conversation then answer the questions and categorize vocabulary according to activity type. ● Read and complete the semantic map and check true or false. ● Express some ideas of agreeing and disagreeing ● Make up a conversation

2.4 สร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน โดยอาศัยกรอบเนื้อหาทางภาษา และกิจกรรมที่กลุ่มเป้าหมายต้องการ จำนวน 10 บทเรียน

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการกำหนดจำนวนบทเรียนและการเลือกเนื้อหาทางภาษาดังนี้

1) เกณฑ์ในการเลือกจำนวนบทเรียน คือ จำนวนบทเรียนต้องสัมพันธ์กับระยะเวลาในการสอนใน 1 ภาคเรียน ผู้วิจัยกำหนดบทเรียนจำนวน 10 บทเรียน เนื่องจากบทเรียน 1 บทใช้เวลาในการเรียนประมาณ 2 คาบเรียน (ในแต่ละสัปดาห์จะเรียน 2 คาบเรียน) ใน การเรียนตลอดภาคเรียนใช้เวลาประมาณ 16 สัปดาห์ ผู้วิจัยตัด 2 สัปดาห์แรกและ 2 สัปดาห์ท้ายไว้สำหรับการทดสอบซึ่งใช้เวลาทดสอบทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน ทักษะละ 1 วัน รวม 3 วัน วันละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที ส่วนทักษะการพูดเป็นการสัมภาษณ์ ใช้เวลาประมาณคนละ 5 นาทีและเพื่อเวลาไว้สำหรับวันหยุดและกิจกรรมพิเศษต่างๆ ดังนั้นแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถินจำนวน 10 บทเรียน ใช้เวลา 10 สัปดาห์ จึงมีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการสอนตลอด 1 ภาคการศึกษา

2) เกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาทางภาษาเพื่อนำมาเป็นข้อปฏิบัติในการสร้างแบบฝึกทักษะจำนวน 10 บทเรียน คือเลือกเนื้อหาที่มีระดับความต้องการมากที่สุดไปถึงระดับที่มีความต้องการน้อย จากรายการสอบถูกต้องความต้องการด้านเนื้อหาของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสอบถูกต้องความต้องการหัวข้อเพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะ คือ นักเรียนโรงเรียนวัดหนองแก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 26 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอบ้านลาด จำนวน 7 คน และบุคลากรในห้องถิน จำนวน 10 คน ได้แก่ กรรมการศึกษา 2 คน ผู้ปกครองนักเรียน 2 คน เจ้าหน้าที่อนามัย 2 คน เจ้าหน้าที่ในองค์กรบริหารส่วนตำบล 2 คน และเจ้าของสถานประกอบการ 2 คน

รูปแบบของแบบฝึก ผู้วิจัยพัฒนาและตัดแปลงจากแนวคิดของนักการศึกษา 2 ท่าน คือ ยัทธินสันและウォเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989) เมเยอร์ (Maher 1988) และ พีนาฟลอริดา (Penaflorida 1997) (ดูภาคผนวก ข.) รูปแบบของแบบฝึกทักษะประกอบด้วย

ขั้นนำ (Warm up) - เป็นขั้นตอนที่นักเรียนเกิดความสนใจ และเตรียมความพร้อม ก่อนที่จะลงมือฝึกทักษะ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคุ้นเคยกับสิ่งที่จะเรียน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เก่าและความรู้ใหม่ กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การอภิปรายภาพ การระดมสมอง การตอบคำถามแบบกว้างๆ การถกเถียง หรือการเล่นเกมส์ เป็นต้น

ขั้นนำเสนอ (Presentation - 4 skills activity) – เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้เห็นรูปแบบของภาษาหรือภาษาที่ต้องการให้นักเรียนฝึก การสารทิช การปฏิบัติตาม การสังเกต นักเรียนจะได้ฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ตามแต่ทักษะที่ฝึก

ขั้นฝึกทักษะ (Practice – language / skill focus) – นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมในแบบฝึกตามจุดประสงค์ที่กำหนด กิจกรรมขึ้นอยู่กับทักษะที่ฝึก เช่น การเรียงลำดับ การตอบคำถาม การเติมข้อมูล การถ่ายโอนข้อมูล การสัมภาษณ์

ขั้นการนำไปใช้ (Production - extension activity) - ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาอย่างเป็นอิสระและเป็นครรภ์ติดมากที่สุด กิจกรรม เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การสัมภาษณ์ การพูด หรือเขียนเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

2.5 นำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสม

2.6 นำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษไปให้อาจารย์ช่วยต่างประเทศตรวจเพื่อแก้ไขความถูกต้องของภาษา

2.7 นำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของแบบฝึกโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามเพื่อพิจารณาความเหมาะสม (ดูภาคผนวก ๒.) จากนั้นนำแบบฝึกมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.8 นำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 กล่าวคือ

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ละบทของนักเรียน

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หลังการใช้แบบฝึกของนักเรียนโดยเฉลี่ย

2.9 ผู้วิจัยดำเนินการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นทดลองรายบุคคล ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ห้อง ๒ โรงเรียนวัดหนององแก เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางโดยดูจากผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ๑-๕ จำนวน ๑ คน โดยทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จากนั้นให้นักเรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน จนครบ

10 บท แล้วจึงทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลไปปรับปรุงแบบฝึกให้มีความเหมาะสมสมอีกรอบหนึ่ง

ขั้นทดลองกลุ่มย่อย ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 2 โรงเรียนวัดหนองแก เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางโดยดูจากผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1-5 จำนวน 10 คน โดยทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จากนั้นให้นักเรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน จนครบ 10 บท แล้วจึงทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลไปปรับปรุงแบบฝึกให้มีความเหมาะสมสมอีกรอบหนึ่ง

2.10 นำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผ่านการทดลองใช้ในขั้นทดลองรายบุคคลและในขั้นกลุ่มย่อยที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ในขั้นการทดลองภาคสนามกับนักเรียนจำนวน 26 คน

3. การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 47 ข้อ คะแนนเต็ม 80 คะแนน เพื่อทดสอบทักษะการฟัง 20 ข้อ 20 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที การอ่าน 20 ข้อ 20 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที การเขียน 2 ข้อ 20 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที และการพูด 5 ข้อ 20 คะแนน ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์รายบุคคล (ดูภาคผนวก ค.) โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักการและวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการสร้างข้อทดสอบจากหนังสือเทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ (2538) และการทดสอบและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ (2539) ขออ้อมไว้ วงศ์สิธร และเอกสารงานวิจัยด้านการสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2 กำหนดจุดประสงค์ในการสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหา อันได้แก่ หัวเรื่อง รูปแบบภาษา หน้าที่ภาษา โดยการสร้างตารางอักษรแบบข้อสอบ ตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์ในการสร้างแบบฝึก(ดูภาคผนวก ช.)

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ จำนวน 1 ฉบับ ทั้งหมด 73 ข้อ เพื่อทดสอบทักษะการฟัง 30 ข้อ ทักษะการอ่าน 30 ข้อ ทักษะการเขียน 3 ข้อ และทักษะการพูด 10 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างไปให้อาจารย์ช้าวต่างประเทศตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบหาความถูกต้องของเนื้อหา และความเหมาะสมของแบบทดสอบ

3.5 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ห้อง 2 โรงเรียนวัดหนองแก จำนวน 20 คน

3.7 ตรวจจรวจด้วยค่าต่อไปนี้

3.7.1 ข้อสอบทักษะการฟังและการอ่าน เป็นข้อสอบแบบปรนัย ดำเนินการโดยตรวจให้คะแนนข้อที่ถูกต้อง 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน จากนั้นนำคะแนนมาคำนวณหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบทักษะการฟังไว้ 20 ข้อ และข้อสอบทักษะการอ่านไว้ 20 ข้อ

3.7.2 ข้อสอบทักษะการเขียนและการพูด เป็นข้อสอบแบบอัดนัย ดำเนินการตรวจให้คะแนนทักษะการเขียน 2 ครั้งโดยให้คะแนน 1 – 10 คะแนน ทักษะการพูด(การสัมภาษณ์) ให้คะแนน 1 – 4 (ดูเกณฑ์กรุงให้คะแนนภาคผนวก ๒) จากนั้นนำคะแนนมาคำนวณหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป คัดเลือกแบบทดสอบการเขียนไว้ 2 ข้อ และแบบทดสอบการพูดไว้ 5 ข้อ

จากนั้นคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งชุดซึ่งมีค่า 0.70 โดยใช้สูตร KR-20 ของคุเดอร์ ริชาร์ดสัน เพื่อตรวจสอบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายในระดับที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้เป็นแบบทดสอบชุดก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้จัดได้ปรับปรุงแก้ไขข้อสอบให้มีความถูกต้องขึ้น เนื่องจากครั้งแล้วน้ำไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ดำเนินการดังนี้

4.1 สร้างและพัฒนาเกณฑ์ในการประเมินแบบฝึกทักษะเพื่อนำไปใช้ในการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้จัดสร้างขึ้น ซึ่งพัฒนาและปรับปรุงมาจากแนวคิดของ ปนพพร สุวรรณไตรย (2539) ฮัชชินสันและウォเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989) นิวนัน (Nunan 1995) และเบลส์ (Best 1981) รวมการประเมินทั้งหมด 10 ข้อ (ดูภาคผนวก ๑.) โดยใช้ระดับคะแนนเป็นเครื่องบ่งชี้ระดับความคิดเห็น มีมาตราส่วนประมาณค่าทั้งหมด 5 ระดับ

ระดับคะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับคะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเกณฑ์การประเมิน และรูปแบบของภาษา

4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก จำนวน 10 คน จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลพ้องและข้อเสนอแนะของนักเรียนเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับนักเรียนในชั้นทดลองภาคสนาม โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแต่ละบททุกครั้งจนครบ 10 บท

มหาวิทยาลัยศรีปทุม สงวนลิขสิทธิ์ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีรายละเอียดการเก็บและรวบรวมข้อมูลดังนี้

แบบแผนและขั้นตอนในการดำเนินการทดลองภาคสนาม

แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre experiment Research) แบบ Pre-experimental One Group Pretest Posttest Design (บำรุง ไตรัตน์ 2534 : 29 - 31) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน

ทดลอง

ทดสอบหลังเรียน

T1

X

T2

T1 แทน การทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

T2 แทน การทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

X แทน การใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นทดลองก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (Pre – test) ก่อนทดลองใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 26 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยทักษะทั้งสี่ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ในกราฟทดสอบทักษะการฟัง การอ่านและการเขียนใช้เวลาในการทดสอบทักษะละ 1 วัน รวม 3 วัน วันละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที ส่วนทักษะการพูดเป็นการสัมภาษณ์ ใช้เวลาประมาณคนละ 5 นาที แล้วตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ทำการเรียนการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 สปดาห์จำนวน 10 บท ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โดยแจ้งจุดประสงค์พร้อมอธิบายขั้นตอน และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นทำการเรียนการสอนตามกิจกรรมในแบบฝึก แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียนรายบท ผู้วิจัยบันทึกคะแนนแบบฝึกหัดรายบท นอกเหนื่อนนี้ให้นักเรียนประเมินแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ใช้แต่ละบทจนครบ 10 บท

ขั้นทดสอบหลังเรียน (Post – test) เมื่อทำการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษจนครบทั้ง 10 บทแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วตรวจให้คะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ คะแนนเฉลี่ย และค่าร้อยละ ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละบท และวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึก

ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามที่กำหนดไว้ คือ 75 / 75 โดยใช้สูตร E1 / E2 ของชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520 : 134 – 138)

2. ผู้วิจัยใช้การทดสอบค่าที (t – test) ในการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS/PC

3. ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณสมบัติของแบบฝึกทักษะ โดยแปลความหมายระดับความคิดเห็นซึ่งปรับปรุงจาก เบสท์ (Best 1981 : 182) ดังนี้

$1.00 \leq \bar{X} < 1.50$ หมายถึง นักเรียนมีความเห็นต่อแบบฝึกทักษะโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด

$1.50 \leq \bar{X} < 2.50$ หมายถึง นักเรียนมีความเห็นต่อแบบฝึกทักษะโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

$2.50 \leq \bar{X} < 3.50$ หมายถึง นักเรียนมีความเห็นต่อแบบฝึกทักษะโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

$3.50 \leq \bar{X} < 4.50$ หมายถึง นักเรียนมีความเห็นต่อแบบฝึกทักษะโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

$4.50 \leq \bar{X} \leq 5.00$ หมายถึง นักเรียนมีความเห็นต่อแบบฝึกทักษะโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สร้างคัดสำนักงานการประชุมศึกษาจังหวัด เพชรบุรี" ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษา อังกฤษตามเกณฑ์ 75 / 75 (ชัยยงค์ พรมวงศ์ และคณะ 2520 : 134-138)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเบรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้ภาษา อังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมี ต่อการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ขอขอบคุณที่มาอ่าน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันผู้วิจัยใช้ ระดับนัยสำคัญของตัวอย่างเป็นเกณฑ์ในการ พิจารณาความมีนัยสำคัญของการทดสอบ ถ้าค่าระดับนัยสำคัญมีค่าน้อยกว่า 0.05 ถือว่ามีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ถ้าค่าระดับนัยสำคัญมากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 ถือว่าไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการทดลองใช้แบบฝึกกับนักเรียน 1 คน ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการทดสอบด้านความยากง่ายทางภาษา ความเหมาะสมของกิจกรรม จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทในส่วนที่เป็น Extension Activity และทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก จากนั้นนำ คะแนนรายบทมาหาค่าร้อยละ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง ที่ 4

ตารางที่ 4 ผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดในขั้นหลังการใช้แบบฝึกรายบท จำนวน 10 บท
และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกในขั้นทดลองรายบุคคล โดยทดลองกับนักเรียน
จำนวน 1 คน

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัด										คะแนนสอบ หลังการใช้ แบบฝึก
บทที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100
1	7	8	9	7	8	7	8	8	7	7	76
ร้อยละ	70	80	90	70	80	70	80	80	70	70	81.25

มหาวิทยาลัยศรีวิชัย has จุดเด่นที่สุด
ในขั้นการทดลองรายบุคคลซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 1 คน นักเรียนทำคะแนนใน
ขั้นหลังการใช้แบบฝึก ได้ 76 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน จาก 10 บท คิดเป็นร้อยละ 76
และคะแนนแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก 65 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อย
ละ 81.25 สรุปผลของประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในขั้นทดลองรายบุคคล
(E1 / E2) เท่ากับ 76 / 81.25

ขั้นที่ 2 ขั้นทดลองกับนักเรียน 10 คน ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้าง
แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน 10 คน ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการทดสอบด้านความ
ยากง่ายทางภาษา ความเหมาะสมของกิจกรรม จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท และทำ
แบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก จากนั้นนำคะแนนรายบทมาหาค่าร้อยละ ปรากฏผลดังแสดงใน
ตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดในชั้นหลังการใช้แบบฝึกรายบท จำนวน 10 บท
และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกในชั้นกลุ่มเล็ก ชั้งทดลองกับนักเรียนจำนวน

10 คน

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัด											คะแนนสอบ หลังการใช้แบบ ฝึก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม 100	
คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	80
1	7	8	9	8	10	8	9	7	7	7	80	64
2	7	8	9	8	9	9	10	6	8	7	81	66
3	8	8	9	9	10	9	8	6	9	7	83	70
4	9	7	8	10	8	9	8	8	9	8	84	72
5	8	7	8	8	9	8	8	9	8	8	81	68
6	7	8	7	8	10	8	7	9	8	6	78	65
7	7	9	7	7	10	7	7	8	7	6	75	64
8	8	9	7	7	9	9	7	7	7	8	78	62
9	9	7	8	8	7	8	6	7	6	8	74	63
10	7	7	8	9	7	7	6	8	8	9	76	65
รวม	77	78	80	82	89	82	76	75	77	74	790	659
$\bar{X}$	7.7	7.8	8.0	8.2	8.9	8.2	7.6	7.5	7.7	7.4	79	65.9
ร้อยละ	77	78	80	82	89	82	76	75	77	74	79	82.3

ในชั้นทดลองกลุ่มเล็กชั้งทดลองกับนักเรียน 10 คน พบร่วบทรีนที่นักเรียนทำคะแนน
แบบฝึกหัดได้สูงสุด คือ บทที่ 5 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.9 คิดเป็นร้อยละ 89 รองลงมาคือ บทที่ 4 และ 6
ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 8.2 คิดเป็นร้อยละ 82 เท่ากัน ส่วนบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนแบบฝึกหัด
ได้น้อยที่สุด คือ บทที่ 9 ค่าเฉลี่ยร้อยละ 7.4 คิดเป็นร้อยละ 74 และรองลงมาคือ บทที่ 8 และ บทที่
7 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.5 และ 7.6 คิดเป็นร้อยละ 75 และ 76 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคะแนนในภาพรวมพบว่า นักเรียน 10 คน ทำคะแนนจากแบบฝึกหัดราย
บทได้คะแนนรวม 790 คะแนน จากคะแนนเต็มรวม 10 บท 1000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79 และ
คะแนนแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกหักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้คะแนนรวมทำ 10 คน เท่ากับ
695 คะแนน จากคะแนนเต็มรวมทุกคนเท่ากับ 800 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.85 สรุปผลของ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นทดลองกลุ่มเด็ก (E1 / E2) เท่ากับ
79 / 82.3

ข้อที่ 3 ขั้นการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน ผู้
วิจัยนำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษไปทดลองให้กับนักเรียน 26 คน จากนั้นให้นักเรียนทำ
แบบฝึกหัดท้ายบทในกิจกรรมในขั้น Extension Activity และทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก
ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวนนักเรียนท่านใดค่าร้อยละ ปรากฏผลดังแสดงใน
ตาราง ที่ 6

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 6 คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดในขั้นหลังการใช้แบบฝึกรายบท จำนวน 10 บททั้ง 10
 คะแนน และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในขั้นทดลอง
 ภาคสนาม ซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 26 คน

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัด												คะแนนสอบ หลังการใช้ แบบฝึก 80
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม 100		
1	8	7	9	6	10	9	8	7	7	7	78		69
2	9	10	9	10	9	9	10	8	8	7	89		70
3	7	7	8	9	10	9	8	7	7	7	79		64
4	7	9	9	9	10	9	9	8	8	7	85		69
5	9	8	9	10	9	8	9	9	8	9	88		68
6	7	10	9	10	7	8	9	8	7	8	83		68
7	7	9	9	10	10	8	10	8	7	7	85		71
8	7	9	9	8	9	8	9	8	7	7	81		72
9	7	8	9	7	8	8	9	9	8	6	79		63
10	8	8	8	10	10	9	8	9	8	8	86		71
11	7	7	9	10	10	9	8	7	8	6	81		69
12	9	8	8	10	8	8	9	9	8	7	84		68
13	8	10	9	8	9	8	8	8	7	7	82		71
14	10	8	8	10	10	9	8	7	7	7	84		60
15	9	10	9	9	9	9	10	9	8	9	91		64
16	9	8	8	10	9	9	8	8	8	7	84		67
17	8	7	9	7	9	9	8	8	8	7	80		68
18	10	10	8	7	10	9	8	9	8	7	86		70
19	7	7	9	10	9	8	9	8	7	8	82		68
20	9	10	8	6	8	8	9	7	8	7	80		61
21	8	10	9	7	9	8	10	8	8	8	85		73
22	8	8	8	10	10	9	9	9	8	7	86		66
23	7	10	9	9	8	9	10	9	8	6	85		62

ตารางที่ 6 (ต่อ)

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัด											คะแนน สอบ หลังการใช้ แบบฝึก 80 100
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
24	8	10	9	10	9	9	228	8	8	7	86	72
25	7	8	9	10	7	9		7	8	6	80	73
26	8	9	8	9	10	9		9	7	7	84	59
รวม	208	225	225	231	236	224		211	199	186	2173	1756
$\bar{X}$	8.0	8.7	8.7	8.9	9.1	8.6	8.8	8.1	7.7	7.2	83.58	67.54
ร้อยละ	80	87	87	89	91	86	88	81	77	72	83.58	84.42

ในขั้นทดลองภาคสนามชั้นทดลองกับนักเรียน 26 คน พบร่วบทรีนที่นักเรียนทำคะแนนแบบฝึกหัดได้สูงสุดคือ บทที่ 5 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.1 คิดเป็นร้อยละ 91 รองลงมาคือ บทที่ 4 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.9 คิดเป็นร้อยละ 89 และบทที่ 7 ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.8 คิดเป็นร้อยละ 88 ส่วนบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนได้ต่ำสุด คือ บทที่ 10 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.2 คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาคือ บทที่ 9 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.7 คิดเป็นร้อยละ 77 และบทที่ 1 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.0 เป็นร้อยละ 80

เมื่อพิจารณาคะแนนในภาพรวม ปรากฏว่า นักเรียน 26 คน ทำคะแนนจากแบบฝึกหัด ในขั้นหลังการใช้แบบฝึกหัดจะมีการใช้ภาษาอังกฤษรายบทได้คะแนนรวม 2173 คะแนน จากคะแนนเต็มรวมทั้งหมดทุกคน 2600 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.58 และทำคะแนนแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกหัดจะมีการใช้ภาษาอังกฤษได้คะแนนรวมทั้ง 26 คน เท่ากับ 1756 คะแนน จากคะแนนเต็มรวมทุกคนเท่ากับ 2080 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.42 สรุปผลของประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดจะมีการใช้ภาษาอังกฤษในขั้นทดลองภาคสนาม (E1 / E2) เท่ากับ 83.58 / 84.42

ตารางที่ 7 ผลสรุปของการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

		คะแนนจากแบบฝึกหัดใน ขั้นหลังการใช้แบบฝึก (E1)	คะแนนแบบทดสอบใน ขั้นหลังการใช้แบบฝึก (E2)	ประสิทธิภาพ ของแบบฝึก (E1/E2)
นักเรียน 1 คน	คะแนนเต็ม	100	80	76 / 81.25
	คะแนนรวม	76 (76%)	65 (81.25%)	
นักเรียน 10 คน	คะแนนเต็ม	1000	800	79 / 82.38
	คะแนนรวม	790 (79%)	659 (82.38%)	
นักเรียน 26 คน	คะแนนเต็ม	2600	2080	83.58 / 84.42
	คะแนนรวม	2173 (83.58%)	1756 (84.42%)	

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ในขั้นทดลองรายบุคคล นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76 และทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.25 สำหรับขั้นทดลองกลุ่มอยู่ 10 คน นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79 และทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.38 ส่วนการทดลองภาคสนามกับนักเรียนจำนวน 26 คน พบร้านักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกหัดรายบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.58 และทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.42 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในขั้นการทดลองภาคสนามมีค่าเท่ากับ 83.58 / 84.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75 / 75 ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป จึงสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท่องถินที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

**ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบ
ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ**

จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึก พบร้า คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาจากความแตกต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก ดังแสดงใน

ตารางที่ 8 และทำการทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติ t แบบจับคู่ ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 8 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการ
ใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	42	69	27	14	28	60	32
2	50	70	20	15	50	64	14
3	33	64	31	16	38	67	29
4	51	69	18	17	43	68	25
5	48	68	20	18	60	70	10
6	49	68	19	19	47	68	21
7	55	71	16	20	38	70	32
8	40	72	32	21	53	73	20
9	36	63	27	22	49	66	17
10	49	71	22	23	41	62	21
11	37	69	32	24	48	72	24
12	40	68	28	25	43	73	30
13	38	71	33	26	37	59	22

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 10 บท โดยนักเรียนที่มีผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกสูงสุดคือ 33 คะแนน และนักเรียนที่มีผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกต่ำสุดคือ 10 คะแนน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D(D)	t	sig
ก่อนเรียน	80	43.96	7.45	23.923	6.406	19.043*	0.000
หลังเรียน	80	67.88	3.83				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 67.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพิ่มขึ้น 3.83 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ที่มีค่าเพิ่มขึ้น 43.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพิ่มขึ้น 7.45 มีคะแนนผลต่างเฉลี่ยระหว่างหลังการใช้แบบฝึกและก่อนการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้น 23.923 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพิ่มขึ้น 6.406 ค่าสถิติ t เพิ่มขึ้น 19.043 และค่าระดับนัยสำคัญจากตัวอย่างเพิ่มขึ้น 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 10 บทสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามวัดความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแต่ละบท ผู้จัดให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อแบบฝึกนั้นครบ 10 บท จากนั้นนำระดับความคิดเห็นที่ได้จากการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 10 ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ข้อคำถาน	บทที่										ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1. เนื้อหาในแบบฝึกหัดนี้น่าสนใจ	4.42(0.58)	4.15(0.61)	4.65(0.56)	4.42(0.81)	4.50(0.81)	4.38(0.81)	4.35(0.75)	4.42(0.70)	4.69(0.47)	4.65(0.63)	4.46(0.36)	3
2. เนื้อหาในแบบฝึกหัดนี้ไม่ยากเกินไป	4.19(0.85)	4.31(0.74)	4.31(0.68)	4.50(0.58)	4.35(0.75)	4.27(0.67)	4.31(0.62)	4.27(0.67)	4.62(0.50)	4.54(4.42)	4.36(0.32)	8
3. รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดนี้น่าสนใจ	4.23(0.76)	4.23(0.76)	4.46(0.71)	4.42(0.76)	4.58(0.70)	4.38(0.64)	4.35(0.75)	4.50(0.65)	4.54(0.71)	0.76(4.58)	4.41(0.05)	6
4. รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในแบบฝึกหัดนี้ไม่ยากเกินไป	4.46(0.76)	4.54(0.58)	4.38(0.64)	4.38(0.80)	4.50(0.71)	4.50(0.65)	4.23(0.76)	4.35(0.56)	4.77(0.51)	0.70(4.62)	4.50(0.33)	1
5. แบบฝึกหัดบทนี้ทำให้เข้าใจพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้เพิ่มมากขึ้น	4.42(0.81)	4.31(0.68)	4.25(0.95)	4.46(0.71)	4.35(0.94)	4.42(0.81)	4.38(0.90)	4.42(0.81)	4.50(0.81)	0.70(4.73)	4.41(0.62)	6
6. เนื้อหาในแบบฝึกหัดนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.38(0.90)	4.35(0.94)	4.35(0.85)	4.46(0.76)	4.54(0.81)	4.27(0.87)	4.31(0.84)	4.58(0.76)	4.73(0.72)	0.67(4.46)	4.50(0.64)	1
7. กิจกรรมก่อนเรียน (Warm – up Activity) ช่วยกระตุ้นให้เข้าใจการทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป	4.12(0.82)	4.31(0.79)	4.00(0.85)	4.19(0.75)	4.35(0.80)	4.35(0.80)	4.23(0.71)	4.35(0.75)	4.54(0.71)	0.81(0.81)	4.29(0.56)	10
8. กิจกรรมในแบบฝึกหักษะ (Skill Activity / Listing / Speaking / Reading / Writing) ช่วยให้เข้าใจฝึกหักษะอย่างมีจุดประสงค์	4.12(0.82)	4.27(0.78)	4.38(0.75)	4.54(0.58)	4.15(0.83)	4.35(0.63)	4.35(0.69)	4.27(0.78)	4.50(0.65)	4.58(0.64)	4.35(0.53)	9
9. กิจกรรมในแบบฝึกหักษะด้านหลักภาษา (Language Skill Focus) ไม่ยากเกินไป	4.21(0.87)	4.27(0.72)	4.46(0.65)	4.54(0.51)	4.38(0.75)	4.38(0.64)	4.38(0.85)	4.42(0.76)	4.77(0.59)	4.69(0.55)	4.46(0.49)	3
10. กิจกรรมในชั้นเรียน (Extension Activity) ช่วยให้เข้าใจภาษาอังกฤษและสร้างสรรค์	4.65(0.63)	4.46(0.65)	4.23(0.82)	4.50(0.76)	4.35(0.80)	4.35(0.75)	4.27(0.83)	4.46(0.76)	4.62(0.70)	4.38(0.98)	4.43(0.55)	4
รวม	4.33(0.44)	4.32(0.41)	4.35(0.43)	4.44(0.42)	4.40(0.46)	4.36(0.38)	4.31(0.42)	4.4(0.40)	4.63(0.40)	4.56(0.40)	4.41(0.35)	

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า บทที่นักเรียนให้ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ บทที่ 9 Fruits in Phetchaburi ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.36) และบทที่ 10 Ox Racing ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.40) ส่วนบทที่ได้รับระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ บทที่ 7 Suan Som Dej Ya and the King's New Agricultural Theory ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.42)

จากการศึกษาค่าระดับเฉลี่ยในระดับรายข้อพบว่าข้อที่ได้ระดับค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ข้อที่ 4 รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทนี้ไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.33) ข้อที่ 6 เนื้อหาในแบบฝึกหานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ ข้อ 1 เนื้อหาในแบบฝึกนี้น่าสนใจ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.36) และข้อที่ 9 กิจกรรมในขั้นฝึกด้านหลักภาษาไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.49) ส่วนรายข้อที่ได้รับระดับค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 7 กิจกรรมก่อนการฝึกซ่วยกระตุนให้เข้าพเจ้าอย่างทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ ข้อ 8 กิจกรรมในขั้นฝึกทักษะซ่วยให้เข้าพเจ้าฝึกทักษะอย่างมีจุดประสงค์ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.53) และข้อ 2 เนื้อหาในแบบฝึกหานี้ไม่ยากเกิน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.32)

เมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นประเด็นคือ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งได้จากการรวมรายข้อที่เป็นประเด็นเดียวกันไว้ด้วยกัน ดังแสดงในตารางที่ 11

มหาวิทยาลัยศรีปทุม สรุปผลข้อสรุป

ตารางที่ 11 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ แยกตาม
ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านกระบวนการเรียนการสอน

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น เฉลี่ย	ลำดับที่
1. ด้านเนื้อหา		
1.1 เนื้อหาในแบบฝึกนี้น่าสนใจ	4.46	2
1.2 เนื้อหาในแบบฝึกนี้ไม่ยากเกินไป	4.36	4
1.3 แบบฝึกบทนี้ช่วยให้ข้าพเจ้าพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.41	3
1.4 เนื้อหาในแบบฝึกสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.50	1
<u>รวม</u>	4.43	2
2. ด้านกิจกรรม		
2.1 รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกบทนี้น่าสนใจ	4.41	2
2.2 รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกบทนี้ไม่ยากเกินไป	4.50	1
<u>รวม</u>	4.45	1
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน		
3.1 กิจกรรมก่อนฝึกช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากร่วมกิจกรรมอีกด้วย	4.29	4
3.2 กิจกรรมในขั้นฝึกทักษะช่วยให้ข้าพเจ้าฝึกทักษะอย่างมีจุดประสงค์	4.35	3
3.3 กิจกรรมในขั้นฝึกทักษะด้านหลักภาษาไม่ยากเกินไป	4.46	1
3.4 กิจกรรมในขั้นการนำไปใช้ช่วยให้ใช้ภาษาอย่างมีอิสระ	4.43	2
<u>รวม</u>	4.38	3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถินสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี" เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ในรูปแบบ Pre-experimental one group pretest-posttest design โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้มีดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความต้องการหัวข้อที่เกี่ยวกับห้องถินเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะ โดยสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี และบุคลากรในชุมชน

2. แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถิน จำนวน 10 บทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็น และการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาในรายวิชา อ 015 ตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จากการวิเคราะห์พบว่า มีประสิทธิภาพในขั้นทดลองรายบุคคล $76 / 81.25$ และมีประสิทธิภาพในขั้นทดลองกลุ่มเล็ก $79 / 82.3$

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษครอบคลุมทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน จำนวน 1 ฉบับ 47 ข้อ เพื่อทดสอบทักษะการฟัง 20 ข้อ ทักษะการอ่าน 20 ข้อ ทักษะการเขียน 2 ข้อ ทักษะการพูด 5 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายระหว่าง $0.20-0.80$ ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR -20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.70

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 10 บท ทั้งหมด 10 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง) 4 (เห็นด้วย) 3 (ไม่แน่ใจ) 2 (ไม่เห็นด้วย) 1 (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ซึ่งได้รับการพิจารณาตรวจ

สอบความเหมาะสมโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ และการแก้ไขปรับปรุงหลังจากการทดลองใช้ในขั้นทดลองกลุ่มเล็ก

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 26 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาค่าเฉลี่ว

2. ทำการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมด 10 บท หลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทุกรุ่งให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบทและแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษครบ 10 บทเรียน

3. ทำการทดสอบหลังเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

4. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดรายบททั้ง 10 บท และข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ 75 / 75 (ขัยยงค์ พรมวงศ์ และคณะ 2520 : 134-138) และทำการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้สถิติที่ t-test นอกจากนี้วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 10 บท โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำผลการวิเคราะห์ไปแปลความหมาย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

- แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ $83.58 / 84.42$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $75 / 75$ ที่กำหนดไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ดังนั้นแสดงว่า แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
- ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สูงกว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง $4.29 - 4.45$ มีระดับความเห็นเฉลี่ยรวม $4.41 (\bar{X} = 4.41)$ ดังนั้นแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับสูงทุกบุตรเรียน สำหรับบทเรียนที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ บทที่ 9 Fruits in Phetchaburi ($\bar{X} = 4.63$) ส่วนบทเรียนที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ บทที่ 7 Suan Som Dej Ya and the King's New Agricultural Theory ($\bar{X} = 4.31$) และจากการศึกษาค่าระดับความคิดเห็นรายข้อพบว่าข้อที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ข้อที่ 4 รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในแบบฝึกบทนี้ไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนข้อที่ข้อที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 7 กิจกรรมก่อนการฝึกช่วยกระตุนให้เข้าพเจ้ายากทำกิจกรรมอื่นๆต่อไป ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาคือข้อ 8 กิจกรรมในขั้นฝึกทักษะช่วยให้เข้าพเจ้ายากทักษะอย่างมีจุดประสงค์ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.53) และข้อ 2 เนื้อหาในแบบฝึกบทนี้ไม่ยากเกิน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.32)

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

- แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ $83.58 / 84.42$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $75 / 75$ ที่กำหนดไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไปแสดงว่าแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้
  - เนื่องจากแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความแตกต่างจากแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป กล่าวคือ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยยึดแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นตามแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น อารี จังสติตย์กุล (2534 : 13-15) วัลลภา

กันทรพย์ (2536 : 18-19) จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจ เพราะมีเนื้อหาที่ใกล้ตัวและนักเรียนมีความคุ้นเคย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของกรมวิชาการที่กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีหากเนื้อหาหลักสูตรนั้นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียนซึ่งเป็นเรื่องที่พบเห็นหรือเป็นเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจของชุมชนและสังคม (กรมวิชาการ 2539 : 33)

นอกจากนี้เนื้อหาส่วนหนึ่งในแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้จัด พัฒนาขึ้นนี้ เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ห้องถินซึ่งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนรู้ได้่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชนา ราศี (2538) ที่ศึกษาความสามารถในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทย จังหวัดนครพนมพบว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มควบคุม เช่นเดียวกับ ดาว แสงบุญ (2543) ที่ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวของนักศึกษาชั้นปีที่ 3มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้นหลังการใช้แบบฝึก

1.2. เนื้อจากแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้จัดพัฒนาขึ้นได้คำนึงถึงหลักการวิเคราะห์ความต้องการ (need analysis) โดยการวิเคราะห์ความต้องการด้านเนื้อหาของกลุ่มเป้าหมายได้แก่นักเรียน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และบุคลากรในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฮัชชินสันและウォเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989 : 21 – 23) ชาล็อปเพเกรลล์ (Shleppegrell 1991 : 18 – 22) และ เกรฟล์ (Graves 1996 : 12 – 23) ที่เสนอให้ศึกษาความต้องการของผู้เรียนและครูผู้สอน จึงสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้จัดสร้างขึ้นมีเนื้อหาตรงกับความต้องการของผู้เรียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและมีการเรียนรู้อย่างเป็นสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดสายใจ ชาญณรงค์ (2540) ที่พัฒนาหลักสูตรห้องถิน ด้วยการสร้างเอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ยึดเนื้อหาเกี่ยวกับห้องถินของจังหวัดขอนแก่น โดยสอบถามความต้องการด้านเนื้อหาของนักเรียน พบร่วมนักเรียนทุกคนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้คือร้อยละ 60 และผลการประเมินด้านความพอใจพบว่า�ักเรียนมีความพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับ สุทธิดา พรจำริญ (2540) ที่สร้างเอกสารการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน โดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนและศึกษานิเทศ พบร่วมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

1.3 แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษบับนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวกรอบการจัดกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น สัทชินสันและウォเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989) เมเยอร์ (Maher 1988) และเพนาฟลอริดา (Penaflorida 1997) ดังนั้นกิจกรรมในแบบฝึกจึงประกอบด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนอย่างหลากหลาย เช่น การเติมช่องว่างข้อมูล การถ่ายโอนข้อมูล การจับคู่ภาพ บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาใกล้เคียงสถานการณ์จริงและมีการถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปยังอีกทักษะหนึ่งตลอดเวลา เช่น พึงข้อมูลแล้วเติมแผนที่ให้สมบูรณ์ พึงข้อมูลแล้วเติมข้อความในตารางให้สมบูรณ์ พึงข้อมูลแล้วกรอกแบบฟอร์ม พึงข้อมูลแล้วจับคู่ข้อความกับภาพ อ่านเรื่องแล้วเรียงลำดับภาพ อ่านเรื่องแล้วเขียนแผนภูมิความรู้ (Semantic Map) อ่านเรื่องแล้วเดินข้อมูลในตาราง สำหรับรูปแบบการจัดกิจกรรมเน้นความหลากหลายตามความเหมาะสม นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมแบบคู่ แบบกลุ่มย่อย และแบบร่วมมือกันทั้งชั้นเรียน

เนื่องด้วยกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารข้างต้นมีผลทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาใกล้เคียงสถานการณ์จริงและเป็นธรรมชาติ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารี สุวรรณทัศน์ (2540) ที่ทำการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระมະเดี๋ยววิทยาคม จังหวัดนครปฐม พบร่วมนักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการใช้แบบฝึก เช่นเดียวกับ ปณพว สุวรรณไตรย (2539) ที่ทำการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำชะอีวิทยาการ จังหวัดมุกดาหาร พบร่วมนักเรียนมีความสามารถในการอ่านหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

นอกจากนี้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นฉบับนี้เน้นการพัฒนาทักษะของนักเรียนทั้ง 4 ทักษะ มิได้เน้นการพัฒนาเพียงทักษะเดียว ซึ่งมีความสมจริงเพราะในชีวิตจริงนั้นต้องใช้ทักษะ 4 ทักษะ แบบผสมผสานไม่แยกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคานาเล และสวaine (Canale and Swain 1980 : 1) บัคแมน (Bachman 1990 ; 1991) สมิตรา อังค์วัฒนกุล (2537 : 107 – 111) และกุลยา เบญจกาญจน์ (2530 :22) ดังจะเห็นได้จากแบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นทุกชั้นตอนในแบบฝึกได้แก่ ขั้นนำ(warm up activity) กิจกรรมการฟัง(listening activity) กิจกรรมการอ่าน(reading activity) กิจกรรมการฝึกภาษา(language focus) และขั้นการนำไปใช้(extension activity) จะเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะอย่างสอดคล้องและต่อเนื่องกัน

2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษฉบับนี้ผู้วิจัยพัฒนาจากการประมวลข้อมูลทางภาษาจากเอกสารจริง (authentic materials) จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น วารสารการท่องเที่ยว แผ่นพับของโรงแรมและบริษัทท่องเที่ยว หนังสือแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี ภาพประกอบของสถานที่ท่องเที่ยว หนังสือนิทานพื้นบ้าน หนังสือเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง รวมทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโร宾สัน (Robinson 1991 : 94) และนูนัน (Nunan 1995 : 131 – 132) ซึ่งสนับสนุนให้ใช้ข้อมูลทางภาษาที่เป็นเอกสารจริง ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิดา พรՃำเริญ (2540) และพิศาล อินทร์ทอง (2541) ที่พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้เอกสารจริงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

2.2 แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษฉบับนี้ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยมีขอบเขตของเนื้อหาจำกัดว่าด้วยเรื่องลักษณะโดยทั่วไปของจังหวัดเพชรบุรี ลักษณะความประพฤติ แหล่งท่องเที่ยว อาชีพ บุคคลสำคัญ การละเล่นพื้นเมืองจังหวัดเพชรบุรี ดังนั้นสาเหตุที่นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษขึ้นอาจเนื่องมาจากการปัจจัยด้านพื้นฐานความรู้เดิม (background/prior knowledge) ของนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับเนื้อหาเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบุรี จากการรับฟังจากผู้ใหญ่ การอ่าน การเรียนในวิชาอื่นๆ จากโรงเรียน การอ่านเอกสารด้านการท่องเที่ยวต่างๆ รวมทั้งการมีประสบการณ์ตรงจากการสัมผัสด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ กอร์ดอน (Gordon 1992 : 1) ที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของพื้นความรู้เดิมที่มีผลต่อการอ่านบรรยายความและบทอ่านแบบการอธิบายความ ซึ่งพบว่าตัวแปรด้านความรู้เดิมมีผลต่อความเข้าใจในบทอ่านทั้งสองประเภท เช่นเดียวกับ อินโนอุเระ (Inoue 1998 : 1) ที่ศึกษาพบว่าความรู้เดิมมีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

3. จากการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้ง 10 บท พบร่วมนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นดังนี้

3.1 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.29 – 4.45 มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 4.41$ และแสดงว่ามีระดับความคิด

เห็นต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงทุกบททั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษฉบับนี้ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยการประมวลผลการวิเคราะห์ความต้องการด้านเนื้อหาของบุคลากรกลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียน ครูผู้สอนและบุคลากรในชุมชน ดังนั้นเนื้อหาที่ให้นักเรียนได้เรียนจึงตอบสนองความต้องการของนักเรียน เนื้อหาที่นักเรียนเลือกเรียน เช่น วัวลาน (Ox Racing) ผลไม้ในจังหวัดเพชรบุรี (Fruits in Phetchaburi) การทำน้ำตาล (Sugar from Palm Trees) เชื่อและภาระงาน (Kaengkrachan Dam) ล้วนเป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัวนักเรียน นักเรียนได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สุดสายใจ ชาญณรงค์(2540 : 1) ที่กล่าวว่าปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษประจำวันนี้เกิดจากภาระที่นักเรียนเรียนสิ่งที่ใกล้ตัว จึงไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตได้จริง และในขณะเดียวกันโพสต์และ ราเท็ต (Post and Rathet 1996 : 12) ได้แนะนำว่าการใช้เนื้อหาที่ใกล้ตัว เช่น เรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นการส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นมี่อนักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีจึงส่งผลให้นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง

มาดูตัวอย่างแบบฝึกทักษะ

นอกจากนี้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแกเป็นนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นนักเรียนในชั้นปีสุดท้าย ซึ่งจะจบการศึกษาแล้วเลือกศึกษาต่อในสถาบันอื่นหรือเลือกประกอบอาชีพต่อไป นักเรียนในชั้นนี้จึงมีแนวคิดสำหรับอนาคตไว้แล้ว ดังนั้nnักเรียนจึงพิจารณาเห็นว่า แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพได้ นักเรียนจึงให้ความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุปผา บุญธรรม (2539) ซึ่งศึกษาพบว่าเนื้อหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นควรให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไป นอกจากนี้แนวคิดนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาลี ศิลปสมรรถ (2536) ที่ศึกษาวิจัยพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาอยู่ในระดับ 1 นั่นคือ สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาท่าทางประกอบ แต่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ดังนั้nmี่อนักเรียนได้ใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และพิจารณาเห็นว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดีนักเรียนจึงมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสูง

3.2 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษในระดับรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือ ข้อที่ 4 รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทนี้ไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.33) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้ ต่อไปนี้

ผู้วิจัยพัฒนาแบบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยยึดแนวคิดหลักการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย และเน้นให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับตนเองและชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียง ทำให้นักเรียนรู้สึกว่ากิจกรรมนั้นไม่ยากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Rod Ellis (อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535 : 197) ซึ่งกล่าวว่า สื่อการสอนที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรมีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสาร โดยเน้นที่ผลของพฤติกรรม ให้ผู้เรียนรู้ว่าควรจะพูดอะไร โดยจัดให้อยู่ในสถานการณ์ที่จะสื่อสารจริงๆ และมีการกระตุ้นให้เกิดการสื่อสารที่สามารถปรับเปลี่ยนไปได้อย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของวัฒนา มัคคสมัน (2539 : 62) ซึ่งกล่าวว่าควรเปิดโอกาสให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายทั้งตามลำพังและเป็นกลุ่ม จะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จจากการปฏิบัติกิจกรรม และสามารถค้นพบความสามารถของตนเองที่เกิดจากการเรียนรู้สิ่งเหล่านั้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยพัฒนาแบบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยยึดแนวคิดหลักการจัดกิจกรรมที่เรียงจากง่ายไปยาก ทั้งนี้เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนทำกิจกรรมในขั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบุญชุม ศรีสะคาด (2537 : 77) ซึ่งกล่าวว่าหลักการสร้างแบบเรียนประการหนึ่งก็คือหลักการเรียนรู้เพิ่มทีละน้อย(gradient approximation) การเรียนรู้จะเกิดได้ดีถ้ามีการจัดขั้นของกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นขั้นตอน โดยขั้นแรกๆ เป็นขั้นพื้นฐานหรือขั้นที่เริ่มโง่ให้เกิดการเรียนรู้ในขั้นต่อๆ ไป ผู้เรียนจะค่อยๆ เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ไปเรื่อยๆ จนจบบทเรียน

สรุปรายข้อที่ได้รับระดับค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 7 กิจกรรมก่อนการฝึกซ่าว่ายกระตุ้นให้เข้าพเจ้ายกทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.56) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้ ต่อไปนี้

ในขั้นกิจกรรมก่อนการฝึกนั้นผู้วิจัยใช้ภาพประกอบในการปฏิบัติกิจกรรมเพื่ออภิปรายตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น แต่แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษฉบับของนักเรียนนั้นเป็นฉบับถ่ายเอกสารทำให้ภาพไม่สวยงามและชัดเจนเท่าที่ควร จึงไม่สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เท่าที่ควร ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของกรรณิษากา (2540 : 80) ซึ่งกล่าวว่าลักษณะ

สำคัญประการหนึ่งของแบบเรียนที่ดีอันเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาเลือกแบบเรียนคือ แบบเรียนนั้นจะต้องมีภาพประกอบที่ชัดเจนถูกต้อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ คีรีบูน จงวุฒิเวศย์และมาเรียม นิลพันธุ์ (2542 : 17 – 18) ซึ่งกล่าวว่าลักษณะที่ดีของคู่มือหรือแบบเรียน ด้านเนื้อหาจะต้องไม่ยากเกินไป เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ส่วนในด้านรูปแบบนั้นควรมีภาพประกอบเนื้อหาที่ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

ปัญหาที่พบในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประสบพบปัญหาและอุปสรรคบางประการ ดังต่อไปนี้

1. ใน การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษฉบับนี้ เป็นการพัฒนาแบบฝึกทักษะ ตามหลักสูตรห้องถิน ดังนั้นจึงต้องใช้เอกสารอาจารย์ที่มีเนื้อหาว่าด้วยข้อมูลในห้องถินของผู้เรียน ซึ่ง เอกสารอาจารย์นั้นผลิตเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายซึ่งไม่ใช่นักเรียน แต่เพื่อกลุ่มเป้าหมายอื่น เช่น ผู้อยู่ในธุรกิจการท่องเที่ยว หรือนักท่องเที่ยวต่างชาติ ผู้วิจัยจึงตัดแปลงให้ง่ายและเหมาะสมสำหรับระดับ ความสามารถของนักเรียน ทำให้ความเป็นจริงของเอกสารลดลงไป

2. เนื้อหาอื่นที่ว่าด้วยห้องถินของนักเรียนไม่สามารถหาได้จากเอกสารอาจารย์ เช่น การ ประกอบอาชีพในห้องถิน การละเล่นพื้นเมือง นิทานพื้นเมือง ต้องใช้วิธีการศึกษาและเรียนเป็น ภาษาอังกฤษและให้เจ้าของภาษาพิจารณาความถูกต้องของภาษา

3. แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 10 บท เน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 ทักษะ รวมทั้ง นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงใช้เวลาในการทำกิจกรรมค่อน ข้างมาก บางครั้งในขั้นการทำแบบฝึกหัดที่เป็นการผลิตภาษาและใช้ภาษาอย่างอิสระต้องให้นักเรียนทำเป็นการบ้าน

4. แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษฉบับที่ให้นักเรียนใช้นั้นเป็นฉบับถ่ายเอกสาร ภาพประกอบต่างๆ จึงไม่มีสีสันร้าวให้ผู้เรียน เพราะการใช้รูปประกอบที่เป็นสีทั้งหมดนั้นต้องใช้ค่า ใช้จ่ายค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามหากภาพใดที่ผู้วิจัยสามารถหาภาพที่มีขนาดใหญ่สำหรับดูด้วย กันทั้งห้องได้ผู้วิจัยก็ได้นำมาใช้แก้ไขปัญหาไปได้บ้าง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษา อังกฤษไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1 ในภาระกิจกรรมการเรียนการสอนควรเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาและลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นเรื่องราวในห้องถินได้มากยิ่งขึ้น ศึกษาการประกอบอาชีพในห้องถิน การละเล่นพื้นเมือง ตลอดจนศึกษาและดูงานในสถานประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

1.2 ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการกับวิชาอื่น เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย เป็นต้น

1.3 ควรดำเนินการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย โดยเน้นกระบวนการประเมินตามสภาพจริงและต่อเนื่อง เช่น การประเมินในรูปแบบโครงการ แฟ้มพัฒนางาน เป็นต้น

1.4 ควรจัดกิจกรรมการใช้ภาษาโดยให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง กับเจ้าของภาษาจริง เช่น การสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว หรือครุผู้สอนอาจเชิญเจ้าของภาษามาร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สัมผัสประสบการณ์ตรงจากเจ้าของภาษา

1.5 ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ห้องสมุด ศูนย์วัฒนธรรมท้องถิน หรือสถานประกอบการ ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีเนื้อหาลงในรายละเอียดในสาขาใดสาขานึง เช่น ด้านการทำท่องเที่ยว ด้านการเกษตร ด้านการอาชีพต่างๆ เช่นการค้าขาย การให้บริการ เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรห้องถินที่ใช้การวัดและประเมินผลในรูปแบบโครงการ หรือแฟ้มพัฒนางาน การประเมินตามสภาพจริงที่เน้นกระบวนการทำงานของนักเรียนและเป็นการประเมินอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือจากการวัดผลท้ายบทเท่านั้น

2.3 ควรศึกษาวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการแยกภาระทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของแต่ละทักษะหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน : เอกสารส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2532.

_____ . จากหลักสูตรสู่แผนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว , 2534.

_____ .ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว , 2539.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
การพัฒนารายวิชาสังคมศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่น . พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว , 2540.

_____ .การวางแผนการเรียนการสอน : สื่อและกระบวนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2540.

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศึกษา, 2535.

_____ .สุปผลการประชุมสัมมนาเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. , 2539.

_____ .หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2539.

กุลยา เบญจกานุจัน. “การสอนໄويةกรณ์อังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” มิตวารุ 29, 5
(มีนาคม 2530) : 22 – 25.

คีรีบุน จงกุลิเวศย์. รายงานการวิจัยการศึกษาและจัดทำคู่มือปฏิบัติงานอาสาสมัครห้องถินใน การดูแลรักษาหมวดทางศิลปวัฒนธรรม (อส.มส.) นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.

จังหวัดเพชรบุรี. เพชรบุรี. เพชรบุรี : ห้างหุ้นส่วนจำกัดพับลิชชิ่งเข้าส์ , ม.ป.ป.

จิตวรรณ บุญใจเพ็ชร . “ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานเคนเนอร์เตอร์ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ บริษัทวิโรฒ ประสานมิตร , 2535.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์
จินตนา ไบกาซูยี. การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สุวิทยาสาสน์, 2536.

จุฬาภรณ์ โสตะ. “การเขียนแบบเรียนแบบโปรแกรม.” วารสารส่งเสริมการเรียนการสอน. 7, 3
(กันยายน - ธันวาคม 2541) : 2.

ใจพิพิตร เขื้อวัฒนพงษ์. การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ อลีน เพรส , 2539.

เฉลิมพล ดาวเรือง. สภาพปัจจุบันและปัญหาในการพัฒนาภาษาอังกฤษ กิจกรรมและสื่อการสอน วิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2539

ชุ่ม กรไกร. “การพัฒนาหลักสูตรระดับห้องถินของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ตามความเห็นของผู้บริหารและครุวิชาการโรงเรียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ บริษัทวิโรฒ ประสานมิตร , 2537

ชัยเมธ พุทธิรัตน์. “ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักการศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ” :
ทัศนคติของครุภำพภาษาอังกฤษ นักเรียน ศิษย์เก่าและเจ้าของกิจการ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษา^{บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.}

ชัยยงค์ พรมวงศ์. เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาเทคโนโลยีการศึกษากับการศึกษาในปัจจุบัน.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2517. อัดสำเนา

ชัยวัฒน์ เจนวนิชย์. อังกฤษเชิงใช้งาน. กรุงเทพฯ : โอดี้นสโตร์ , 2530.

ชาลี ทิราวงศ์. “การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น^{ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกสารศึกษา ๕ .” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2536.}

ดาว แสงบุญ “การสร้างเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว ปีที่ ๓ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ. เชียงใหม่.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2543.

นิตยา ทองประเสริฐ. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ^{ตามความคิดเห็นของครุและนักเรียน กับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2540.}

เนาวรัตน์ ทองคำ. “การเปรียบเทียบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรมสามัญศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาแมธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2539.

บัญชา อึ่งสกุล. “การสร้างเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน,” วารสารวิชาการ. 1, 2 (มีนาคม 2541) : 63 – 70.

บำรุง ตรัตน์. การออกแบบงานวิจัยสาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์, 2534.

บุปผา บุญธรรม. “การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ,” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2538.

บุญชุม ศรีสะคาด. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวิริยาสาส์น, 2537.

บุญล้อม ปานลักษณ์. “การจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ในโรงเรียนรวมพัฒนาหลักสูตรสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2536.

ปณพร สุวรรณไตรรย์. “การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร จังหวัดมุกดาหาร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2539.

พัชนี บุราพันธ์. “การศึกษาการประับปูงหลักสูตรใหม่ความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2538.

พนอม แก้วกำเนิด. หลักการของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว , 2533.

พิศาล อินทร์ทอง. “การสร้างบทเรียนอ่านเสริม จากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2541.

มนพิชา ชันสิทธิ์. “การศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในโครงการพัฒนาหลักสูตรโดยภูมิปัญญาชาวบ้าน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2539.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. แผนการลงทะเบียนจังหวัดเพชรบูรณ์ . ม.ป.ท. , 2538.

รัชนีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อุยothya. “การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2533.

รัตนะ บัวสนธิ. “การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในเขตภาคกลางตอนล่าง.” ปริญนานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2535.

รุ่ง แก้วเดง. ปฏิวัติการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน , 2541.

รุ่งพี หิรัญวงศ์. “การศึกษาความรู้ใน การพัฒนาหลักสูตร กลุ่ม ภาระงานและพื้นฐานอาชีพ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น ของครุชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนในสังกัด การประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2536.

รายงาน บางเฉียง . “สภาพและปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นของหน่วยงานในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2534.

วัฒนา มัคคสมัน. “การพัฒนาฐานแบบการสอนโดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการในครัวส่งเสริม การเห็นคุณค่าของตนเองของเด็กอนุบาล.” วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกมหาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

วัลลภ กันทร์พย. “หลักสูตรท้องถิ่นมีทางเลือกที่หลากหลาย.” สารพัฒนาหลักสูตร 15,126 (กรกฎาคม – กันยายน 2536) : 18-19.

วิจิตร ไชยคิดปี. “การสำรวจการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครุในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดน่าน.” ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2537.

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. “การพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น” วารสารวิชาการ 2 , 9 (กันยายน 2542) : 16-22.

วุฒิชัย ใจไทยก៍. การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียน , ม.ป.ท. , ม.ป.ป. , (อัดสำเนา)

ศิริพงษ์ นวลแก้ว. “การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นของโรงเรียนประถมศึกษา สร้างสรรค์สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดแม่ยองสอน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2540.

สมใจ สีบัวตนพงษ์กุล . “การสร้างแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร , 2537.

สาลี ศิลปสมรรน. “ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้ที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2526 – 2528 ที่ทำงานในธุรกิจการท่องเที่ยว.” ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เขต 2. ผู้เข้าพักแรมประจำปี 2541 ของหัวหิน / ชะอำ.

เพชรบุรี : ม.ป.ท. , 2541. (อัสดำเนา)

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี. ข้อมูลนักเรียนรายโรงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ปีการศึกษา 2541. เพชรบุรี : ม.ป.ท. , 2541.

_____ . สรุปผลการดำเนินโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ปีการศึกษา 2540. เพชรบุรี :
ม.ป.ท. , 2541.

_____ . ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา ปีการศึกษา 2542. เพชรบุรี : ม.ป.ท. 2542.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. คู่มือการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาไปใช้ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา , 2536.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. การพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของ
ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว , 2536.

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดสำนัก
งานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. , 2538.

แนวทางส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ ดี
จำกัด , 2541.

ศูนย์วิชาการและภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น. กรุงเทพฯ :
ม.ป.ท. , ม.ป.ป.

สุดสายใจ ชาญณรงค์. “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น.” ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2540.

สุดา ไบแย้ม และคณะ. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5-6 Compass. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ , 2533.

สุทธิดา พรจำเริญ. “การสร้างสื่อของการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน (อ. 036) สำหรับนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระแสงวิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2540.

สมิตรา อังค์วัฒนกุล. แนวคิดและวิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนัก
พิมพ์จุฬาฯ . 2537.

สมิตรา อังค์แฉมนกุล. การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาฯ, 2535.

เสี่ยม ตัวตน. “แนวคิดในการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษ.” สารพัฒนาหลักสูตร 15,123 (ตุลาคม – ธันวาคม 2538) : 48 – 56.

อภิรักษ์ หลายสิบ. “การสร้างแบบฝึกการใช้เครื่องหมายวรรณคตตอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคริยานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.

อัญชนา ราชี. “การเบรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ของ คือ จหนสัน และการสอนตามคุณเมื่อครู่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการรับรองศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประจำปี 2538.

อารี จังสติตย์กุล. “การวางแผนการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น” ส่วนเสริมประสิทธิภาพการสอน 3,1 (มกราคม – เมษายน 2534) : 13-15.

อารี สุวรรณทัศน์. “การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคุณ จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.

อุตสาห์ พาสกุล. “การมีส่วนร่วมของครูประถมศึกษาเกี่ยวกับการปรับหลักสูตรประถมศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ភាសាខ្មែរ

Beast,Johnson W. Research in Education. 5 th ed., Englewood : Prentice Hall INC.,1981.

Brock , M.N. "The Case of Localized Literature in the ESL Classrom." English Teaching Forum 28,3 (July 1990) : 22-25.

Canale M. "Theoretical Bases of Communicative Approach to second Language Teaching and Testing." Applied Linguistics 17,6 (November 1980) : 1-47.

Hutchinson, T and Alan Waters. English for Specific Purpose. Cambridge : Cambridge University Press,1989.

Johnson, Keith. Communicative Syllabus Design and Methodology. Oxford : Fergamon Press , 1982.

Littlewood, William. Communicative Language Teaching : An Introduction Cambridge : Cambridge University Press,1981.

Mayer, R.E. et al. " For whom is a picture worth a thousand words? Extensions of adualt-coding theory of multi-media Learning." Journal of Educational Psychology. 86 (1994) : 389-401.

Montgomery, Douglas C. The Experimental Design and Statistics. New York : John Wiley and Sons.1984.

Naisbitt, J. Global paradox : The bigger toe world economy, the more powerful its smallest players. New York : William Morrow,1984.

Ness, R.B. and T.S. Rodgers. "Does English for Special Purpose Imply A New King of Language Syllabus?" In Wilson,G.H.(Ed.) Curriculum Development Syllabus Design for Teaching. Singapore : Fong and Son Printers Ltd. 1983.

Nunan, D. Design Tasks for the Communicative Classroom. Cambridge : Cambridge University Press,1995.

Peñaflorida, A.H. "The Process of Material Production for ESP : Medicine." New Perspectives on Teaching and Learning English in Asian Selected Proceedings 199. Bangkok : Chulalongkorn University Language Institute 1997.

_____. "The Process of Material Production for ESP : Medicine." In Expanding Horizons in English Teaching Selected Papers Presented at CULI's Third International Conference. pp. 108 –120. Edited by Chulalongkorn University Language Institute. Bangkok. Chulalongkorn University Language Institute, 1995.

Post, R, and I Rather. "On Their Own Terms : Using Student Native Culture as Content in the EFL Classroom." English Teaching Forum 34 (July / October 1996) :12 – 17.

Price, P. "How to Teach Cultural and English Through Folktales and Stories." New Perspective on Teaching and Learning English in Asia : Pan Asian Selected Proceeding 1997. Bangkok : Chulalongkorn University Language Institute 1997.

Robinson, P.C. ESP Today : A Practitioner's Guide . London : Prentice – Hall International Ltd. 1991.

Revell ,Jane. Teaching Technique for Communicative English. Hongkong : n.p.,1979.

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจความต้องการหัวข้อที่เกี่ยวกับห้องถีน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบสำรวจสำหรับนักเรียนที่เรียนวิชา อ 015

แบบสำรวจความต้องการหัวเรื่องที่เกี่ยวกับห้องถินจังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำมาสร้างแบบ
ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
คำชี้แจง

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
และเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างอื่นๆ ที่กำหนด
นักเรียนมีความต้องการในการศึกษาหัวข้อต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษในระดับใด ?

หัวข้อ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ลักษณะทั่วไปของจังหวัด					
1.1 อาเภอต่างๆ	.....	.....	.....	.....	.....
1.2 ทิศทาง	.....	.....	.....	.....	.....
1.3 ภูเขาต้นนาครี	.....	.....	.....	.....	.....
1.4 เมืองเพชรบุรี	.....	.....	.....	.....	.....
อื่นๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
2. สถานที่ท่องเที่ยว					
2.1 แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์					
ก. พระราชวัง	.....	.....	.....	.....	.....
ข. พระรามราชนิเวศน์	.....	.....	.....	.....	.....
อื่นๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
	.....	.....	.....	.....	.....

หัวข้อ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.2 วัด					
ก. วัดมหาธาตุ	.....	.....	.....	.....	.....
ข. วัดใหญ่	.....	.....	.....	.....	.....
ค. วัดเข้าบันไดอิฐ	.....	.....	.....	.....	.....
ง. วัดกนิษ	.....	.....	.....	.....	.....
จ. วัดพระนون	.....	.....	.....	.....	.....
ฉ. วัดเข้าลูกช้าง	.....	.....	.....	.....	.....
อื่นๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.3 ถ้ำ					
ก. ถ้ำเขาย้อย	.....	.....	.....	.....	.....
ข. ถ้ำเขาหลวง	.....	.....	.....	.....	.....
ค. ถ้ำเขาเตาหม้อ	.....	.....	.....	.....	.....
อื่นๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.4 ชายทะเล					
ก. ชะomba	.....	.....	.....	.....	.....
ข. ปีกเตียน	.....	.....	.....	.....	.....
ค. หาดเจ้าสำราญ	.....	.....	.....	.....	.....
อื่นๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

หัวข้อ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.5 สวนสัตว์ / วนอุทยาน					
ก. แก่งกระจาน	.....	.....	.....	.....	.....
ข. สวนสมเด็จฯ	.....	.....	.....	.....	.....
ค. สวนสัตว์ห้วยทราย	.....	.....	.....	.....	.....
อื่นๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.6 ที่พัก					
ก. โรงแรม	.....	.....	.....	.....	.....
ข. บังกะโล	.....	.....	.....	.....	.....
ค. รีสอร์ท	.....	.....	.....	.....	.....
ง. บ้านพัก Home stay	.....	.....	.....	.....	.....
อื่นๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ประชากรและอาชีพ					
3.1 ลาวโช่	.....	.....	.....	.....	.....
3.2 กะเหรี่ยง	.....	.....	.....	.....	.....
3.3 มอญ	.....	.....	.....	.....	.....
3.4 การทำนาตามฤดูกาล	.....	.....	.....	.....	.....
3.5 การปลูกสับปะรด	.....	.....	.....	.....	.....
อื่นๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

หัวข้อ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. อาหารพื้นเมือง/ผลไม้/ ขนมหวาน					
4.1 ขนมหม้อแกง	.....	.....	.....	.....	.....
4.2 ทองหยิบ	.....	.....	.....	.....	.....
4.3 ทองหยอด	.....	.....	.....	.....	.....
4.4 ผอยทอง	.....	.....	.....	.....	.....
4.5 อะร์ว	.....	.....	.....	.....	.....
4.6 ข้าวเกรียบ	.....	.....	.....	.....	.....
4.7 น้ำปิ่น	.....	.....	.....	.....	.....
4.8 ทองม้วน	.....	.....	.....	.....	.....
4.9 ข้าวแซ่	.....	.....	.....	.....	.....
4.10 ชมพูเพชร อื่นๆ (โปรดระบุ)	....	.....	.....	.....	.....
5. การละเล่นพื้นเมือง/เทศกาล					
5.1 วัวล่าน	.....	.....	.....	.....	.....
5.2 งานพวนครครี	.....	.....	.....	.....	.....
5.3 งานของดีท่ายาง อื่นๆ (โปรดระบุ)	....	.....	.....	.....	.....
6. ศิลปหัตถกรรม					
6.1. แกะสลัก/ปูนปั้น	.....	.....	.....	.....	.....
6.2 ชุดสาหกรรมแม่ตala	.....	.....	.....	.....	.....
6.3 จิตกรรวมฝาผนัง	.....	.....	.....	.....	.....

หัวข้อ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. ดำเนินการพื้นเมือง	.....	.....	.....	.....	.....
7.1 สมเด็จเจ้าแตงโม	.....	.....	.....	.....	.....
7.2 ดำเนินการเดี๋ยวนี้	.....	.....	.....	.....	.....
7.3 ดำเนินการเข้าวัง	.....	.....	.....	.....	.....
7.4 ไปสถาปัตยกรรมเมืองหลวง	.....	.....	.....	.....	.....
7.5 ดำเนินการเข้าเจ้าล้าย	.....	.....	.....	.....	.....
7.6 ดำเนินการเข้าพันธุ์รัตน์	.....	.....	.....	.....	.....
อื่นๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

มหาวิทยาลัยศรีปทุม ลุ渥นักศึกษา

ภาคผนวก ๖

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

Unit 8

Palm Tree Sugar and Kanom Morkaeng

Part One : Listening

Warm up Activity

Look at the pictures and discuss.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลพบุรี

1. What is the name of the trees in the picture?
2. What is the man doing?
3. In which district of Phetchaburi can you find people doing this job?

Listening Activity

You are going to hear someone talking about how to make sugar from a palm tree . Before listening to the tape, study the following words.

Container Something that is used to hold or store something .

The farmer's containers are made of bamboo.

Sharp Thin or small point that can cut things very easily.

The farmer uses a sharp knife to cut the small palm fruits.

Pour To make a liquid flow out of a container.

The farmer pours sugar palm milk into a big pan.

Thick Stiff liquid that does not flow easily.

When sugar is thick, it does not flow and is not easy to keep in a mold.

Mold A container to make something into a particular shape.

Sugar will have a uniform shape after being put into a mold.

Stir To move liquid around with something.

Farmers stir sugar until it is thick.

I. Listen to the tape and fill in the blanks.

How to make sugar from palm trees (Ton - tan)

First, the farmer climbs up the palm tree in the morning, with some

..... Next, he slices the small fruits with a .....knife.

Then, he uses a bamboo container to..... the palm milk and leaves it
for one night.

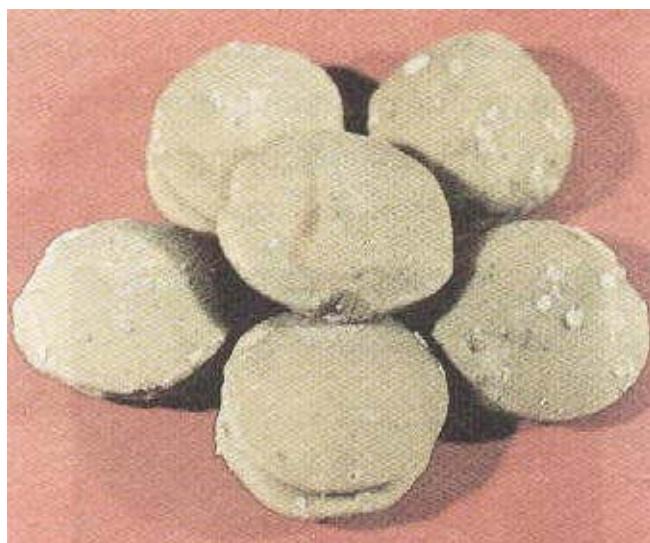
Early, the next morning, he picks up all the bamboo containers.

Next, he.....them into a pan on a stove. Then he .....

it for about an hour until it is brown.

After that, he takes it off the stove and stirs it until it is thick.

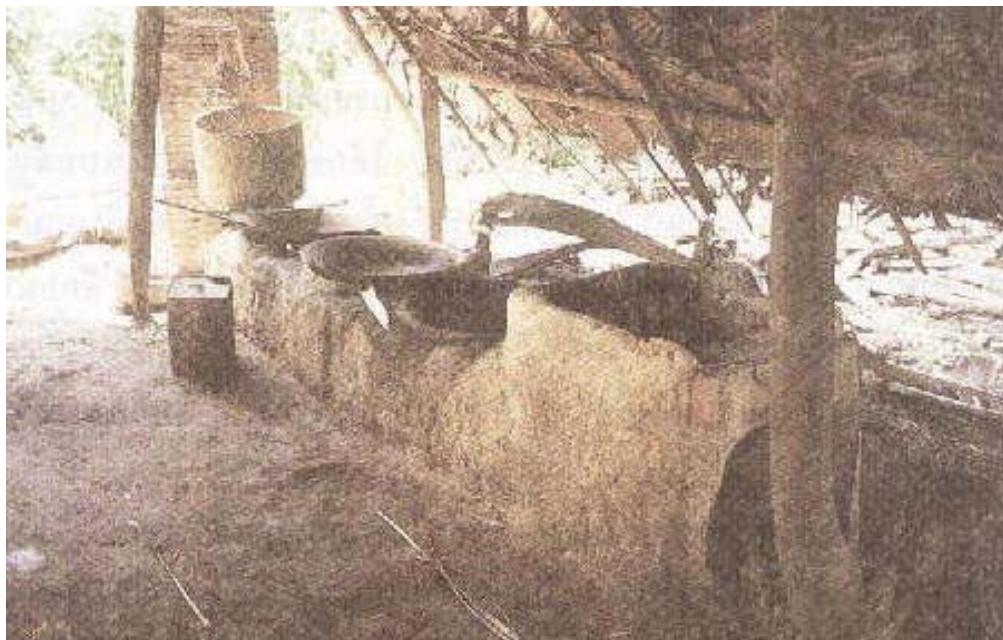
Finally, he keeps it in a container or in a..... .

II. Listen to the tape again and put / in front of a true statement and ✗ in front of a false statement.

- .....a. The farmer climbs up the tree in the morning to collect palm milk.
- .....b. The farmer climbs the tree in the afternoon to pick up all the bamboo containers.
- .....c. The farmer leaves the bamboo containers in the tree for one night.
- .....d. The container used for collecting palm milk is made of bamboo.
- .....e. The palm milk is collected from the small fruits in palm trees.
- .....f. The farmer boils the sugar for about one hour.
- .....g. The farmer boils the sugar until it is black.
- .....h. The farmer stirs the sugar after he takes it off the stove.
- .....i. The farmer keeps the sugar in a can.
- .....j. The sugar in a mold is thick.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

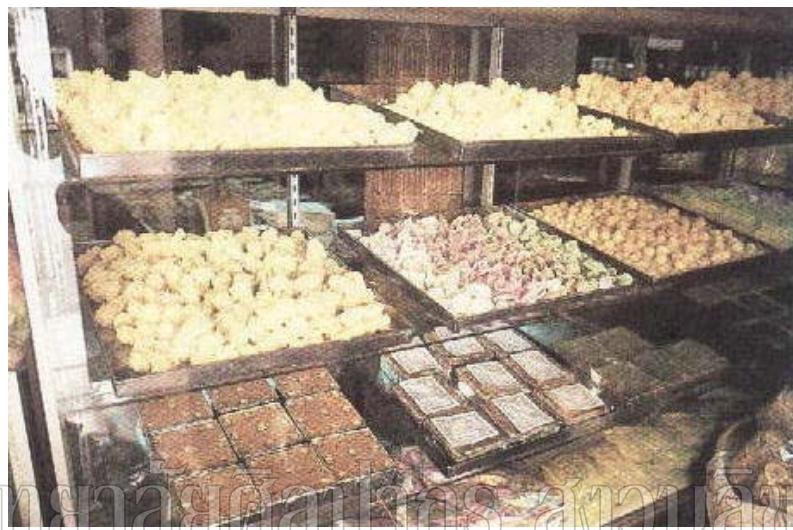

Part Two : Reading

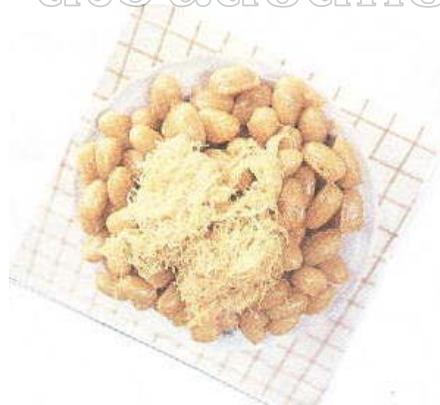

Warm up Activity

Look at the pictures and discuss the following questions.

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดอุบลราชธานี

1. Do you know the above desserts? Can you name these desserts?
2. What province is popular for these desserts?
3. Do you like to eat desserts?
4. What are the important ingredients of these desserts?
5. Where is the sugar from?

Reading Activity

You are going to read a passage about how to make Kanom Morkaeng .
Before reading, study the following words.

Ingredient Different things you use in cooking.

The cook prepares different ingredients before cooking.

Recipe A list of ingredients and instructions to tell how to cook something.

My mother enjoys cooking. She has many different recipes.

Tray A flat piece of wood, plastic or metal which is used for carrying things like foods or drinks.

A waiter comes with a tray of drinks.

Mixture Consisting of things together

He stirs the mixture to make fruit juice.

Seed A small hard part of a plant in which a new plant can grow.

He puts some sunflower seeds in the soil.

Kanom Morkaeng

Ingredients

1. Twenty duck eggs (for 5 trays)
2. Two kilograms of coconuts
3. A kilogram of palm tree sugar
4. A small potato
5. Five lotus seeds

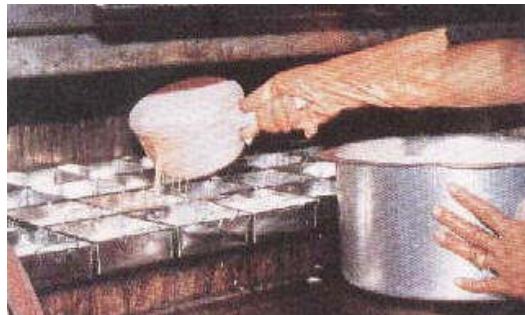
Instructions

1. Break the eggs and use only the egg whites of each egg.
2. Squeeze the ground coconut to get a cup of coconut milk.
3. Bake the potato and boil the lotus seeds.
4. Mix the eggs, coconut milk, and sugar together. Strain the mixture with a thin cloth.
5. Mix the mashed potato with the coconut milk. Strain with a thin cloth.
6. Mix all mixtures in 4 and 5.
7. Pour the mixture in each tray and put coconut milk on top.
8. Place the tray of the mixture between a tray of hot charcoal and a stove underneath.
9. Put lotus seeds on top when they are almost cooked.

ມາກວິທາກ້ອນຫຼາຍ ລວມເຂົ້າຫຼັກ

I. Rearrange the pictures according to the instructions of making Kanom Morkaeng.

II. Answer the following questions.

1. What is the first step in making Kanom Morkaeng?
2. What is the last step in making Kanom Morkaeng?
3. What do we do with eggs, coconut milk, and sugar?
4. What part of the eggs do we use in making Kanom Morkaeng?
5. What do we do when the mixture is almost cooked?

Language Focus

Giving Instruction

When you want to give instructions, you usually use the following pattern :

Verb stem + NP

Examples

Slice the onion and tomatoes.

Add sugar and water.

Boil the mixture for 5 minutes.

Wash and prepare all ingredients.

Pour coconut milk on top.

ນາກວິທາລາຍມານຸ່າໃນ ດົວນັບສຳເນົາ

First, then, after that, next, and, finally

Exercise

I. Give the verb stem of these infinitives.

<u>Infinitives</u>	<u>Verb stems</u>
To prepare	<u>Prepare all ingredients</u>
To beat	.....
To peel	.....
To soak	.....
To mash	.....
To soak	.....
To add	.....
To combine	.....
To boil	.....

II. Complete the instruction of making Jackfruit Seeds or Met Kanoon from the given words.

beat   allow   cook   dip   mash   soak   mould   blend   combine

- a) Remove and allow to cool.
- b) Next ..... The egg yolk in a mixing bowl.
- c) ..... the bean paste into the egg yolk.
- d) Then ..... thoroughly and ..... into the shape of grapes.
- e) ..... in the syrup for 5 minutes.
- f) First, ... the mug beans overnight.
- g) ..... the mashed been to cool, then ..... with the coconut milk and sugar.
- h) Then cook in a steamer until it is soft and ..... with fork.

III. The instruction of making Met Kanoon in II. Are in the wrong order. Put them in the correct order.

1..... 2..... 3..... 4..... 5..... 6..... 7..... 8.....

Extension Activity

*Group work. Study how to make one of the dessert in Phetchaburi.
List all ingredients and write the instructions.*

Name of dessert : .....

Ingredients

.....

.....

Instructions

.....

Tape Script

I. Listen to the tape and fill in the blanks.

How to make sugar from palm trees (Ton - tan)

First, the farmer climbs up the palm tree in the morning, with some bamboo containers. Next, he slices the small fruits with a sharp knife.

Then, he uses a bamboo container to collect the palm milk and leaves it for one night.

Early, the next morning, he picks up all the bamboo containers.

Next, he pours them into a pan on a stove. Then he boils it for about an hour until it is brown.

After that, he takes it off the stove and stirs it until it is thick.

Finally, he keeps it in a container or in a mold.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาจิตศึกษา

ภาควิชานักเรียน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

Pre Test : E 015 (English Local Curriculum)

M. 3 Nongkae School

Part One : Listening

I. Situation : In downtown Phetchaburi, a foreign tourist is asking for information about a festival from a person living in Phetchaburi.

A. Listen to the following conversation and fill in the blanks.

T : Hello.

P : Hello. Are you having a good time in Phetchaburi?

T : Yes. It's great.

P : How long have you been here?

T : One week.

P : What do you like about Phetchaburi so far?

T : Well. There are so many tourist (1)..... in Phetchaburi. I like mountains,
dams, waterfalls, beaches, temples, palaces, and delicious foods.

P : What is your (2)..... food?

T : I love sweets, and seafood.

P : Since you love seafood, you should go to Cha - am Beach during next week.

T : Why's Cha - am so(3).....?

P : There's going to be a Cha - am seafood festival all next week.

T : Wow! That sounds great. What are some (4)..... things to do there?

P : There'll be different cheap seafood stands along the beach, a beauty contest,
cultural shows, and sports (5)..... on the beach like volleyball and jet ski.

T : I'll go to the festival, but how do I get to Cha - am?

P : Oh! You can take a bus or a taxi from downtown Phetchaburi. It takes 30 minutes.

T : Will you be going to the festival also ?

P : Yes, I will.

T : So, maybe I will see you there. Thanks a lot.

P : No problem. See you latter.

T : Bye.

1.
a. places   b. attractions
c. points   d. attract
2.
a. best   b. sweet
c. favorite   d. first
3.
a. special   b. spread
c. super   d. popular
4.
a. interested   b. interesting
c. interest   d. interested in
5.
a. congratulation   b. cerebration
c. competitions   d. compete

B. Choose the best answer.

1. How long has the tourist been in Phetchaburi?
a. one day   b. two days
c. one week   d. two weeks
2. What attractions are in Phetcchaburi?
a. mountains, dams   b. waterfalls, beaches
c. temples, palaces   d. all above
3. What is the tourist's favorite food(s)?
a. sweets   b. seafood
c. fruits   d. a and b
4. What activity is not at the festival?
a. seafood stands   b. parades
c. beauty contest   d. sport competitions

5. How long does it take to get to Cha - am?

- a. 20 minutes
- b. 25 minutes
- c. 30 minutes
- d. 35 minutes

II. Listen to the information about Chao Samran Beach. You will hear the tape two times. Then answer the questions about the beach.

A. Choose the best answer.

1. Where is Chao Samran Beach?

- a. Thayang district
- b. Muang district
- c. Cha - am district
- d. Banlaem diistrict

2. How far is it from downtown Phetchaburi to Cha - am Beach?

- a. 5 kms.
- b. 15 kms.
- c. 20 kms.
- d. 25 kms.

3. Who built the house along the seaside?

- a. King Mongkut
- b. King Phumiphon
- c. King Chulalongkorn
- d. King Rama IV

4. What can you do at Chao Samran Beach?

- a. have a holiday
- b. see fisherman's life
- c. eat seafood
- d. all of the above

5. What makes Chao Samran Beach famous for tourists?

- a. The beach is quiet and is a good place for holidays.
- b. There are many bars and nightclubs.
- c. There are many good hotels.
- d. There is a palace along the beach.

B. Put T for the true statement and put F for the false statement.

.....1. There is no Royal house at Chao Samran Beach now.

.....2. There is no bus going to Chao Samran Beach.

.....3. Chao Samran Beach is in downtown Phetchaburi.

.....4. There are different kinds of accommodation.

.....5. Chao Samran Beach is a quiet beach.

Part Two : Reading

I. Read the following passage about temples in Phetchaburi.

Phetchaburi is an ancient city with various historical and natural places. There are many old and beautiful temples like Wat Yai, Wat Mahathat and Wat Khao Bandai It. These temples are well known among foreign tourists.

Wat Yai is about 1 kilometers from the city hall. It was built in Ayutthaya period. Wat Yai is famous because the story of the children Tang Mo. There are beautiful murals on the wall of the temple hall and an axe mark made by Burmese soldiers on the gate.

Wat Mahathat is on the opposite side of Phetchaburi River from Wat Yai. There is a five peaks pagoda which is highly respected by the people of Phetchaburi. Many tourists come to visit every day.

Wat Khao Bandai It is an old temple on the hill. It's on the right of Phetkasem Road and about 3 kilometers from the city hall. Most people visit this temple because they respect Luang Puh Daeng. He was a former abbot of the temple who helped many sick or poor people.

A. Choose the best answer.

1. Which temple is not mentioned in the passage?

- a. Wat Yai
- b. Wat Khao Bandai It.
- c. Wat Mahathat
- d. Wat Phra-non

2. What temple is on the west side of Phetchaburi River?

- a. Wat Yai
- b. Wat Khao Bandai It.
- c. Wat Mahathat
- d. Wat Phra-non

3. Who made an axe mark on the gate of temple hall in Wat Yai?

- a. Tang Mo Children
- b. Burmese soldiers
- c. The abbot
- d. People of Phetchaburi

4. What temple is on the hill?

- a. Tang Mo Children
- b. Burmese soldiers
- c. The abbot
- d. People of Phetchaburi

5. What is the main reason to make people visit Wat Khao Bandai It?

- a. Luang Puh Daeng
- b. the hill
- c. Phetkasem Road
- d. the present abbot

B. Match the topics in column A with the informations in column B.

A

B

.....1. Wat Yai

a. axe mark on the gate

.....2. Wat Mahathat

b. Luang Puh Daeng

.....3. Wat Khao Bandai It

c. The temple on the right of Phetkasem Road

.....4. Burmese soldier

d. Tang Mo

.....5. The former abbot of

e. A five peaks pagoda

Wat Khao Bandai It

f. Phetchaburi River

III. Read the following brochure.

มหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา

A. Choose the best answer.

1. What is the name of this place?

- a. Cha - am / Hua Hin Thailand
- b. It's a pleasure having you with us.
- c. Dusit Resort and Polo Club
- d. Meal Rates

2. What is a famous sport you can find here?

- a. swimming
- b. horse riding
- c. jogging
- d. volleyball

3. How much do a husband and wife with a 10 year old son pay for an one night stay in a standard room?

- a. 1,400 baht
- b. 1,470 baht
- c. 2,500 baht
- d. 300 baht

4. What kind of breakfast(s) can you have here?

- a. Chinese
- b. American
- c. Italian
- d. a. and b.

5. What does "It's a pleasure having you with us" mean?

- a. You must pay money to come here.
- b. You are welcome to come here.
- c. You can stay here for free.
- d. You don't have to pay lots of money here.

B. Put T. for the true statement and put F. for the false statement.

- .....1. All rooms are air conditioned.
- .....2. You can ride a horse here.
- .....3. The room rates are not included VAT.
- .....4. Children under 12 years old have to pay for the room.
- .....5. Check out time is at 12:00.

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ลูกค้าชั้นนำ

Part Three : Writing

- I. Read the passage about Phetchaburi and rewrite it on the next page.

Phetchaburi is an ancient city it is divided into 8 districts they are thayang cha am ban lad muang ban laem nong ya plong and kaeng krachan.

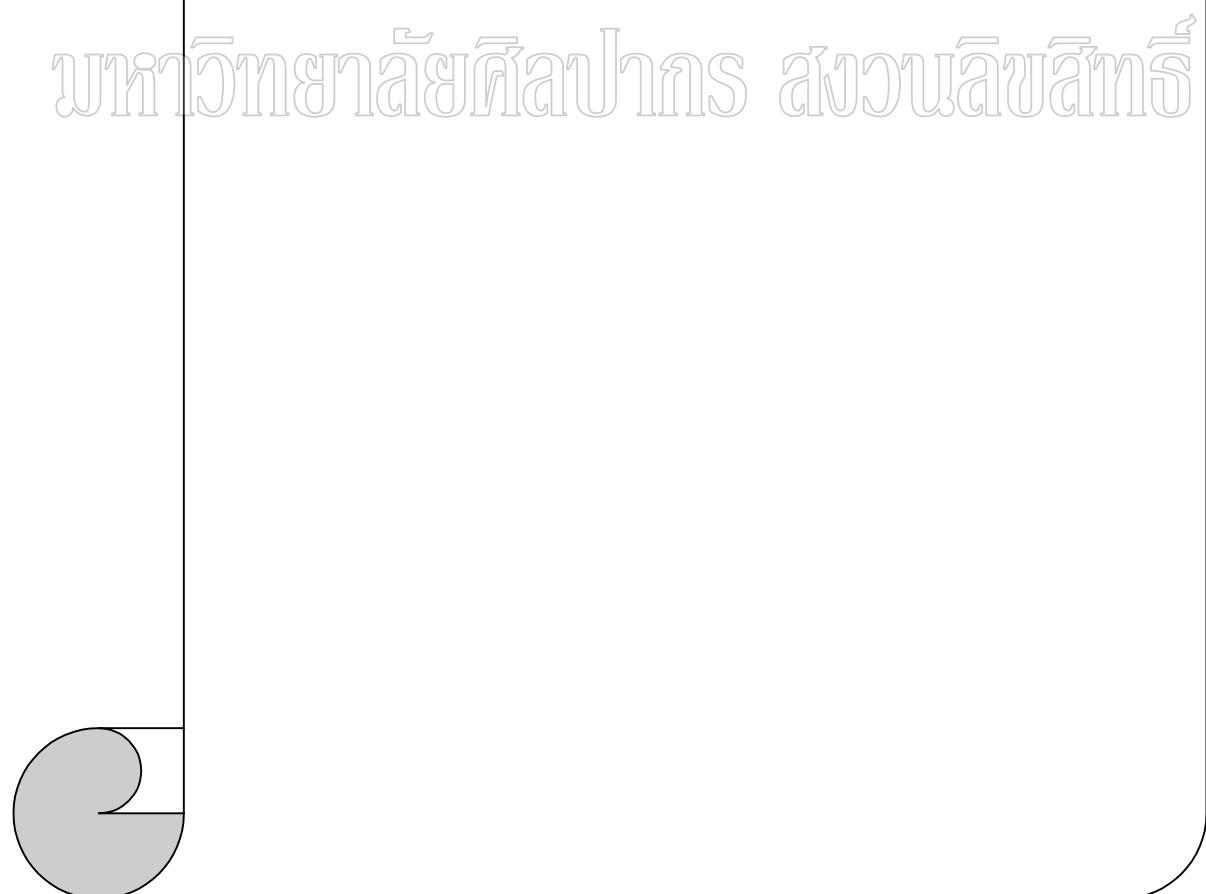
Phetchaburi has been very productive since former times most of the population does some farming and lives by the river

Phetchaburi has many attractions which tourists can enjoy visiting such as phra nakhorn khiri wat yai kaoyoi cave chao samran beach cha-am beach kaeng krachan national park

Phetchaburi is famous for a good selections of foods it has a abundant supply both vegetables and fruits there are also seafood fresh water foods and excellent sweet desserts to select in phetchaburi market phetchaburi is considered to be a town of sugar because sugar palm trees grow well

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Rewrite the passage about Phetchaburi. Put (.) and (,) where needed.
Capitalize the letter when necessary.

II. Write a letter to your friend tell him or her about your hometown.

126 / 1 Bamrung Muang Road
Banlad District Phetchaburi
76150
23rd August 2001

Dear .....

My name's Maitree. I'm in M. 3. My birthday's in December. I've got a sister and two brothers.

I've got lots of hobbies. I like reading cartoon books. I enjoy swimming and playing football.

Have you ever been to my province? Phetchaburi
is.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี สาขาวิชาจิตศึกษา

Please write to me soon.

Goodbye.

Maitree Chaiya

Part Four : Speaking

Interviewing Test : Answer all of the following questions.

1. What are 5 names of fruits in Phetchaburi?
2. What are 3 festivals in Phetchaburi?
3. What do you think about ox racing?
4. How do you get to Cha – am Beach?
5. Can you name 5 attractions in Phetchaburi?

มหาวิทยาลัยศิลปากร สจวบขสกธ'

ภาคผนวก ๔

แบบอิหม่าอมือที่สอนภาษาอังกฤษ

แบบสอนความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกหัดและการใช้ภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อกิจกรรมการเรียนและแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ขอให้นักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงตามความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด คำตอบแต่ละข้อไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด เพราะทุกคนยอมรับความรู้สึกแตกต่างกันไป แบบสอบถามนี้เพื่อประโยชน์ทางการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 10 ข้อ
3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน ในแต่ละข้อ นักเรียนตอบและทำเครื่องหมายเพียงข้อเดียวเท่านั้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. เนื้อหาในบทเรียนนี้น่าสนใจ	.....	.....	.....	.....	.....
2. เนื้อหาในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทนี้ น่าสนใจ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทนี้ ไม่ยากเกินไป.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. แบบฝึกหันที่ทำให้เข้าพเจ้าพัฒนาความ สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. เนื้อหาในแบบฝึกหันสามารถนำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวันได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. กิจกรรมก่อนการฝึก(Warm Up Activity)ช่วย กระตุ้นให้เข้าพเจ้าอย่างมากทำกิจกรรมอื่นต่อ ไป.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. กิจกรรมในขั้นฝึกทักษะ(Skill Activity/Listening/ Speaking/Reading/ Writing)ช่วยให้เข้าพเจ้าฝึก ทักษะอย่างมีจุดประสงค์.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. กิจกรรมในขั้นฝึกทักษะทางภาษา(Language Skill Focus)ไม่ยากเกินไป.....	.....	.....	.....	.....	.....
10. กิจกรรมในขั้นการนำไปใช้(Extension Activity) ช่วยให้เข้าพเจ้าใช้ภาษาอย่างมีอิสระและ สร้างสรรค์.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....

.....

ภาคผนวก ๑

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าเป็น ลงบัดสังกีร์

แบบสำรวจความเห็นของหัวข้อที่เกี่ยวกับห้องถ่ายรูป

แบบสำรวจสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรท้องถิ่น

แบบสำรวจความเห็นของหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวและวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำอธิบาย

ให้ท่านทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างอื่นๆ ที่กำหนด

ท่านมีความเห็นว่าหัวข้อต่อไปนี้มีความเหมาะสมให้นักเรียนศึกษาเป็นภาษาอังกฤษในระดับใด

+1 = เหมาะสม   0 = ไม่แน่ใจ   -1 = ไม่เหมาะสม

บทที่	หัวข้อ	ระดับความเห็น			อื่นๆ
		+1	0	-1	
1	แนะนำจังหวัดเพชรบุรี อาณาเขต ที่ตั้ง [*] ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ การปักครอง ประชากร				
2	แนะนำจังหวัดเพชรบุรี การเดินทาง ทิศทาง แหล่งท่องเที่ยว				
3	พระนครศรี				
4	วัดไหய*				
5	ชะอำ / โจรแฉม ที่พัก				
6	แก่งกระจาน / แม่น้ำเพชรบุรี				
7	สวนเกษตรสมเด็จฯ / โครงการพระราชดำริ				
8	ขนมหม้อแกง / น้ำตาลโตนด				
9	ผลไม้ในเพชรบุรี / ชุมพู่เพชร / สับปะรด				
10	วัวลาน				

มหาวิทยาลัยศรีปทุม สาขาวิชาศิลป์

ภาคผนวก ๙

แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกหัดชั้นการใช้ภาษาอังกฤษ

แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรื่อง
การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรห้องถีน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก จังหวัดเพชรบุรี

.....
แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นการสอบตามความคิดเห็น
เกี่ยวกับความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและรูปแบบของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลัก
สูตรห้องถีน

โปรดพิจารณาแบบฝึกทักษะทั้ง 10 แบบฝึกและแสดงความเห็นโดยกาเครื่องหมาย (/) ลง
ในช่องระดับความเหมาะสมแต่ละข้อ และถ้าข้อใดต้องการให้ความเห็นเพิ่มเติม โปรดเติมข้อความใน
ช่องว่างที่กำหนดไว้

คุณลักษณะ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. ขั้นตอนการสอน 1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน 1.2 การนำเสนอด 1.3 กิจกรรม 1.4 แบบฝึกหัด 1.5 ความสอดคล้องต่อเนื่อง				
2. รูปแบบของแบบฝึก 3. ความเหมาะสมของเนื้อหา 4. การใช้ภาษา 5. ภาพประกอบ				

ความหมาย 1 คุณลักษณะนี้มีความเหมาะสม

0 ไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะนี้เหมาะสมหรือไม่

-1 คุณลักษณะนี้ไม่มีความเหมาะสม

ภาคผนวก ๗

มหาวิทยาลัยที่ได้รับ “ดงวนอิชิกาวี”

ตรางองออกแบบข้อสอบ

Table of Test Specification

Skills	Text Type	Level	Test Technique	Time	Number s Of Items	Weight (%)	Scoring
<u>Listening</u>	Conversation Asking for and Giving information	K	M / C	60	10	25	0 / 1
	Advertisement	K	M / C		10		0 / 1
		T	T / F		5		0 / 1
Speaking	Interviewing	C	Interview	-	5	25	0 – 4
Reading	Paragraph	K	M / C	60	10	25	0 / 1
	Describing a place	T	Match		5		0 / 1
	Prochure	K	M / C		5		0 / 1
		T	T / F		5		0 / 1
Writing	Paragraph	K	Write	60	1	25	0 – 10
	Letter	C	Write		1		0 - 10

เกณฑ์ในการให้คะแนนทักษะการพูด (สัมภาษณ์)

ระดับคะแนน 0 – 4

- 0 ไม่สามารถตอบหรือสื่อสารได้
- 1 สามารถสื่อสารได้เข้าใจโดยตอบเป็นคำๆ
- 2 สามารถสื่อสารได้เข้าใจโดยตอบเป็นประโยค แต่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 3 สามารถสื่อสารได้เข้าใจโดยตอบเป็นประโยค ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ แต่ไม่คล่องแคล่ว
- 4 สามารถสื่อสารได้เข้าใจโดยตอบเป็นประโยค ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ อย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน

ปรับปรุงจาก

Levenston, EA. Aspects of Testing the Oral Proficiency of Adults Immigrants to Canada. In

Papers on Language Testing 1967 – 1974, pp. 67 – 74. Edited by Palmer and Spolsky Washington, D.C.: TESOL Publications, 1975.

สาลี ศิลปสมรรถ. แบบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใน¹
โรงเรียนขยายโอกาสฯ. เพชรบุรี ม.ป.ท.ม, ม.ป.ป.

เกณฑ์ในการให้คะแนนทักษะการเขียน

การเขียนย่อหน้า (Rewriting)

ระดับคะแนน 0 – 10 คะแนน

พิจารณาจากการเขียนตัวพิมพ์ใหญ่ถูกต้อง เขียนครบถ้วนคำ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง
หักคะแนนที่ผิดตามที่ขีดเส้นใต้ไว้ ผิด 5 ที่ หัก 1 คะแนน (มีที่ผิดทั้งสิ้น 50 ที่)

Phetchaburi is an ancient city. It is divided into 8 districts. They are Thayang Cha - am, Banlad, Muang, Banlaem, Nong Ya Plong, and Kaeng Krachan.

Phetchaburi has been very productive since former times. Most of the population does some farming and lives by the river.

Phetchaburi has many attractions which tourists can enjoy visiting such as Phra Nakhorn Khiri, Wat Yai, Chao Samran Beach, Cha - am Beach, and Kaeng Krachan National Park.

Phetchaburi is famous for a good selections of foods. It has a abundant supply both vegetables and fruits. There are also seafood and excellent sweet desserts to select in Phetchaburi market. Phetchaburi is considered to be a town of sugar because sugar palm trees grow well.

การเขียนจดหมาย

ระดับคะแนน 0 – 10 คะแนน

9 – 10 คะแนน เขียนประโยคได้ 9 – 10 ประโยคขึ้นไป เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์ สะกดคำถูกต้อง

7 - 8 คะแนน เขียนประโยคได้ 7 - 8 ประโยค เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์ สะกดคำผิด

มหावิทยาลัยธุรกิจhas มหาวิทยาลัยธุรกิจ
5 – 6 คะแนน เขียนประโยคได้ 5 – 6 ประโยค เป็นประโยคแต่ผิดหลักไวยากรณ์ หรือใช้ article ผิด แต่สะกดคำผิดบ้าง

3 – 4 คะแนน เขียนประโยคได้ 3 – 4 ประโยค เป็นประโยคแต่ผิดหลักไวยากรณ์ หรือใช้ article ผิด แต่สะกดคำไม่ค่อยถูก

1 – 2 คะแนน เขียนประโยคได้ 1 – 2 ประโยค ที่ผิดหลักไวยากรณ์ แต่พยายามใช้คำเพื่อสื่อความหมาย

0 คะแนน ไม่เขียนอะไรเลย

ปรับปรุงจาก

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ป. 1 – 6 กรุงเทพฯ ม.ป.ท., 2544.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชารัฐศาสตร์

ภาคผนวก ๒ คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามทักษะ

คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามทักษะ
(ก่อนการใช้แบบฝึก)

ลำดับที่	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	รวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	20	20	20	20	80	$\bar{X}$	(S.D.)
1	10	10	10	12	42	10.50	1.00
2	14	15	7	14	50	12.50	3.70
3	10	7	6	10	33	8.25	2.06
4	13	15	10	13	51	12.75	2.06
5	11	12	15	10	48	12.00	2.16
6	14	12	10	13	49	12.25	1.71
7	16	15	11	13	55	13.75	2.22
8	13	11	4	12	40	10.00	4.08
9	6	10	8	12	36	9.00	2.58
10	16	9	13	11	49	12.25	2.99
11	12	10	7	8	37	9.25	2.22
12	7	13	10	10	40	10.00	2.45
13	11	7	10	10	38	9.50	1.73
14	9	7	4	8	28	7.00	2.16
15	15	7	14	14	50	12.50	3.70
16	12	9	5	12	38	9.50	3.32
17	13	7	13	10	43	10.75	2.87
18	17	16	13	14	60	15.00	1.83
19	11	14	9	13	47	11.75	2.22
20	8	10	10	10	38	9.50	1.00
21	14	16	12	11	53	13.25	2.22
22	13	14	11	11	49	12.25	1.50
23	11	10	12	8	41	10.25	1.71
24	12	15	11	10	48	12.00	2.16
25	12	15	6	10	13	10.75	3.77
26	9	9	9	10	37	9.25	0.50
ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	11.88	11.35	9.62	11.12	43.96	10.99	2.30
ส่วนเบี่ยงเบน	2.75	3.15	3.02	1.82	7.45	1.86	0.89
มาตรฐาน(S.D.)							

คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามทักษะ
(หลังการใช้แบบฝึก)

ลำดับที่	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน	รวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1	18	16	18	17	69	17.25	0.96
2	18	18	17	17	70	17.50	0.58
3	18	17	15	14	64	16.00	1.83
4	16	18	18	17	69	17.25	0.96
5	16	18	19	15	68	17.00	1.83
6	15	18	18	17	68	17.00	1.41
7	17	19	18	17	71	17.75	0.96
8	19	17	19	17	72	18.00	1.15
9	11	17	19	16	63	15.75	3.40
10	19	17	18	17	71	17.75	0.96
11	19	16	19	15	69	17.25	2.06
12	17	18	18	15	68	17.00	1.41
13	18	17	19	17	71	17.75	0.96
14	13	15	17	15	60	15.00	1.93
15	16	15	16	17	64	16.00	0.82
16	18	16	17	16	67	16.75	0.96
17	17	15	19	17	68	17.00	1.63
18	18	18	17	17	70	17.75	0.58
19	17	17	17	17	68	17.00	0.00
20	13	16	17	15	61	15.25	1.71
21	20	18	18	17	73	18.25	1.26
22	18	16	16	16	66	16.50	1.00
23	11	15	19	17	62	15.50	3.42
24	20	17	18	17	72	18.00	1.41
25	19	18	19	17	73	18.25	0.96
26	13	14	16	16	59	14.75	1.05
ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	16.69	16.77	17.73	16.35	67.54	16.88	1.36
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	2.57	1.27	1.27	0.94	4.03	1.01	0.76

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายมานพ พุ่มเจตนา
วัน เดือน ปี เกิด	13 พฤษภาคม 2514
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2526	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดโพธิ์ล้อม (เรือนวงศ์พดุง) อำเภอป้านลาด จังหวัดเพชรบูรี
พ.ศ. 2532	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนบ้านลาดวิทยา อำเภอป้านลาด จังหวัดเพชรบูรี
พ.ศ. 2536	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2544	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาการสอนภาษา อังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2537	รับราชการตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านหนองโรง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบูรี
พ.ศ. 2544	รับราชการตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนบ้านมะขามโพรง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแก่งกะจาน จังหวัดเพชรบูรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์